

Raport z badania jakości kształcenia
przeprowadzonego wśród
studentów studiów niestacjonarnych
w roku akademickim 2022/2023

Wprowadzenie

Niniejszy raport dotyczy wyników czternastej edycji badania jakości kształcenia przeprowadzonego na UAM.

Badanie przeprowadzono w okresie od 8.05 do 7.07.2023 r.

W raporcie przedstawiono wyniki ankiety przeprowadzonej wśród studentów I, II stopnia i jednolitych studiów magisterskich studiujących w trybie niestacjonarnym.

Metodologia badania

Badanie skierowane zostało do wszystkich studentów studiów niestacjonarnych. Wypowiedzi miały charakter dobrowolny i anonimowy.

Badanie zostało zrealizowane za pomocą programu ankietującego „Ankieter”.

Ankieta w wersji elektronicznej, do samodzielnego wypełnienia, była dostępna w systemie USOS oraz pod linkiem ankieter.amu.edu.pl. Każdy student mógł tylko raz wypełnić ankietę.

Zastosowany podział danych

1. UAM – dane dla ogółu studentów studiów niestacjonarnych UAM, bez podziału na stopnie.
2. Dane dla ogółu studentów studiów niestacjonarnych UAM w podziale na stopnie.
3. Dane dotyczące wydziałów przedstawione są w osobnych raportach i przekazane władzom dziekańskim poszczególnych wydziałów UAM.

Techniki analizy danych i sposób prezentacji wyników

Rozkład procentowy odpowiedzi na dane pytanie w postaci poziomych wykresów słupkowych:

- kolorem czerwonym oznaczone są zwykle opinie zdecydowanie negatywne
- kolorem pomarańczowym – oceny raczej negatywne
- kolorem żółtym – oceny średnie
- kolorem jasnozielonym – odpowiedzi raczej pozytywne
- kolorem ciemnozielonym – odpowiedzi zdecydowanie pozytywne.

(N) – liczba respondentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytanie.

(N*) – liczba respondentów, którzy udzielili odpowiedzi innej niż „nie wiem” i „nie dotyczy”.

Odchylenie standardowe (SD) – miara zmienności informująca o rozrzuceniu wartości wokół średniej.

Średnia oznacza średnią arytmetyczną liczb przypisanych poszczególnym odpowiedziom.

Informacje dodatkowe

Różnice w liczebnościach (N) i (N*) ogółu studentów odpowiadających na dane pytanie wynikają z możliwości przechodzenia do kolejnych pytań bez konieczności udzielania/zaznaczania odpowiedzi.

Z powodu zaokrągleń wyniki w przypadku niektórych pytań nie sumują się do 100%.

W tegorocznym raporcie, podobnie jak w ubiegłych latach, na wykresach obrazujących rozkład odpowiedzi uwzględniono kategorię "nie wiem" ze względu na fakt znaczącej liczby osób, które ją wybierały. Podobnie jak we wcześniejszych raportach odpowiedź ta nie jest brana pod uwagę przy obliczeniach średniej.

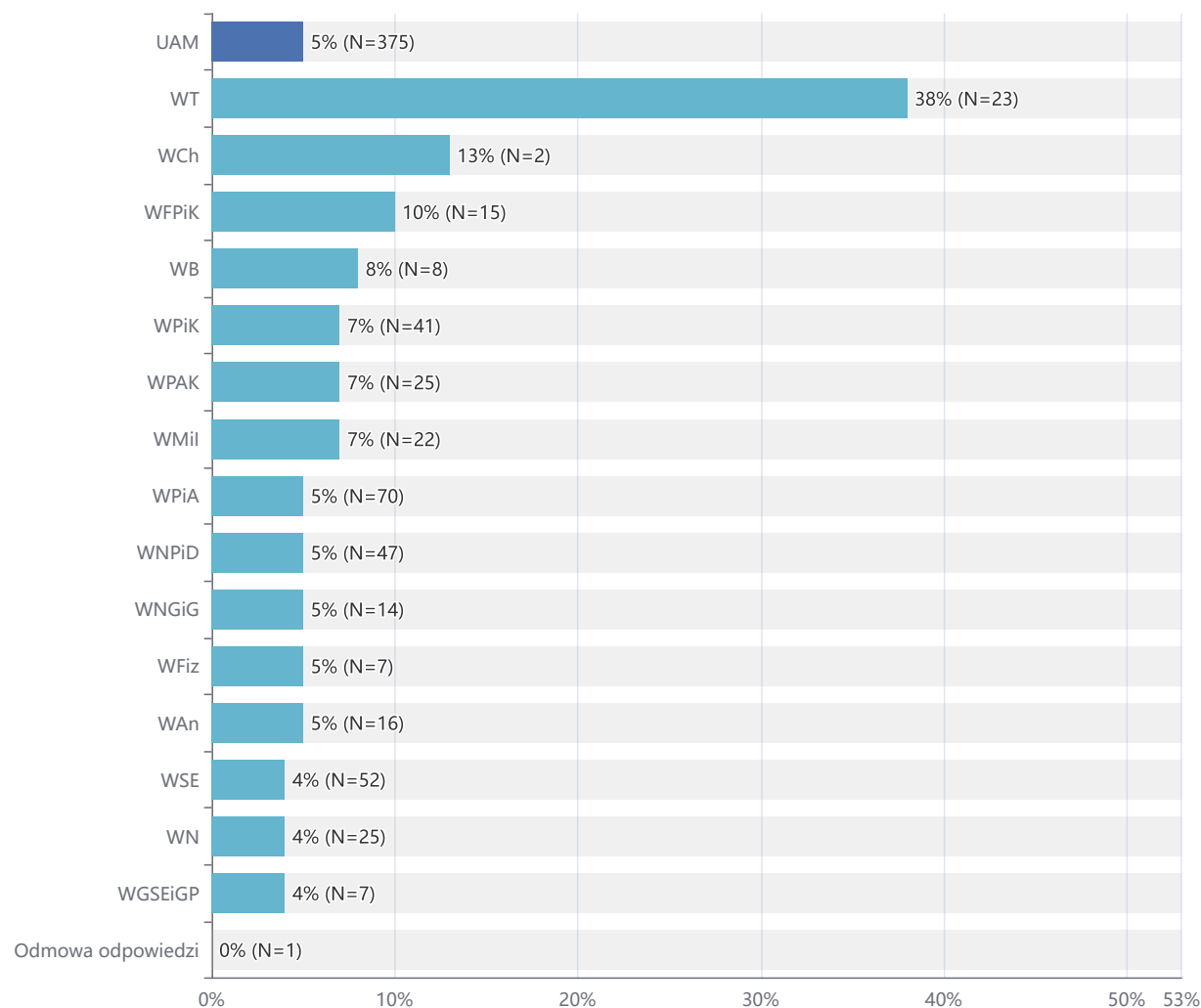
Frekwencja

UAM

W badaniu wzięło udział 375 studentów z 6877* wszystkich studentów studiów niestacjonarnych UAM, co stanowi 5% ogółu tych studentów na UAM.

* Dane z CWK, stan na grudzień 2022 r.

Udział w badaniu wszystkich studentów studiów niestacjonarnych UAM – ogólnie i w podziale na wydziały**

** Analizując dane dotyczące frekwencji, należy także zwrócić uwagę na liczbę studentów studiujących w danej jednostce.

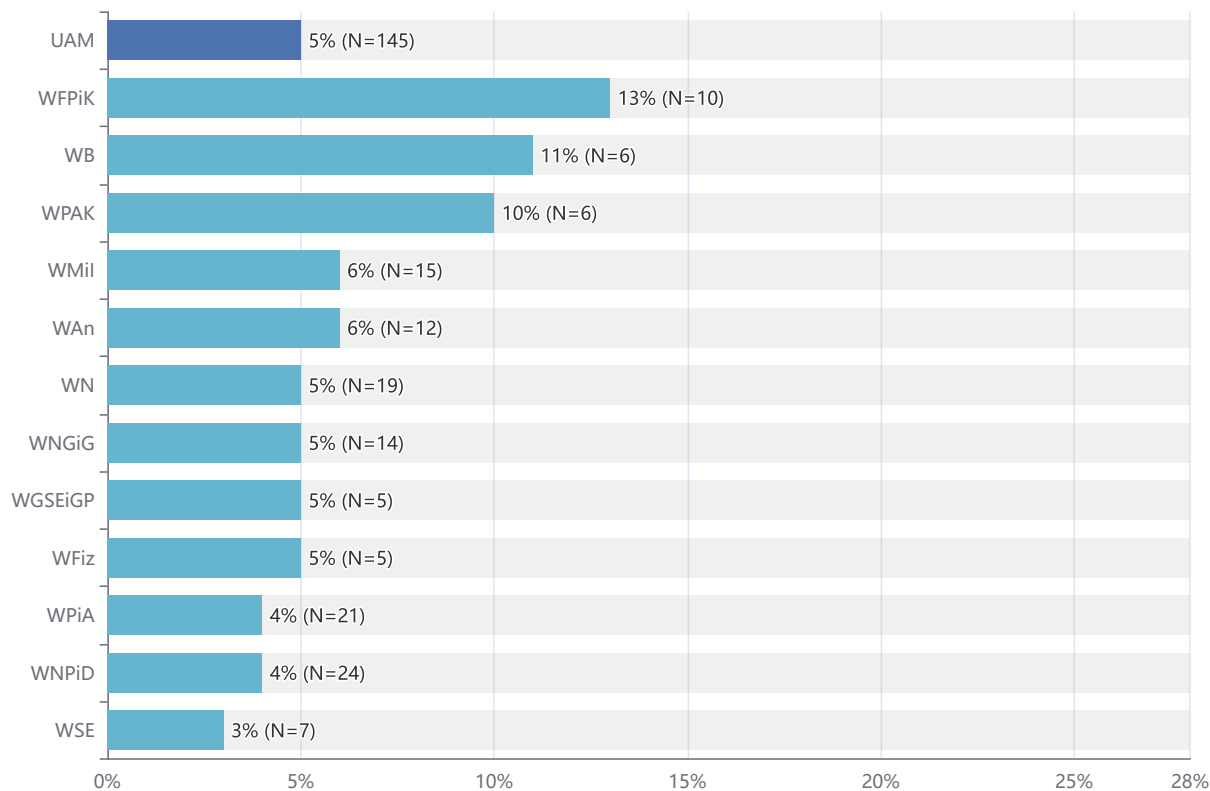
Największą frekwencję odnotowano na Wydziale Teologii (38%). Stosunkowo wysoka frekwencja była również na Wydziale Chemii (13%) i Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej (10%) – przy czym należy zauważyć, że Wydział Chemii jest dość małą jednostką (16 studentów) i nawet niewielka liczba respondentów z tego wydziału podnosi dość mocno frekwencję. Pozostałe jednostki odnotowały frekwencję mniejszą niż 10%.

Studia I stopnia

W badaniu wzięło udział 145 studentów z 2800* wszystkich studentów I stopnia studiów niestacjonarnych UAM, co stanowi 5% ogółu tych studentów na UAM.

* Dane z CWK, stan na grudzień 2022 r.

Udział w badaniu studentów UAM I stopnia studiów niestacjonarnych – ogólnie i w podziale na wydziały**

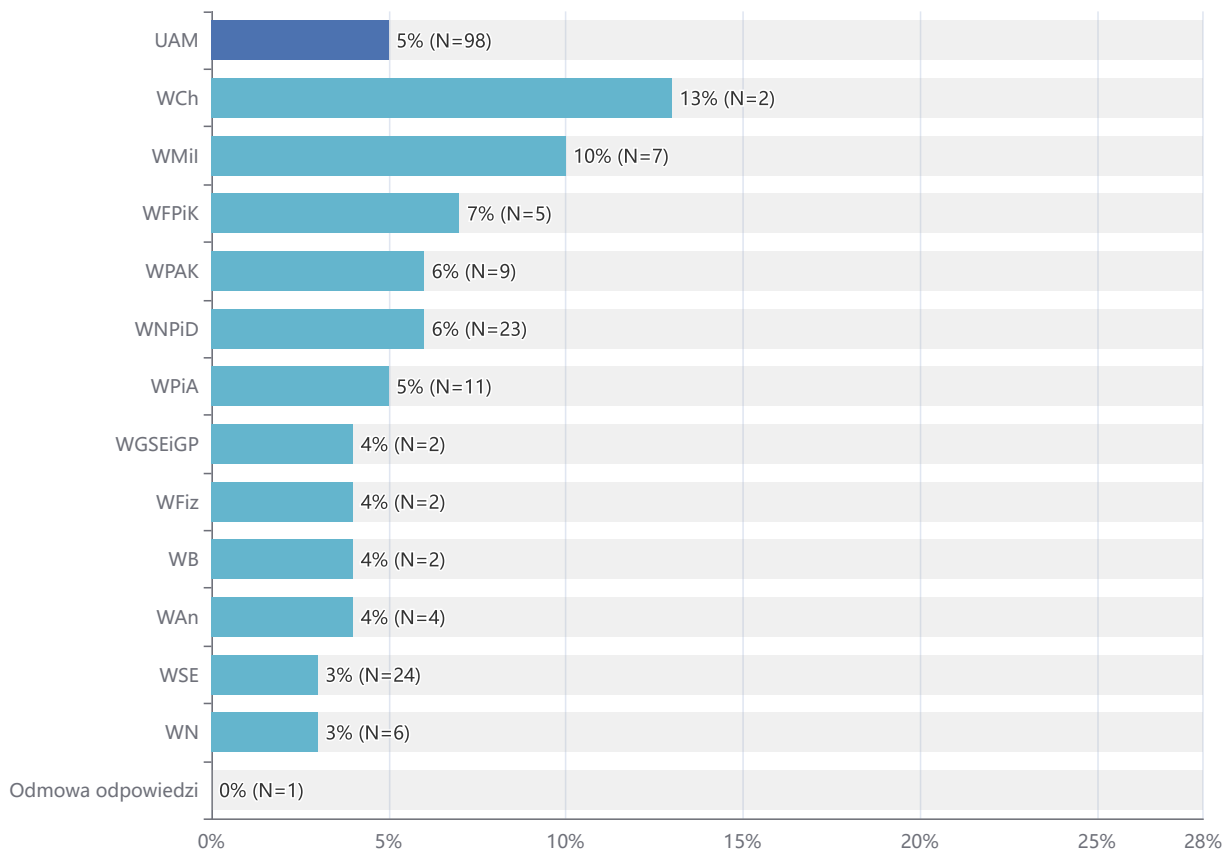
** Analizując dane dotyczące frekwencji, należy także zwrócić uwagę na liczbę studentów studiujących w danej jednostce.

Studia II stopnia

W badaniu wzięło udział 98 studentów z 2120* wszystkich studentów II stopnia studiów niestacjonarnych UAM, co stanowi 5% ogółu tych studentów na UAM.

* Dane z CWK, stan na grudzień 2022 r.

Udział w badaniu studentów UAM II stopnia studiów niestacjonarnych – ogólnie i w podziale na wydziały**

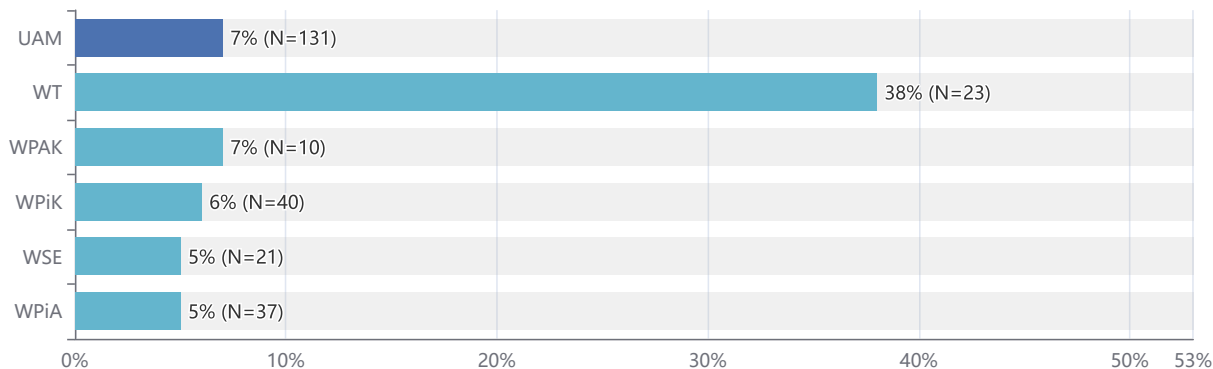
** Analizując dane dotyczące frekwencji, należy także zwrócić uwagę na liczbę studentów studiujących w danej jednostce.

Studia jednolite magisterskie

W badaniu wzięło udział 131 studentów z 1957* wszystkich studentów jednolitych niestacjonarnych studiów magisterskich UAM, co stanowi 7% ogółu tych studentów na UAM.

* Dane z CWK, stan na grudzień 2022 r.

Udział w badaniu studentów jednolitych niestacjonarnych studiów magisterskich UAM – ogólnie i w podziale na wydziały**

** Analizując dane dotyczące frekwencji, należy także zwrócić uwagę na liczbę studentów studiujących w danej jednostce.

I. Ocena ogólna uczelni

Ogólna ocena uczelni obejmuje następujące aspekty:

- a) ogólna ocena jakości kształcenia
- b) ocena kierunku zmian jakości kształcenia w porównaniu z rokiem poprzednim
- c) deklaracje na temat ponownego wyboru UAM
- d) deklaracje na temat ponownego wyboru kierunku/specjalności studiów.

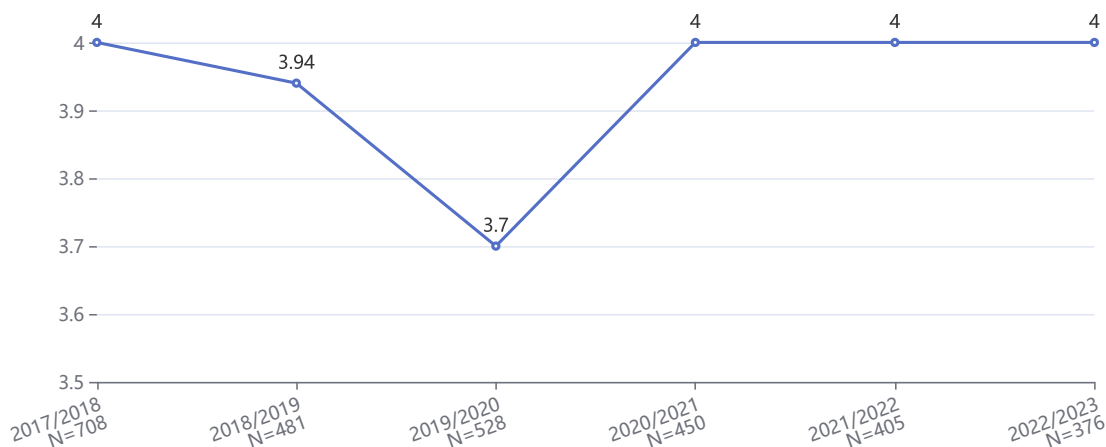
Respondentów poproszono o ogólną ocenę jakości kształcenia na ich kierunku studiów – w tym celu mieli posłużyć się dawną szkolną skalą ocen od 2 (ocena „niedostateczna”) do 5 (ocena „bardzo dobra”).

Porównanie średnich ogólnych ocen jakości kształcenia w latach 2018-2023 wskazuje, że w ciągu ostatnich kilku lat poziom satysfakcji studentów odnotował najpierw lekki spadek (z 4,00 do 3,70), a następnie powrót do poprzedniej wartości. Najniższa ocena jakości kształcenia została przez studentów niestacjonarnych wystawiona w roku akademickim 2019/2020, a więc w roku, w którym szkolnictwo wyższe dotknęło zamieszanie związane z wybuchem pandemii COVID-19. Kolejne lata, choć wciąż naznaczone pandemią, przyniosły uspokojenie sytuacji i unormowanie trybu zdalnego/hybrydowego prowadzenia zajęć, co automatycznie przełożyło się na wyższą satysfakcję studentów z procesu kształcenia.

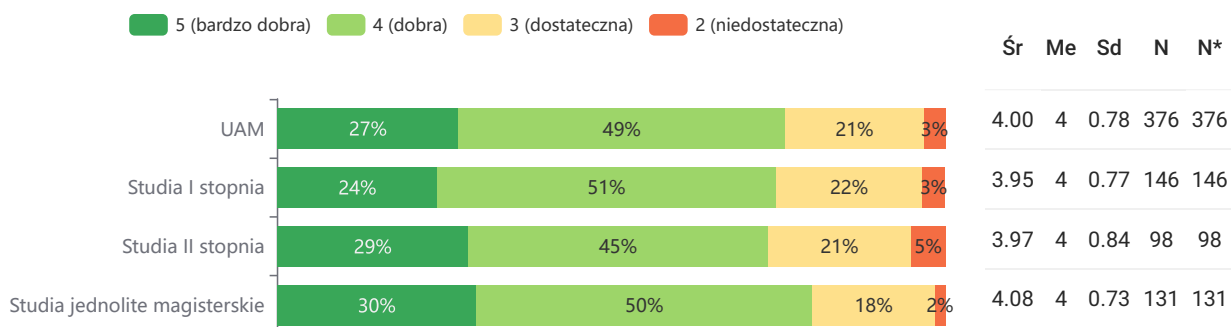
Odsetek studentów oceniających w roku akademickim 2022/2023 jakość kształcenia na Uniwersytecie bardzo dobrze lub dobrze wyniósł w skali całej uczelni ponad 76%. Rozkład ocen ze względu na stopień studiów jest podobny, przy czym zdecydowanie najwyższe oceny wystawili studenci studiów jednolitych magisterskich (80% z nich oceniło jakość kształcenia dobrze lub bardzo dobrze, w porównaniu do ok. 75% studentów innych stopni).

Rozkład ocen jakości kształcenia ze względu na średnią uzyskaną przez studenta ujawnia korelację pomiędzy deklarowaną uzyskaną średnią ocen w poprzednim roku akademickim a ogólną oceną jakości kształcenia: niższe oceny stosunkowo częściej wystawiali osoby z wyższą średnią. Prawdopodobnie są to studenci ambitni, mający duże oczekiwania co do oferowanych im studiów, stawiający uczelni wysoko poprzeczkę i dość surowo rozliczający Uniwersytet z oferowanej jakości kształcenia.

I.1a. Jak ogólnie ocenia P. jakość kształcenia na swoim kierunku studiów? (porównanie wyników 2018–2023)

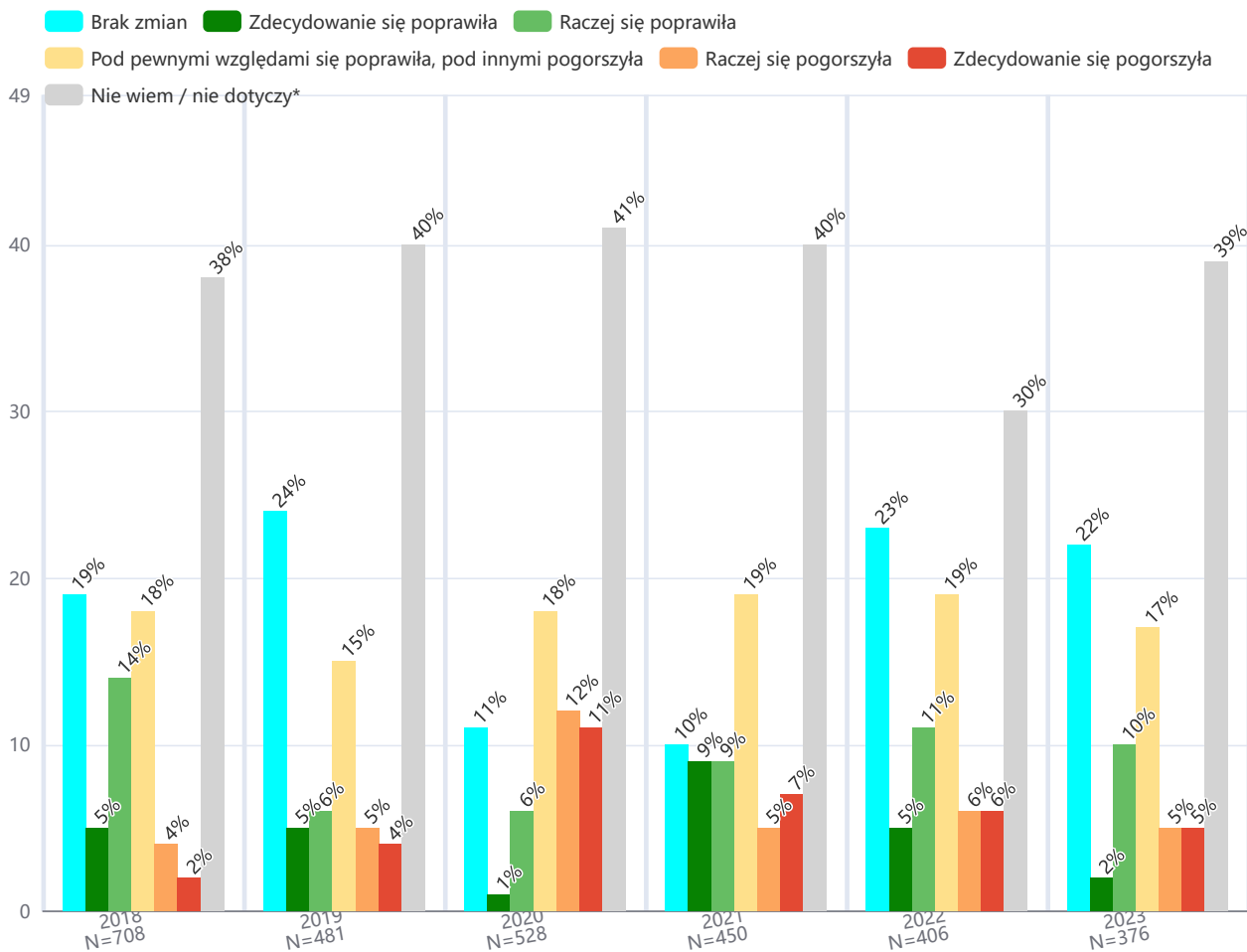

I.1a. Jak ogólnie ocenia P. jakość kształcenia na swoim kierunku studiów?

Zmiana jakości kształcenia

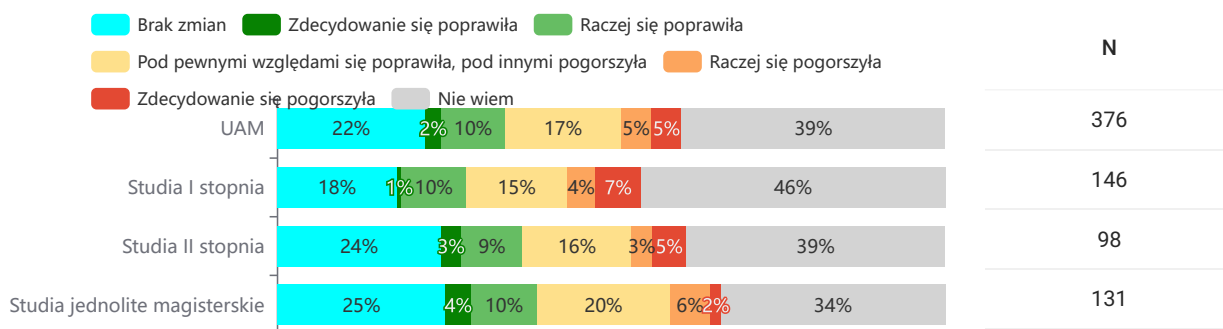
I.2a. Czy dostrzegł(a) P. zmianę jakości kształcenia w stosunku do poprzedniego roku akademickiego? (porównanie wyników 2018–2023)

*Odpowiedzi studentów 1 roku studiów I stopnia i 1 roku studiów jednolitych magisterskich ujęte są w kategorii „Nie wiem / nie dotyczy”.

W porównaniu do poprzedniego roku akademickiego odsetek studentów, którzy dostrzegają poprawę jakości kształcenia spadł o 4 p.p. z 16% do 12%.

I.2b. Czy dostrzegł(a) P. zmianę jakości kształcenia w stosunku do poprzedniego roku akademickiego?

* Odpowiedzi studentów 1 roku studiów I stopnia i 1 roku studiów jednolitych magisterskich ujęte są w kategorii „Nie wiem”.

Studenci zostali zapytani o to, czy dostrzegają zmianę jakości kształcenia w stosunku do poprzedniego roku akademickiego. 12% z nich odpowiedziało, że jakość kształcenia zdecydowanie lub raczej poprawiła się. Przeciwnego zdania było 10% badanych. 17% studentów odpowiedziało, że jakość kształcenia po pewnych względach poprawiła się, a pod innymi – pogorszyła. Żadnych zmian nie zaobserwowało 22% badanych.

Studentów, poza oceną kierunku zmiany jakości kształcenia na UAM, poproszono również o uzasadnienie swojej opinii. Co czwarty student nie skorzystał z tej możliwości. Pozostałe osoby wskazywały w swoich odpowiedziach kilka kluczowych wątków.

Po pierwsze, jakość kształcenia jest przez respondentów mocno utożsamiana z jakością pracy wykładowców. Nauczyciele akademicy są tu traktowani jako ambasadorowie jakości kształcenia swojej uczelni.

Jakość kształcenia jest uzależniona od wykładowców, z którymi w danym roku akademickim mamy zajęcia. W tym roku wykłady i konwersatoria były prowadzone w różny sposób, raz lepiej, raz gorzej- głównie w kwestii zaangażowania prowadzącego w przygotowywanie i przeprowadzanie zajęć.

Myślę, że jest to kwestia zależna od prowadzącego.

Jeśli wykładowca, w opinii studentów, nie przykładą się do pracy, stosuje niejasne kryteria zaliczenia, spóźnia się lub odwołuje zajęcia oraz brak mu kultury osobistej w kontaktach ze studentami, to ci ostatni dość powszechnie uznają wówczas, że jakość kształcenia jest niska. Z kolei spotkanie na zajęciach zaangażowanego wykładowcy, ciekawie prowadzącego wykład lub ćwiczenia, wykazującego inicjatywę i traktującego studentów z szacunkiem przekłada się na wyższy poziom zadowolenia studentów i wyższą ocenę jakości kształcenia na uczelni.

Dobór kadry akademickiej prowadzącej zajęcia na bardzo niskim poziomie. Dydaktycy niepotrafiący przekazywać wiedzy, nawet jeżeli ją posiadają.

Kwestia sposobu prowadzenia zajęć, niektórzy prowadzący są bardzo zaangażowani w zajęcia, a niektórzy przychodzą "czytać prezentacje" lub prowadzą wykład w taki sposób, że nie jest on adekwatny do programu zajęć..

Niektórzy wykładowcy traktują zaocznych studentów jak niechciany obowiązek... Na palcach jednej ręki policzę wykładowców przygotowanych do zajęć i odnoszących się do nas z wyrozumiałością i szacunkiem.

Bardzo duży wpływ na jakość kształcenia na Uczelni ma zaangażowanie wykładowcy. W porównaniu tego roku z poprzednim zauważalny jest fakt, iż wykładowcy wkładają wiele wysiłku, aby w sposób ciekawy przedstawić materiał i wyjaśnić wszelkie wątpliwości. Z tego względu wykłady nie opierają się na przedstawianiu suchych faktów, ale również dodawaniu wielu ciekawostek, pomimo tego, że czasu jest niewiele na studiach niestacjonarnych.

Bardzo dobry kontakt z prowadzącymi zajęcia. Bardzo wysoka jakość kształcenia.

Niektóre osoby wskazywały również, że ocenę jakości kształcenia i pracy wykładowców zawsze należy rozpatrywać w kontekście.

Myślę, że strasznie ciężko jest jednoznacznie określić taką poprawę, ponieważ w tym roku akademickim miałem zajęcia z innymi prowadzącymi, także istnieje duże prawdopodobieństwo, że jakakolwiek zmiana wynika ze zmiany prowadzącego lub zakresu sylabusu.

Po drugie, studenci oceniają jakość kształcenia przez pryzmat zajęć: zarówno formy prowadzenia, jak i przekazywanych treści. Oczekują przede wszystkim, że program studiów będzie faktycznie powiązany z kierunkiem i dostosowany do realiów rynku pracy, a same zajęcia będą miały w dużej mierze wymiar praktyczny. Z kolei przy bardziej „teoretycznych” zajęciach ważne jest, aby wykładowcy z jednej strony angażowali studentów (interaktywność zajęć), a z drugiej – nie przerzucali na nich ciężaru poprowadzenia (np. prezentacje studenckie jako forma dominująca).

Uważam, że na drugim roku studiów powinny być przedmioty bardziej specjalistyczne i praktycznie, a nie tylko teoretyczne. Większość przedmiotów na mojej specjalizacji polega na wykładach i gdyby nie fakt, że jestem na studiach zaocznych, które pozwoliły mi znaleźć pracę w zawodzie, po skończeniu tych studiów nie miałabym praktycznych umiejętności.

Zajęcia stały się bardziej interaktywne oraz praktyczne. Prowadzący skupiają się na pracy grupowej, a także zachęcają do czynnego udziału na zajęciach dzięki dodatkowym pkt, które liczą się na zaliczeniu przedmiotu.

Więcej jest zajęć związanych z moim kierunkiem, które stricte przydają mi się w pracy wykonywanej.

Rok akademicki 2022/2023 był pierwszym w pełni popandemicznym rokiem na uczelni. Studenci niestacjonarni w swoich ocenach jakości kształcenia odwoływali się również do zmian, jakie przyniosła "pocovidowa" rzeczywistość. Z jednej strony utrzymano część zajęć w formie zdalnej, z drugiej – również częściowo studenci wrócili w mury uczelni. Jak się okazuje, oba kierunki zmian mają swoich zwolenników i przeciwników.

Bo skończyło się zdalne nauczanie

Więcej zajęć stacjonarnych!!

Większość zajęć odbywa się stacjonarnie. Program i prowadzący bardziej odpowiadali moim zainteresowaniom.

Stacjonarne konwersatoria dostarczają więcej wiedzy i doświadczenia niż te online.

Zdecydowanie lepsze są dla mnie wykłady online.

Kontynuowana powinna zostać w pewnym stopniu forma zdalna nauczania, przede wszystkim dostępność materiałów oraz spotkań online. Zaliczenia zdalne stanowiły duże ułatwienie w zakresie komunikacji.

Swoich zwolenników ma również hybrydowa forma organizacji zajęć.

W tym roku zajęcia odbywały się wyłącznie zdalnie (styczeń) albo wyłącznie stacjonarnie. Formą organizacji zajęć, która sprzyja poprawie jakości kształcenia jest forma hybrydowa. Taka forma zapewnia obecność szerszej grupy studentów na wykładach, a w połączeniu z nagrywaniem wykładów, daje możliwość utrwalenia materiału lub choćby odsłuchania wykładu w dogodnym momencie. Egzaminacje były wyłącznie stacjonarnie, co należy ocenić pozytywnie. Na niektórych przedmiotach dało się odczuć małą liczbę godzin wykładowych. Rozwiązaniem byłoby udostępnienie dodatkowych wykładów w formie nagrań. Koszt znikomy, a pożytek znaczny.

Na koniec warto dodać, że dla części studentów gwarantem jakości kształcenia ma być sama marka UAM. I w momencie, gdy rzeczywistość studiowania nie spełnia oczekiwań, przychodzi rozczarowanie nie tyle samą uczelnią, co Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. I odwrotnie, jeśli rzeczywistość i oczekiwania pokrywają się, to rośnie zadowolenie z wyboru tej właśnie Uczelni.

Studia okazały się przedłużeniem Liceum. Nie tego oczekiwałam. Skończyłam już studia i nie ma porównania poziomów. Przedmioty, są byle były, niekoniecznie mają związek z kierunkiem. Godziny mają się zgadzać, a nie poziom kształcenia. Poza tym na niektórych przedmiotach, po których powinno się mieć realne umiejętności i wiedzę, założenie jest raczej, żeby odbębnić. Nie wszyscy wykładowcy nadają się do nauczania, zwłaszcza na zaocznych. Ograniczona oferta przedmiotów do wyboru. Przepelnione grupy w przedmiotach do wyboru - nie rozłożono grup równomiernie, z obawy, że studenci rezygnaliby ze studiów (tak nam przekazano). (...) Nikt nie kontroluje tego co przedstawione jest studentom. Poza kilkoma wyjątkami, głębokie rozczarowanie poziomem, zwłaszcza, że to UAM.

Uważam że wcześniej jakość kształcenia była i tak bardzo dobra. Teraz zmiany tylko ja jeszcze bardziej polepszają. Bardzo się cieszę że mogę studiować na UAM. Było to moim marzeniem.

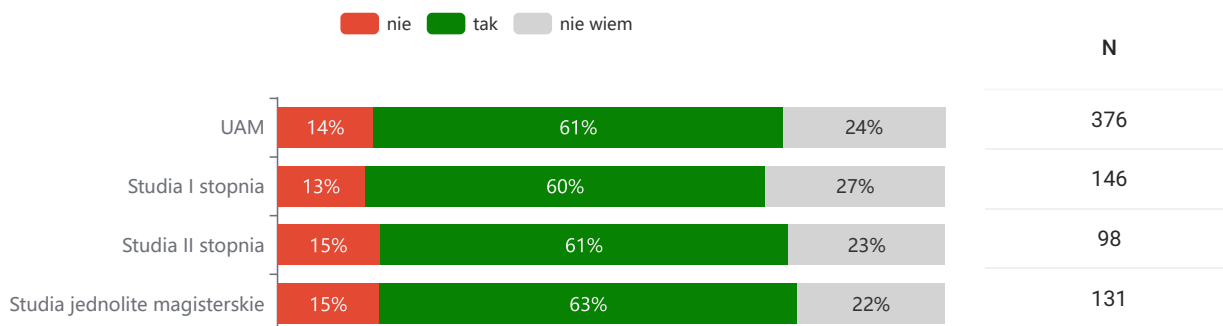
Ponowienie decyzji o wyborze uczelni

Większość respondentów, podejmując jeszcze raz decyzję o wyborze uczelni, ponownie wybrałaby UAM – dla całej uczelni odsetek takich odpowiedzi wyniósł 61%.

Rozkład odpowiedzi ze względu na stopień studiów wskazuje, że najczęściej podjęliby taką samą decyzję o wyborze uczelni studenci studiów jednolitych magisterskich (63%). Wśród studentów studiów I stopnia odsetek ten wynosi z kolei 60%. Co ważne, nie oznacza to jednak większego odsetka osób niezadowolonych wprost z uczelni i jasno deklarujących chęć zmiany. Obserwowanej wśród studentów I stopnia i II stopnia niższej – w porównaniu do studentów studiów jednolitych – deklarowanej chęci ponownego wyboru UAM towarzyszy jednoczesny wzrost odsetka osób niezdecydowanych (22% odpowiedzi „nie wiem” wśród studentów studiów jednolitych, 23% - na II stopniu i 27% wśród osób na I stopniu studiów).

Analiza rozkładów odpowiedzi dla poszczególnych trybów studiów, ale ze względu na rok studiów, ujawnia, że (generalnie) im wyższy rok studiów, tym mniejsza chęć do ponownego wyboru UAM. Wśród studentów studiów I stopnia na 1 roku 78% deklaruje ponowny wybór wobec 39% na roku 3; wśród studentów II stopnia jest odpowiednio 67% deklaracji "na tak" na 1 roku i 55% na roku 2; wśród studentów studiów jednolitych magisterskich na 1 roku ponowny wybór deklaruje 71% osób, a na roku 4 – 46% (na roku 5 – 70%). Warto zauważyć, że starsze roczniki studentów to osoby, na których cykl kształcenia dość mocny wpływ miała pandemia i związane z nią zmiany w procesie nauczania. Nieunikniona w takim wypadku niepewność związana z nowością sytuacji mogła rzutować na stopień zadowolenia studentów ze studiów na UAM.

I.3. Czy gdyby dziś jeszcze raz podejmował(a) P. decyzję o wyborze uczelni, wybrał(a)by P. ponownie UAM?

Badanych, którzy zadeklarowali, że nie wybraliby ponownie UAM jako swojej uczelni wyższej, ale zdecydowałoby się na uczelnię konkurencyjną, zapytano o powód takiej decyzji. Ponieważ respondenci mogli wybrać kilka powodów (maksymalnie 3), łączny odsetek odpowiedzi przekracza 100%.

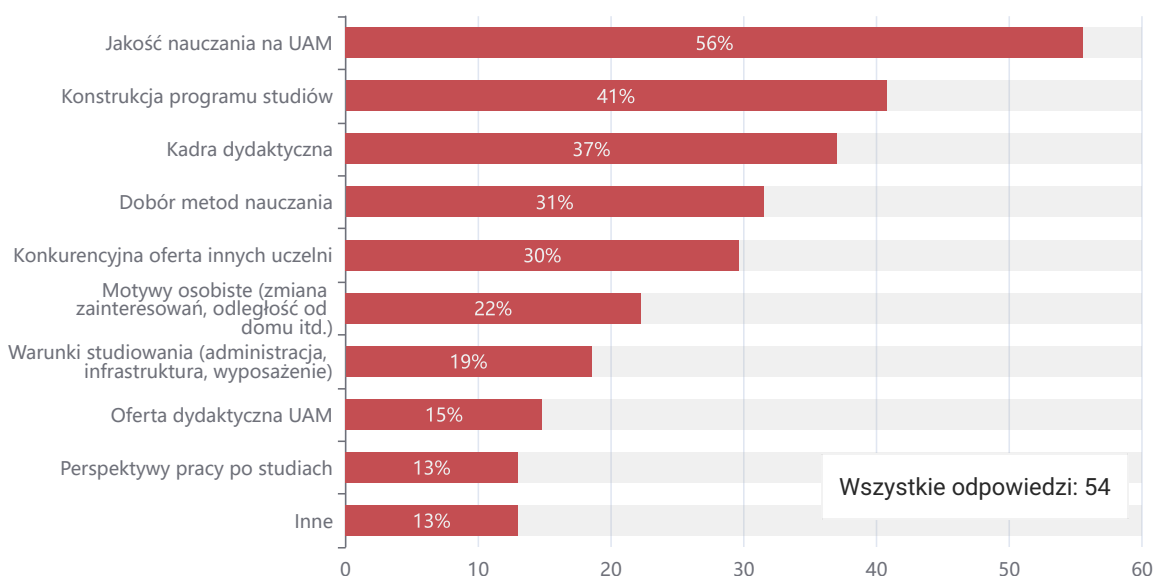
Najczęściej podawanym powodem były jakość nauczania na UAM (56%) oraz konstrukcja programu studiów (41% wskazań). Na dalszych miejscach znalazły się: kadra dydaktyczna (37%), dobór metod nauczania (31%) oraz konkurencyjna oferta innych uczelni (30%). Pozostałe powody uzyskały poniżej 30% wskazań każdy.

Hierarchia powodów była w miarę podobna w przypadku wszystkich stopni studiów, aczkolwiek warto zwrócić uwagę, że na miejscu drugim wśród studentów studiów jednolitych magisterskich uplasowała się konkurencyjna oferta innych uczelni (45% wskazań).

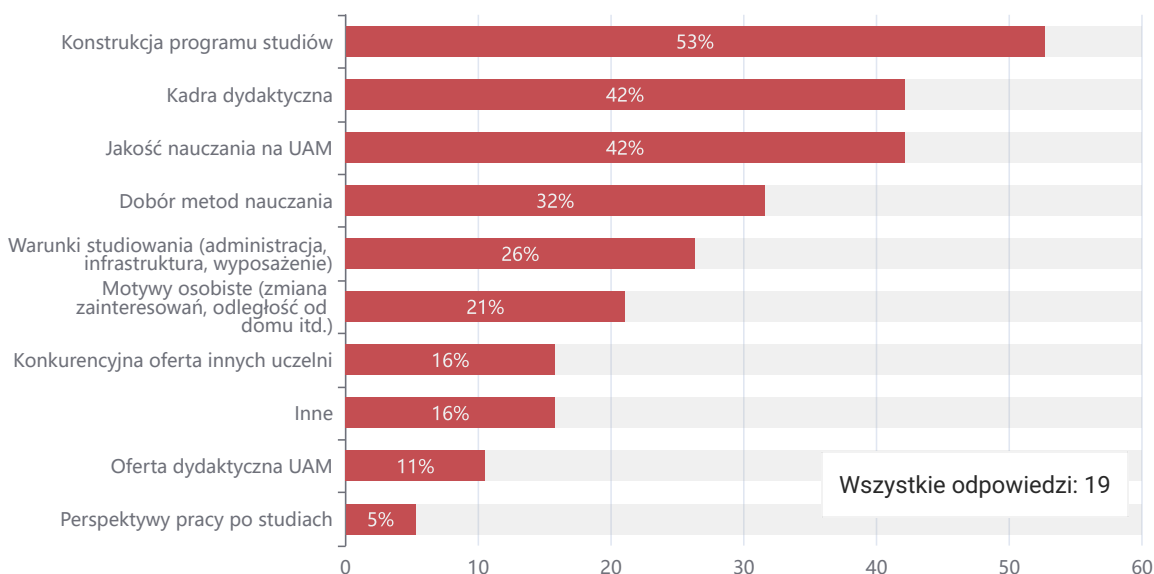
Wśród uzasadnień ocen oraz odpowiedzi „inne” pojawiły się następujące kwestie: organizacja zajęć (chaos i brak organizacji; zła organizacja zjazdów; liczba zajęć realizowanych podczas jednego zjazdu), podejście wykładowców (do prowadzonych przedmiotów, do studentów).

I.3a. Dlaczego dokonał(a)by P. wyboru innej uczelni?

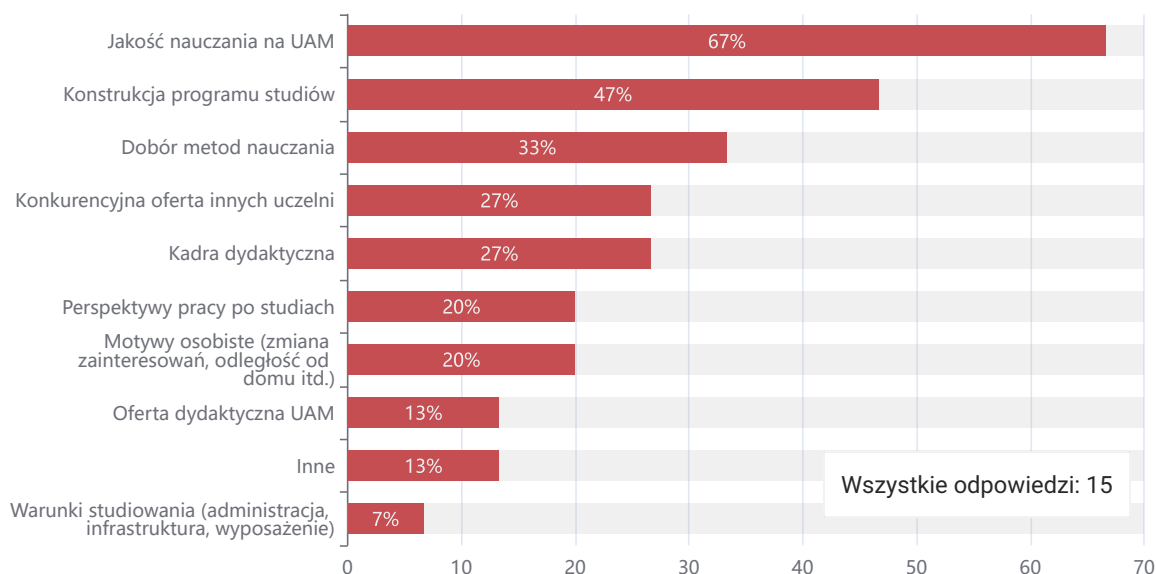
UAM

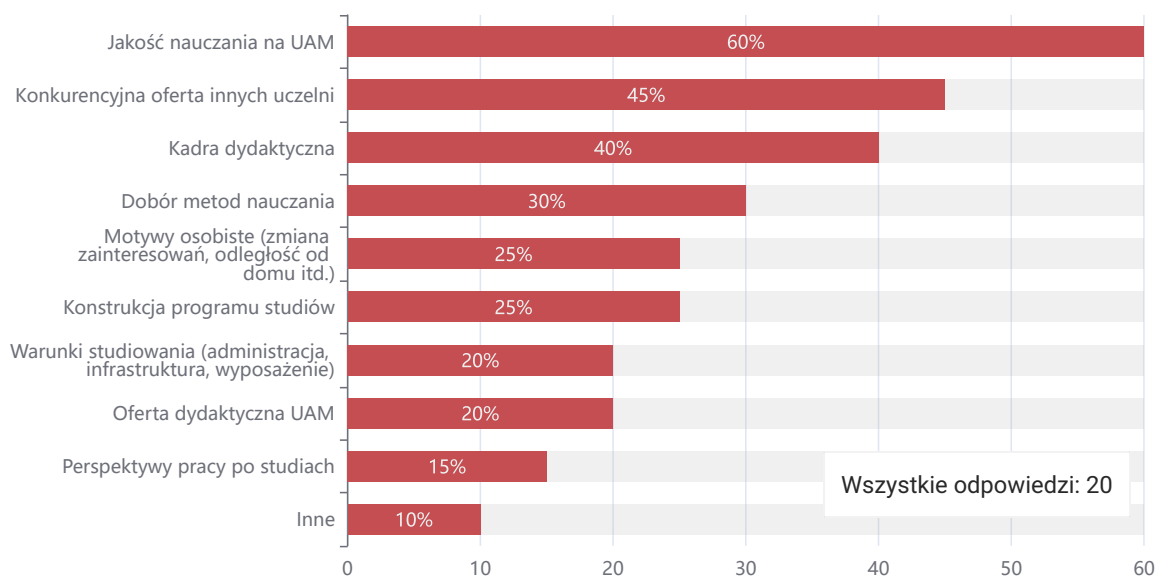
Studia I stopnia

Studia II stopnia

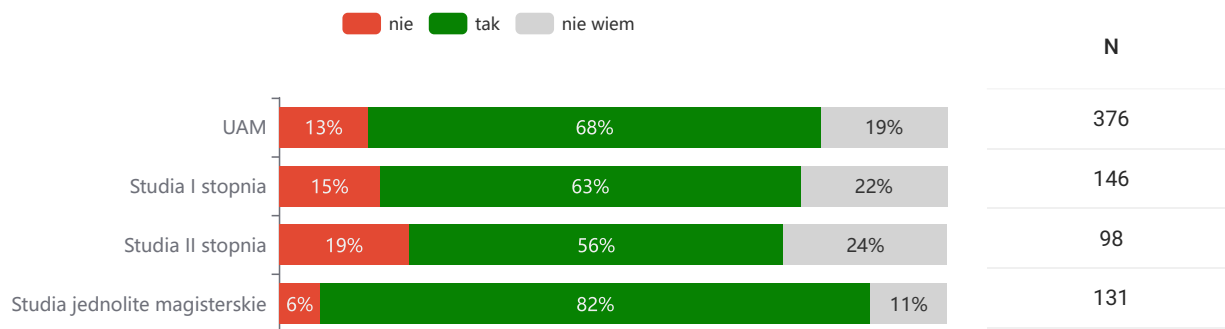
Studia jednolite magisterskie

Ponowienie decyzji o wyborze kierunku/specjalności

Respondentów zapytano również, czy podejmując ponownie decyzję o wyborze kierunku lub specjalności, wybraliby ten sam kierunek lub tę samą specjalność co poprzednio. Na poziomie całej uczelni 68% badanych odpowiedziało twierdząco. Najmniej chętni do dokonania tego samego wyboru byli studenci studiów II stopnia (56% odpowiedzi „tak”), najbardziej chętni – studenci studiów jednolitych magisterskich (82% odpowiedzi „tak”).

I.4. Czy gdyby dziś jeszcze raz podejmował(a) P. decyzję o wyborze kierunku / specjalności, wybrał(a)by P. ponownie ten sam kierunek / tę samą specjalność?

Osoby, które zadeklarowały wybór innego kierunku bądź specjalności, zapytano o uzasadnienie swojej decyzji. Ponieważ respondenci mogli wybrać kilka powodów (maksymalnie 3), łączny odsetek odpowiedzi przekracza 100%.

Jako powód wyboru innego kierunku lub specjalności studenci najczęściej wskazywali konstrukcję programu studiów (44% wskazań). Na kolejnych miejscach znalazły się: perspektywy pracy po studiach (42%), motywy osobiste (38%) oraz jakość nauczania (32%). Pozostałe powody uzyskały mniej niż 30% wskazań każdy.

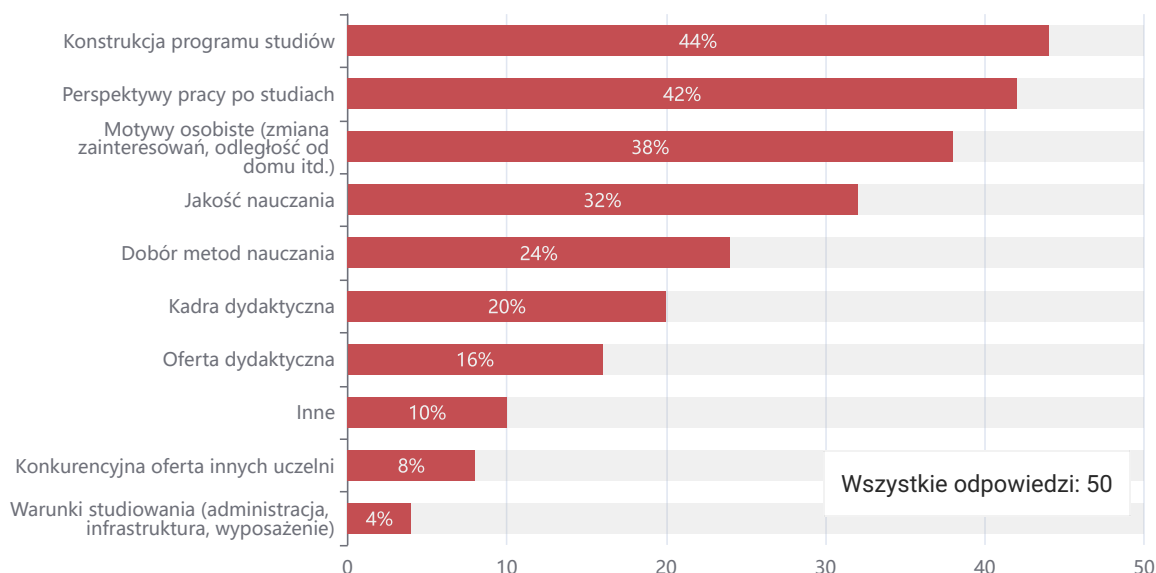
Hierarchia powodów studentów poszczególnych stopni studiów była podobna: zawsze w pierwszej czwórce powodów znajdowały się: konstrukcja programu studiów, perspektywy pracy po studiach oraz motywy osobiste. Warto zauważyć, że o ile hierarchia powodów studentów studiów I stopnia jest dość „płaska” (4 p.p. różnicy między miejscem 1.-2. a 3.-4.), to w przypadku studentów studiów II stopnia zdecydowanym „liderem” jest konstrukcja programu studiów (58%), a wśród studentów studiów jednolitych magisterskich – perspektywy pracy po studiach (75% wskazań).

Wśród innych powodów zmiany decyzji jako uzasadnienie podano:

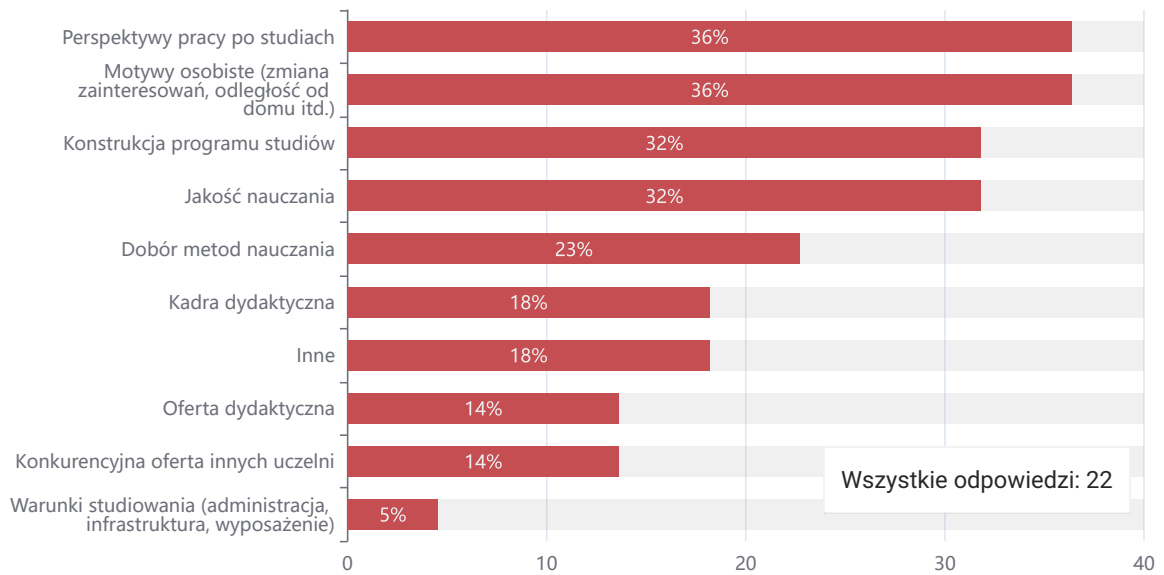
- brak dostosowania programu zajęć i treści zajęć do wymogów rynku pracy
- brak udostępnionych studentom wysokiej jakości cyfrowych materiałów dydaktycznych
- zmiana sytuacji ekonomicznej i geopolitycznej w Polsce.

I.4a. Dlaczego dokonał(a)by P. wyboru innego kierunku / innej specjalności?

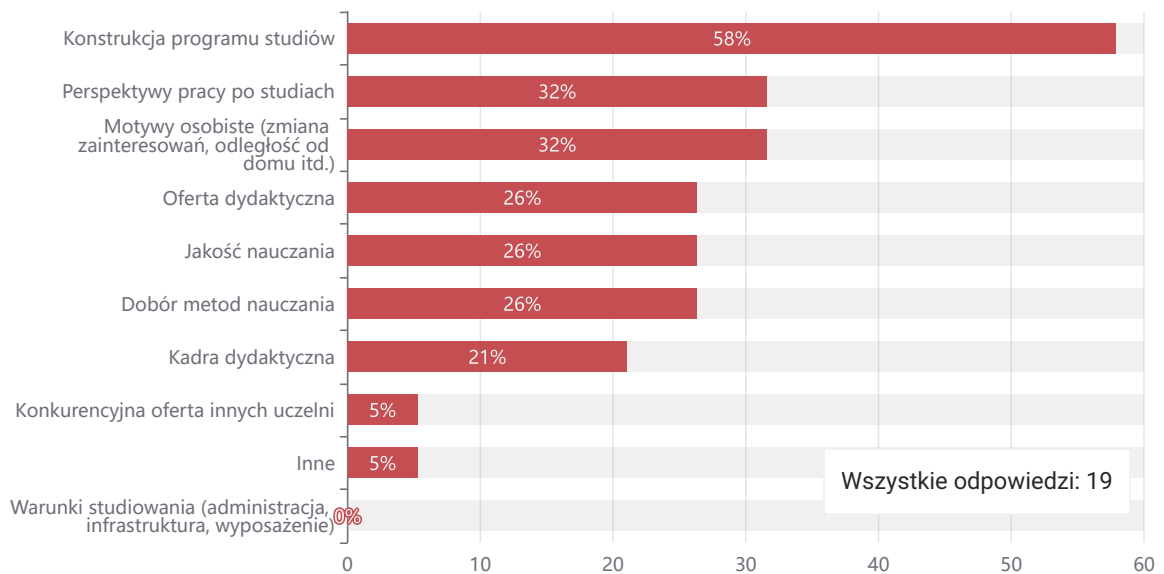
UAM

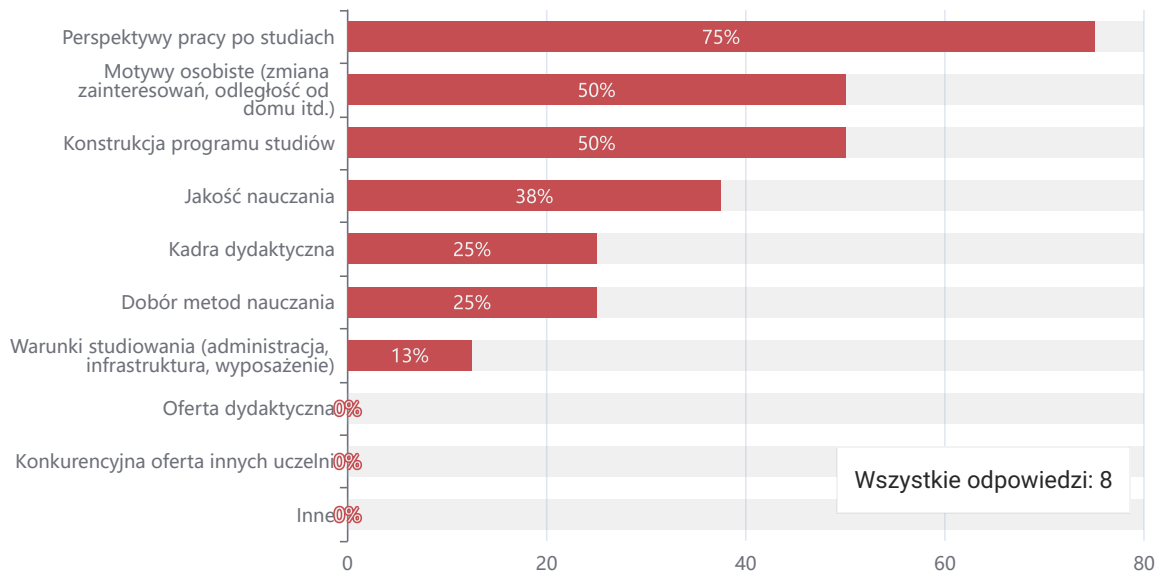
Studia I stopnia

Studia II stopnia

Studia jednolite magisterskie

Porównano również odpowiedzi badanych na oba pytania dotyczące ponownego wyboru: uczelni i kierunku/specjalności. Nieco ponad połowa studentów potwierdziła, że ponownie wybrałaby nie tylko UAM, ale również ten sam kierunek studiów. To grupa najbardziej zadowolonych studentów. Na drugim biegunie jest grupa 4% badanych, którzy zadeklarowali, że nie wybraliby ponownie ani uczelni, ani kierunku – można traktować ich jako najbardziej niezadowolonych. Z kolei 4% wybrałoby ponownie UAM, ale nie ten sam kierunek studiów; 6% natomiast chciałoby studiować to samo, ale może niekoniecznie na UAM.

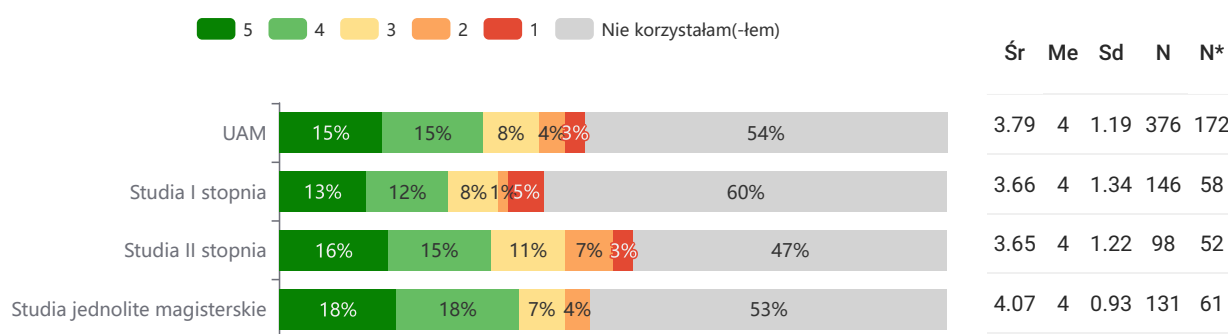
II. Program studiów

W kategorii „Program studiów” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

1. możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych (w ramach pracy dyplomowej, koła naukowego, pracy w grupie badawczej itp.)
2. możliwość uczestnictwa w praktykach zawodowych
3. możliwość uczestnictwa w zajęciach w języku obcym (poza lektoratami z języka obcego)
4. liczba punktów ECTS przypisana do przedmiotów
5. przydatność zajęć prowadzonych na danym kierunku w przyszłej pracy
6. oferta zajęć do wyboru.

Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-łem)”).

II.1. Możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych [...]

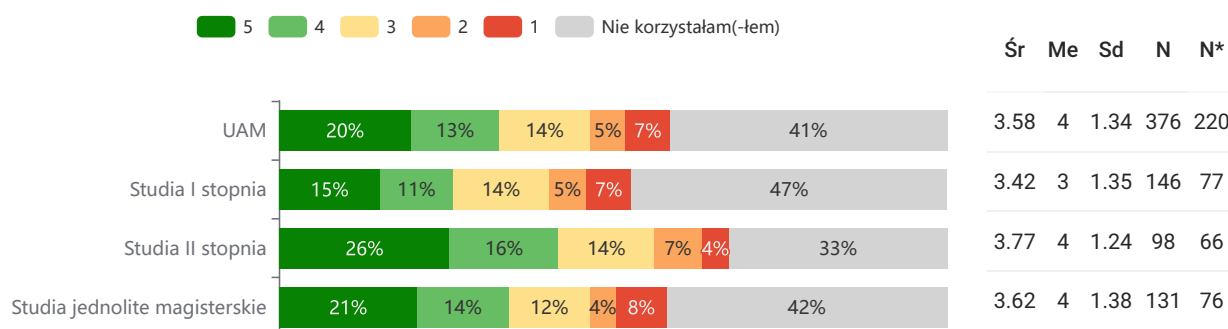

Respondentów, którzy nisko ocenili możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych (odpowiedź „bardzo źle” lub „raczej źle”), zapytano o powód takiej oceny.

Respondenci wskazywali na:

- Brak informacji na temat możliwości uczestnictwa – studenci nie wiedzą, czy takich możliwości nie ma, czy po prostu nie są o nich informowani.
- Małą liczbę dostępnych ofert.
- Gorszą pozycję studentów niestacjonarnych w stosunku do stacjonarnych: koła naukowe nie działają w weekendy, nie odbywają się wówczas seminaria i konferencje, a w trakcie tygodnia pracy chętny student zaoczny musiałby wziąć urlop w pracy, co nie zawsze jest możliwe.

II.2. Możliwość uczestnictwa w praktykach zawodowych

Respondentów, którzy nisko ocenili możliwość uczestnictwa w praktykach zawodowych (odpowiedź „bardzo źle” lub „raczej źle”), zapytano o powód takiej oceny.

Studenci wskazywali przede wszystkim na dwie kwestie.

Pierwsza to niedostosowanie programu praktyk do trybu niestacjonarnego studiów. Studenci zaoczeni uczą się w weekendy, a w dni powszednie pracują. Tymczasem praktyki w różnych instytucjach można odbywać w zasadzie tylko w dni niweekendowe. Dla studentów niestacjonarnych oznacza to konieczność wzięcia urlopu w pracy. I nawet byliby skłonni do takiego poświęcenia, gdyby nie to, że – w ich opinii – bardzo często praktyki zawodowe mają mało wspólnego z przyszłą pracą w zawodzie. I jeśli praktyki mają polegać na prostych pracach biurowych, to albo frustracja studentów rośnie, albo pojawia się pokusa fikcyjnego odbywania praktyk. Co więcej, praca podczas praktyk nie jest odpłatna, wobec czego pracujący studenci mogą boleśnie odczuć ubytek w domowym budżecie, gdy będą musieli zamienić płatne godziny pracy zawodowej na nieodpłatne godziny praktyk.

Ze względu na trudność pogodzenia pracy zawodowej z praktykami. Pracując na pełnym etacie 40h tygodniowo w stałych godzinach 8-16, aby odbyć praktykę zawodową należy pokrywać te dni własnym urlopem wypoczynkowym. Na studiach niestacjonarnych praktyka zawodowa (...) nie powinna być obowiązkowa, a dobrowolna.

Prowadzę od lat własną działalność, a teraz muszę latać i załatwiać fikcyjne papiery, że niby byłem u kogoś pozamiatać w wymaganym wymiarze godzin

Ponieważ by je odbyć muszę zrezygnować na ten czas z pracy, więc przez czas odbywania praktyk pozostaję bez dochodu, a zarówno za czesne jak i za ćwiczenia terenowe zapłacić trzeba

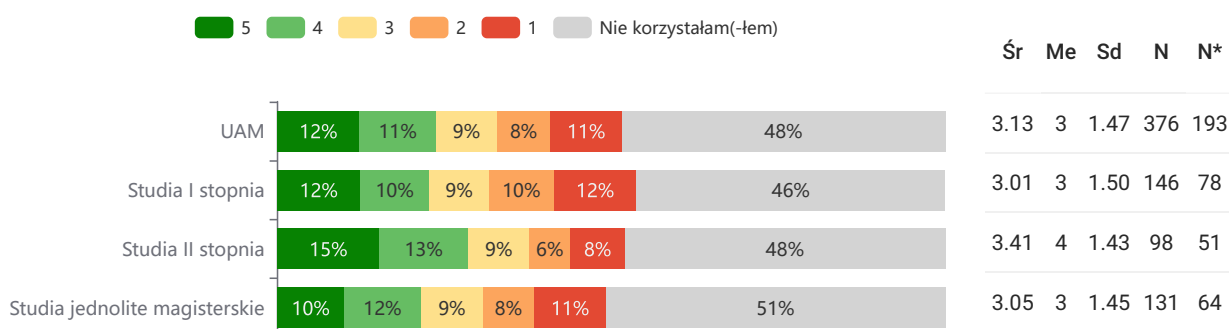
Druga kwestia to brak wsparcia uczelni w procesie organizacji praktyk zawodowych. Studenci mieli poczucie, że nałożono na nich obowiązek, a potem pozostawiono samych z koniecznością wywiązania się z niego.

brak zainteresowania opiekuna praktyk

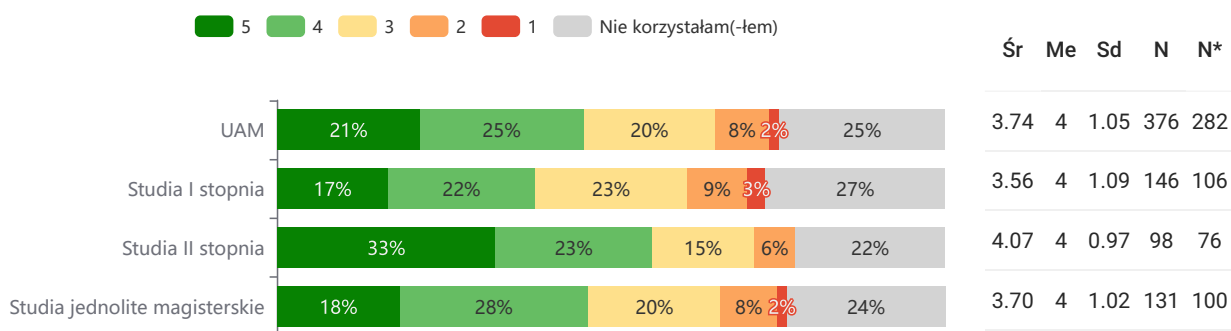
Ponieważ, trzeba załatwić je samemu i jest dużo dokumentów do wypełniania. Ponadto, jak ktoś pracuje w ciągu tygodnia i studiuje zaocznie to ciężko jest pogodzić praktyki z pracą, która jest naszym jedynym źródłem dochodu i nie możemy sobie pozwolić na tak długi urlop.

Ponieważ sama miałam bardzo duże problemy z ich znalezieniem, a uczelnia nie zawiera ich w swojej ofercie. Dodatkowo ilość jaka musimy zrealizować, jest kosmiczna. Nie wiem jakim cudem mam zrealizować 6 miesięcy praktyk łącząc studia prace no i dodatkowo praktyki

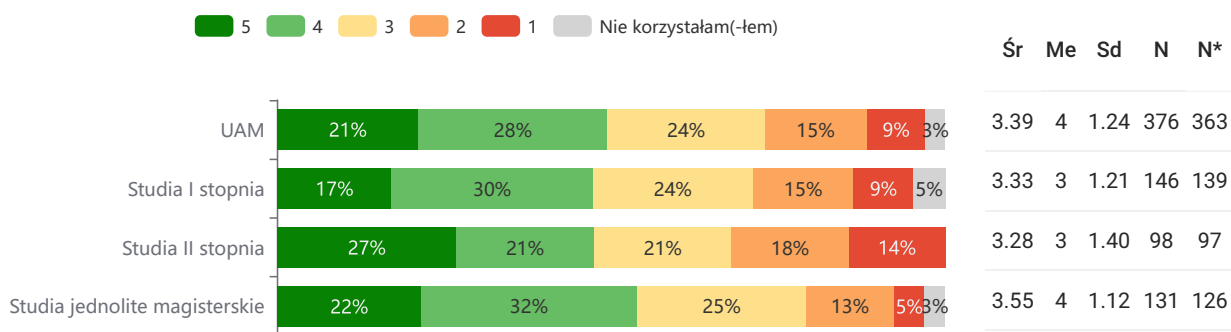
II.3. Możliwość uczestnictwa w zajęciach w języku obcym (poza lektoratami z języka obcego)

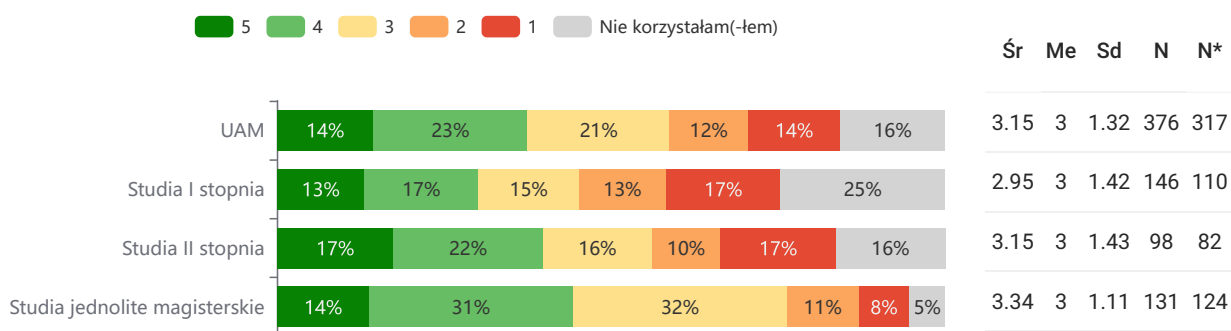
II.4. Liczba punktów ECTS przypisana do przedmiotów

II.5. Przydatność zajęć prowadzonych na P. kierunku w przyszłej pracy

II.6. Oferta zajęć do wyboru

Respondentów, którzy nisko ocenili ofertę zajęć do wyboru (odpowiedź „bardzo źle” lub „raczej źle”), zapytano o powód takiej oceny. Badani mieli możliwość wskazania maksymalnie 3 powodów, stąd odsetek odpowiedzi nie sumuje się do 100%.

Najczęściej wskazywanym powodem były niewłaściwie dobrana tematyka zajęć i nieatrakcyjna oferta (51%) oraz zbyt małe powiązania z przedmiotami kierunkowymi lub specjalnością (49% wskazań). Obydwa powody były również najczęściej wymienianymi przez studentów wszystkich stopni. Jedynie na I stopniu studiów z podobną liczbą wskazań znalazła się na 2. miejscu zbyt mała liczba zajęć do wyboru.

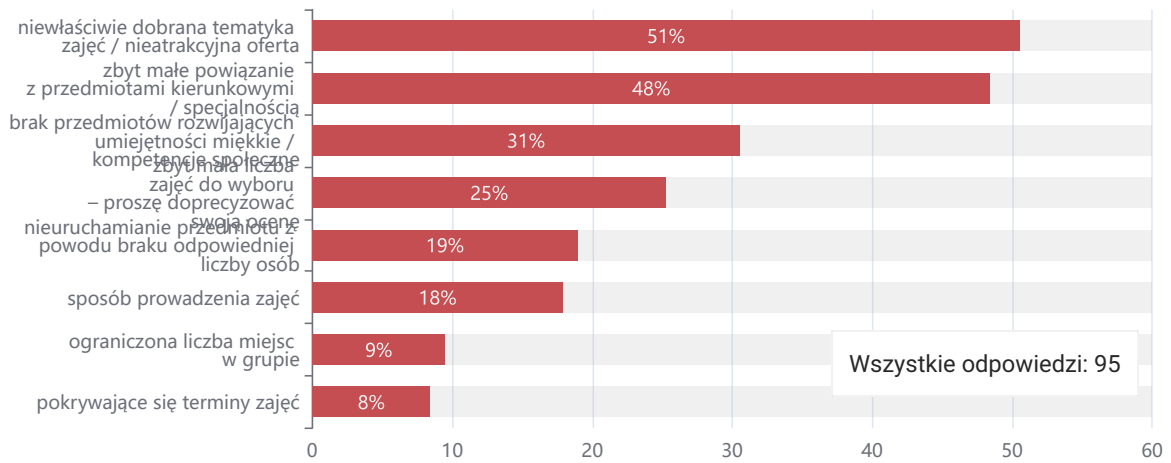
Studentów, niezależnie od stopnia studiów, którzy wskazali właśnie zbyt małą liczbę zajęć do wyboru, poproszono o doprecyzowanie swojej opinii.

Respondenci wskazywali na:

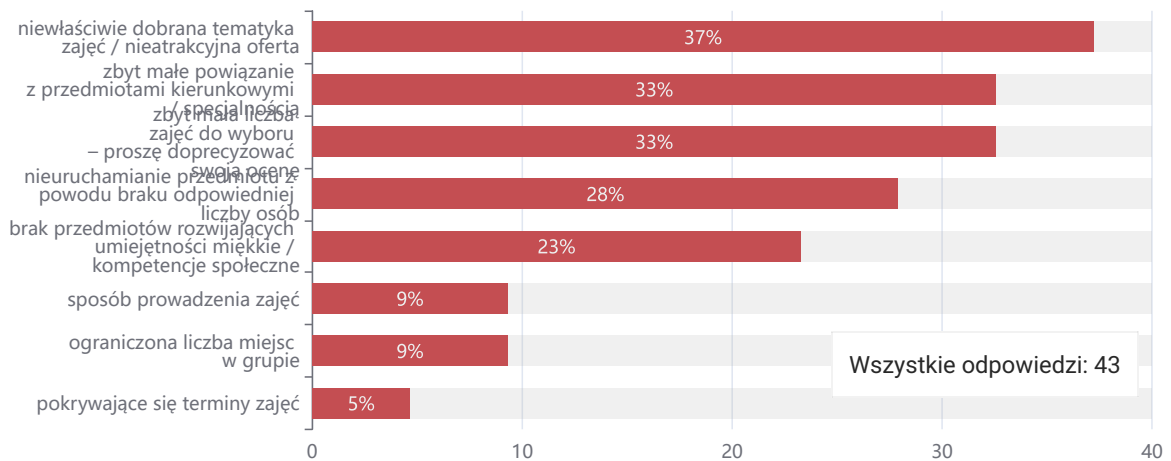
- Powtarzające się co roku zestawienia przedmiotów do wyboru, co ogranicza w pewnym momencie wybór nowego przedmiotu po prostu do listy tych, w których jeszcze nie brało się udziału.
- Bardzo krótkie listy przedmiotów do wyboru (np. konieczność wybrania 2 z 3, zamiast 2 z kilku/kilkunastu).
- Planowanie przedmiotów do wyboru w blokach równoległych, co sprawia, że można uczestniczyć tylko w jednym z nich.
- Brak informacji o tym, jakie przedmioty można wybrać.
- Ograniczanie liczby przedmiotów do wyboru prowadzonych w weekendy, co stawia studentów niestacjonarnych w gorszej pozycji w stosunku do studentów dziennych.

Studentów, którzy wskazali na inne powody niskiej oceny aspektu „oferta zajęć do wyboru”, poproszono o uzasadnienie opinii. Respondenci w dużej mierze wskazywali, że takich zajęć do wyboru albo po prostu brak, albo wybór jest iluzoryczny. Co więcej, o uruchomieniu danego przedmiotu decyduje liczba chętnych, w związku z czym niektóre osoby nie są w stanie studiować tego, co by chciały – bo ich zajęć po prostu nie uruchomiono („Studenci zaoczni są pozbawieni wyboru zajęć jako jednostka, liczy się tylko grupa”).

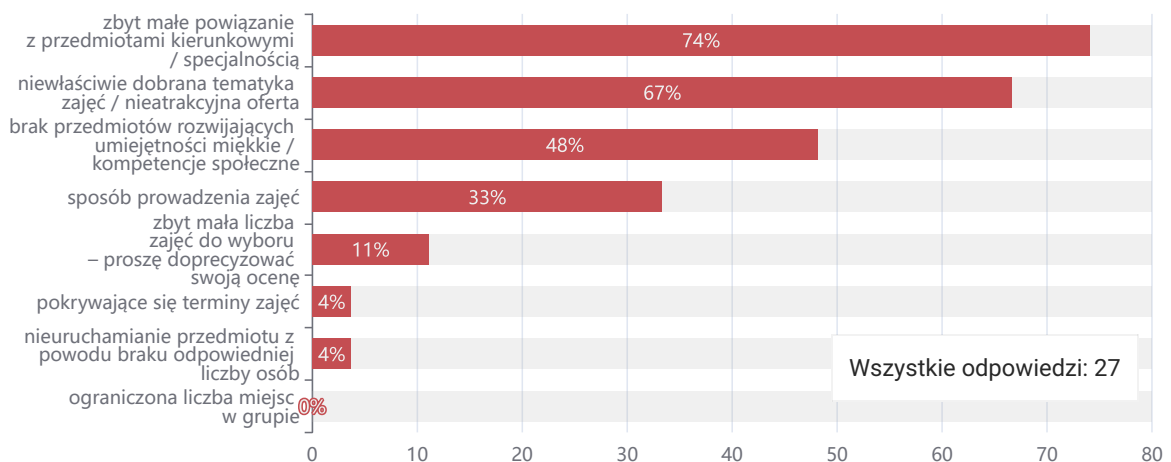
UAM

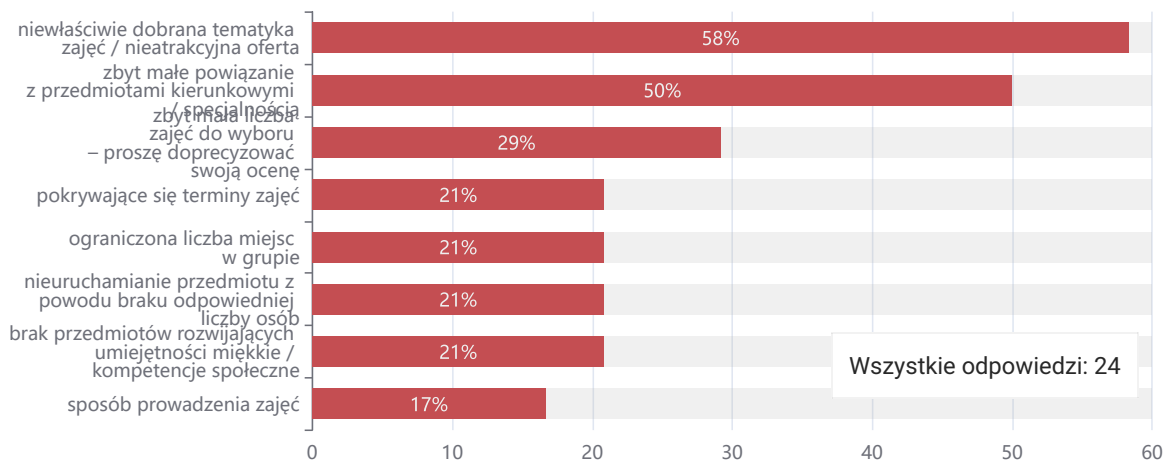
Studia I stopnia

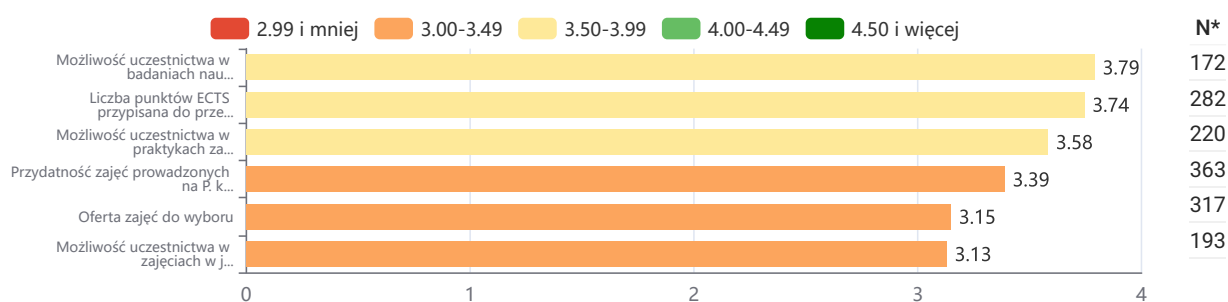
Studia II stopnia

Studia jednolite magisterskie

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

Studenci najwyżej ocenili możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych: średnia ocen 3,79. Na drugim miejscu wśród najwyżej ocenionych aspektów znalazła się liczba punktów ECTS, która jest przypisana do każdego przedmiotu: średnia ocen 3,74. Na kolejnych miejscach znalazły się możliwość uczestnictwa w praktykach zawodowych (średnia 3,58) oraz przydatność zajęć w przyszłej pracy (średnia 3,39).

Warto jednak zwrócić uwagę, że możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych jest jednocześnie kwestią, wobec której prawie połowa respondentów (55%) nie potrafiła zająć stanowiska. Innymi słowy, wysoka ocena została wystawiona przez te osoby, które miały lub uważają, że mają, orientację w tym temacie. Podobna sytuacja (ograniczonej orientacji w danej kwestii) wystąpiła w przypadku dwóch pozostałych pytań o możliwość uczestnictwa – w praktykach zawodowych i zajęciach w języku obcym (która to kwestia była jednocześnie najniżej ocenioną: średnia 3,13). Inaczej rzecz przedstawia się odnośnie do najwyżej ocenionego aspektu: liczby punktów ECTS przypisanych do przedmiotu. Tu, podobnie jak w przypadku oceny przydatności zajęć w przyszłej pracy i oceny oferty zajęć do wyboru, znacznie większa liczba badanych potrafiła zająć stanowisko.

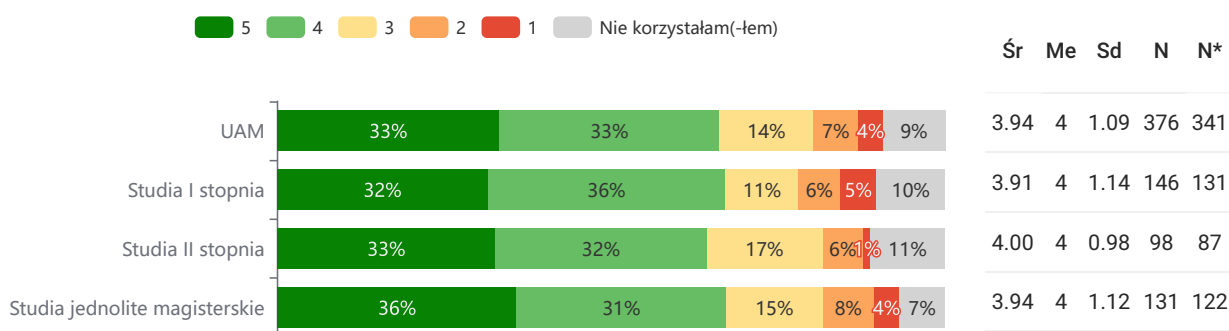
III. Jakość zajęć

W kategorii „Jakość zajęć” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

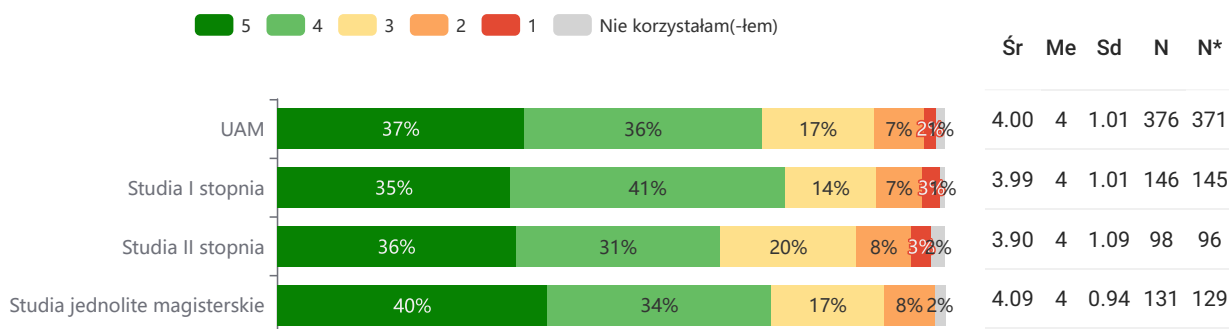
1. dostosowanie form pracy zdalnej do przekazywanych treści
2. przydatność materiałów dydaktycznych udostępnionych przez prowadzącego
3. poziom merytoryczny zajęć w trybie stacjonarnym
4. poziom merytoryczny zajęć w trybie zdalnym
5. sposób prowadzenia zajęć w trybie stacjonarnym
6. sposób prowadzenia zajęć w trybie zdalnym
7. efektywność uczenia się w trybie zdalnym
8. możliwość interakcji z prowadzącym podczas zajęć w formie zdalnej
9. zajęcia rozwijające umiejętności praktyczne.

Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-łem)”).

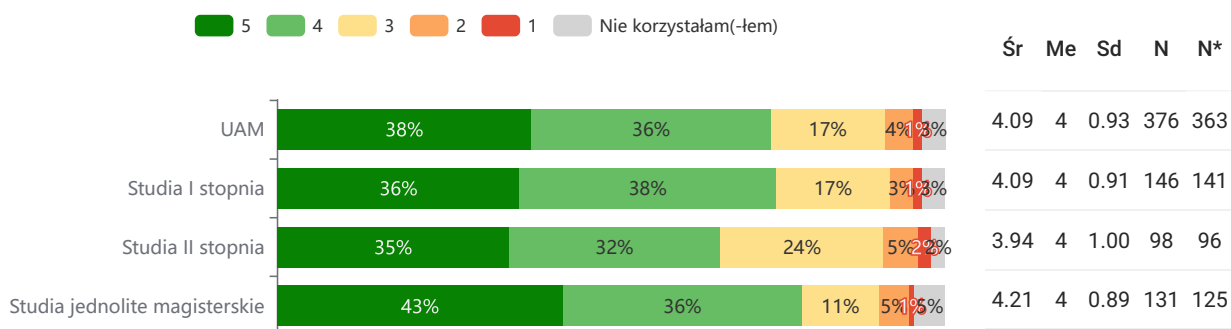
III.1. Dostosowanie form pracy zdalnej do przekazywanych treści

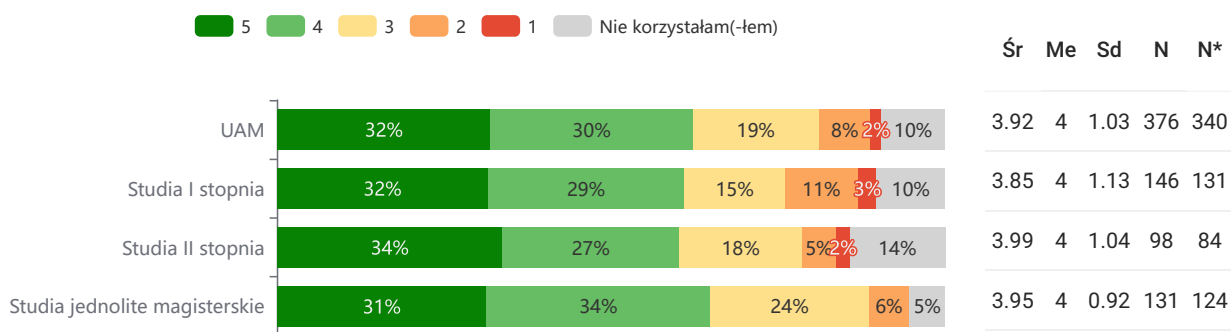
III.2. Przydatność materiałów dydaktycznych udostępnionych przez prowadzącego

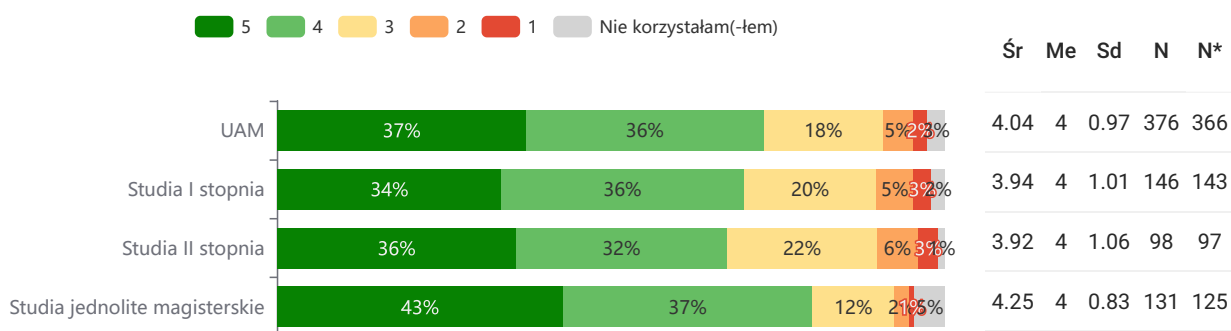
III.3. Poziom merytoryczny zajęć w trybie stacjonarnym

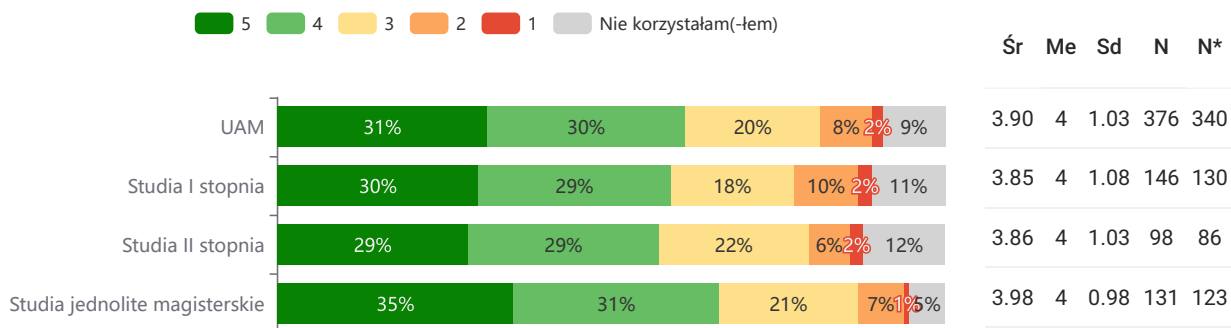
III.4. Poziom merytoryczny zajęć w trybie zdalnym

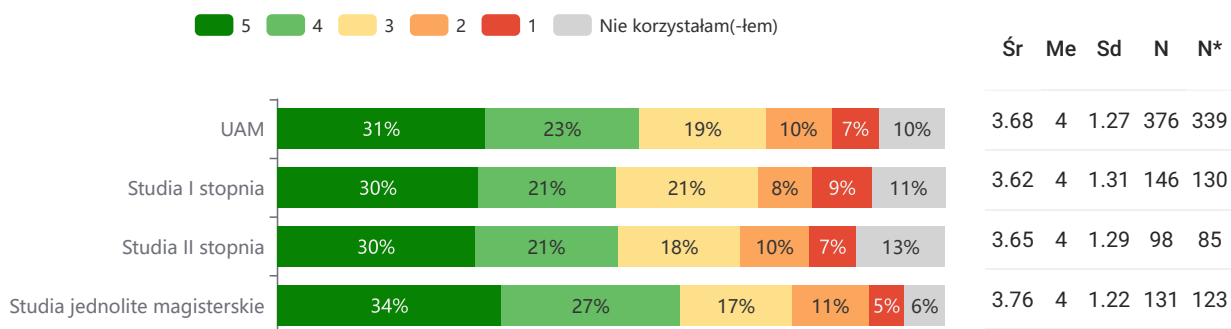
III.5. Sposób prowadzenia zajęć w trybie stacjonarnym

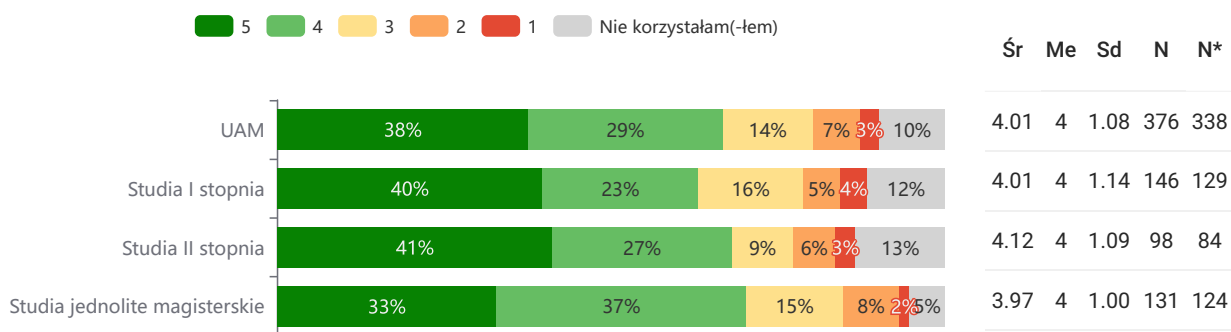
III.6. Sposób prowadzenia zajęć w trybie zdalnym

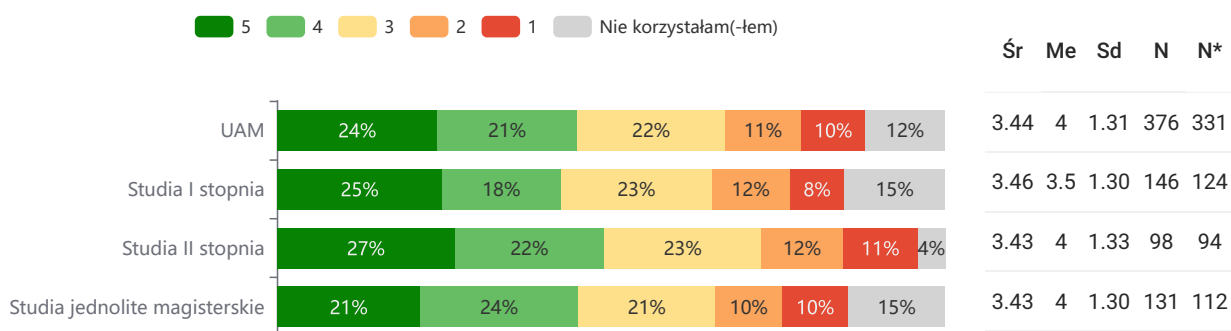
III.7. Efektywność uczenia się w trybie zdalnym

III.8. Możliwość interakcji z prowadzącym podczas zajęć w formie zdalnej

III.9. Zajęcia rozwijające umiejętności praktyczne

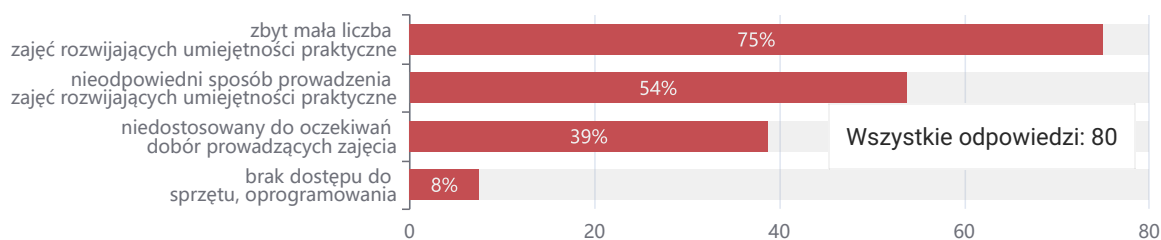
Studentów, którzy negatywnie ocenili zajęcia rozwijające umiejętności praktyczne, zapytano o powód takiej a nie innej oceny. Ponieważ respondenci mogli wybrać kilka powodów (maksymalnie 3), łączny odsetek odpowiedzi przekracza 100%.

W hierarchii uzasadnień jeden powód zdecydowanie wybija się: zbyt mała liczba zajęć rozwijających umiejętności praktyczne (75% wskazań w skali całego uniwersytetu; od 66% do 89% wskazań dla studentów poszczególnych stopni). Na drugim miejscu znalazł się nieodpowiedni sposób prowadzenia zajęć (54% wskazań na poziomie uczelni).

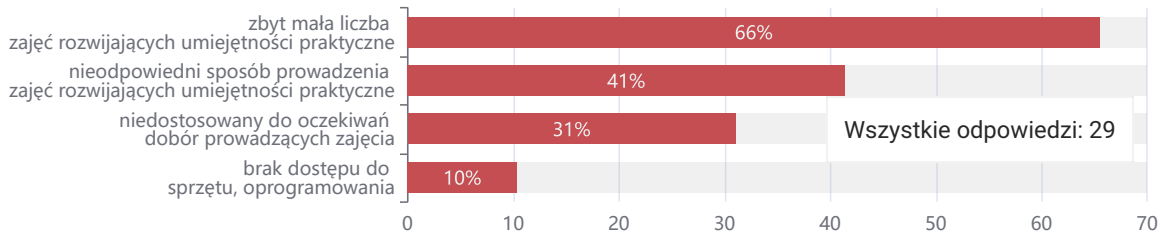
Hierarchia przyczyn niskiej oceny była prawie identyczna w przypadku studentów wszystkich stopni. Tylko dla studentów studiów II stopnia nieodpowiedni sposób prowadzenia zajęć był ważniejszy od zbyt małej ich liczby (odpowiednio: 78% i 70% wskazań).

Wśród innych powodów negatywnej oceny pojawiały się uzasadnienia, takie jak: brak zajęć praktycznych, problemy z organizacją pracy oraz zbyt mała liczba zajęć językowych, doskonalących praktyczne posługiwanie się językiem obcym.

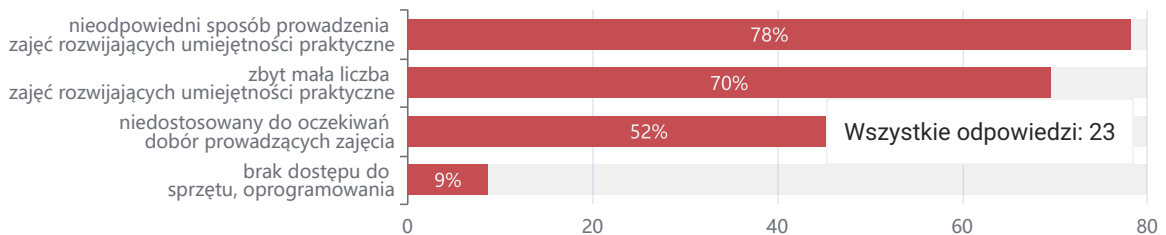
UAM

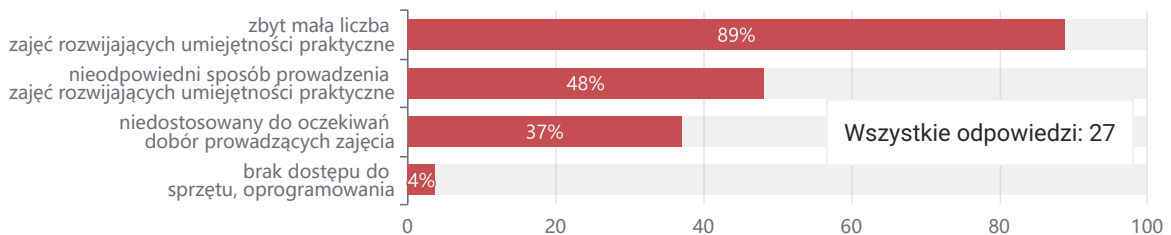
Studia I stopnia

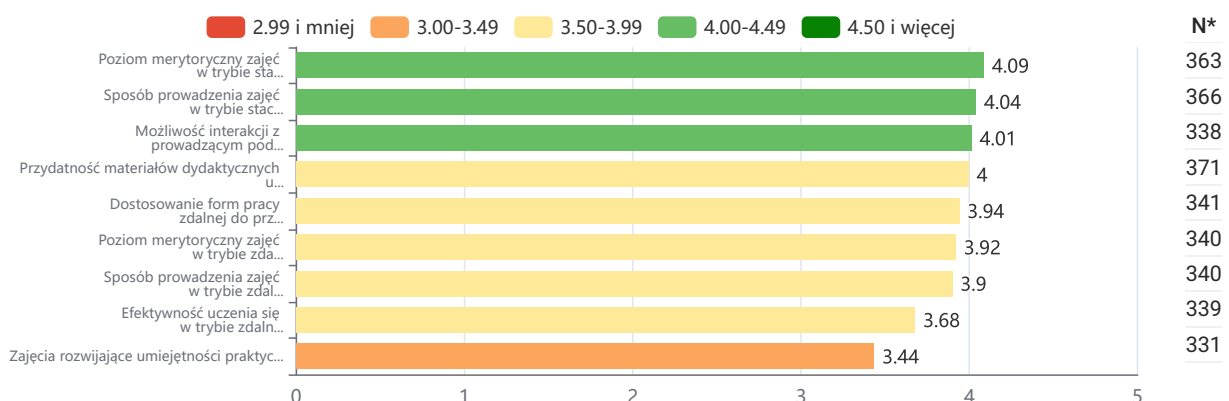
Studia II stopnia

Studia jednolite magisterskie

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

W ramach ewaluacji jakości zajęć studenci mieli możliwość oceny zarówno formy stacjonarnej, jak i zdalnej prowadzenia zajęć. Co ciekawe, prawie wszystkie kwestie związane ze zdalną formą zajęć zostały ocenione nieco niżej (różnice w wartościach średnich są minimalne) od kwestii związanych z formą stacjonarną.

Najwyżej ocenianą kwestią był poziom merytoryczny zajęć w trybie stacjonarnym (średnia 4,09). Na drugim miejscu znalazł się sposób prowadzenia zajęć w trybie stacjonarnym (średnia 4,04). Dopiero na miejscu trzecim jest aspekt związany z trybem zdalnym: „możliwość interakcji z prowadzącym” (średnia 4,01). Trzy inne aspekty związane z prowadzeniem zajęć w formie zdalnej uzyskały oceny nieco poniżej 4,00. Wyjątkiem jest efektywność uczenia się – tu średnia wyniosła 3,68.

Tegoroczny rozkład odpowiedzi jest interesujący w kontekście wyników zeszłorocznych, w których forma zdalna zajęć była oceniana wyżej od stacjonarnej. Wydawało się, że studenci docenili formę zdalną zajęć za jej organizacyjne walory i nie dostrzegali też drastycznej różnicy między poziomem merytorycznym zajęć online i stacjonarnych. Poprzedni rok akademicki był jednak jeszcze rokiem pandemicznym, gdy tryb zdalny dominował. Na podstawie innych danych uzyskanych w tym badaniu można przypuszczać, że wraz z większą częstotliwością zajęć stacjonarnych w roku 2022/2023 część studentów na nowo odkryła ich urok. Zbiegło się to również – w opinii studentów – z odczuwalnym po stronie wykładowców mniejszym zaangażowaniem w kształcenie zdalne.

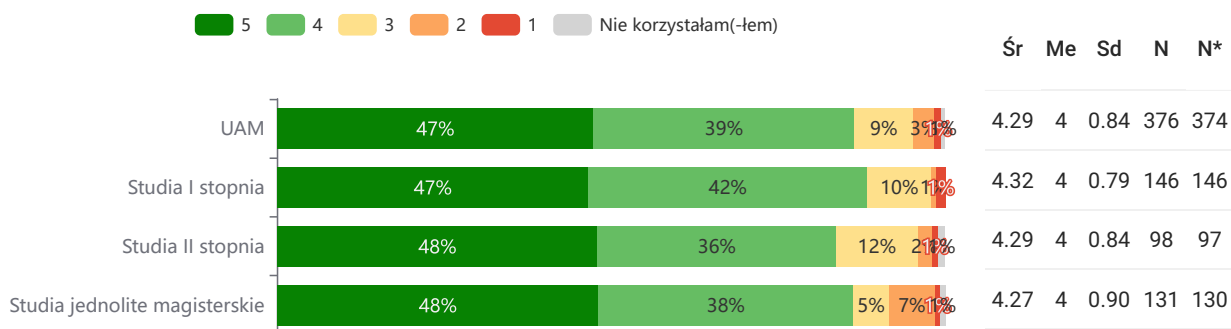
IV. Metody oceniania

W kategorii „Metody oceniania” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

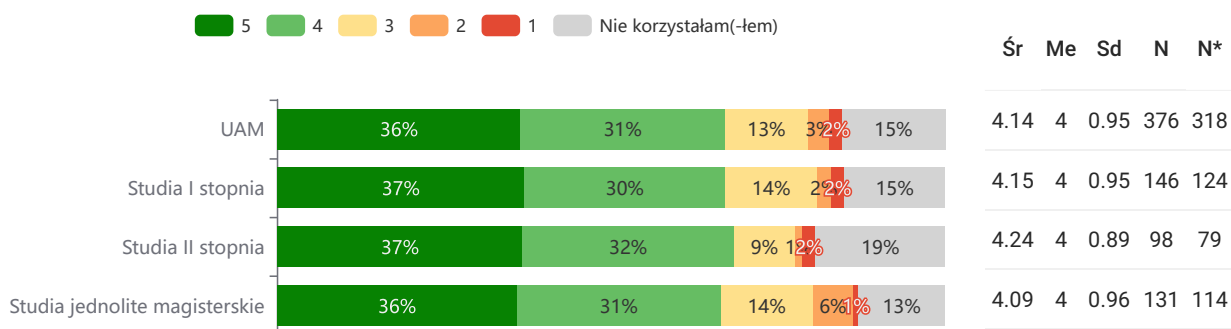
1. warunki zaliczeń i egzaminów zostały przedstawione na początku każdego semestru
2. dostosowanie form i metod bieżącej oceny postępów w nauce do zajęć w trybie zdalnym
3. dostosowanie form egzaminów/zaliczeń do zajęć w trybie zdalnym
4. stosowanie przyjętych i podanych do wiadomości kryteriów oceniania.

Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (w której 1 oznaczało „bardzo źle”, a 5 – „bardzo dobrze”; tylko w przypadku pytania o warunki zaliczeń skala brzmiała: od 1 – „nie zostały przedstawione na początku żadnych zajęć” do 5 – „w przypadku wszystkich zajęć”). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-łem)”).

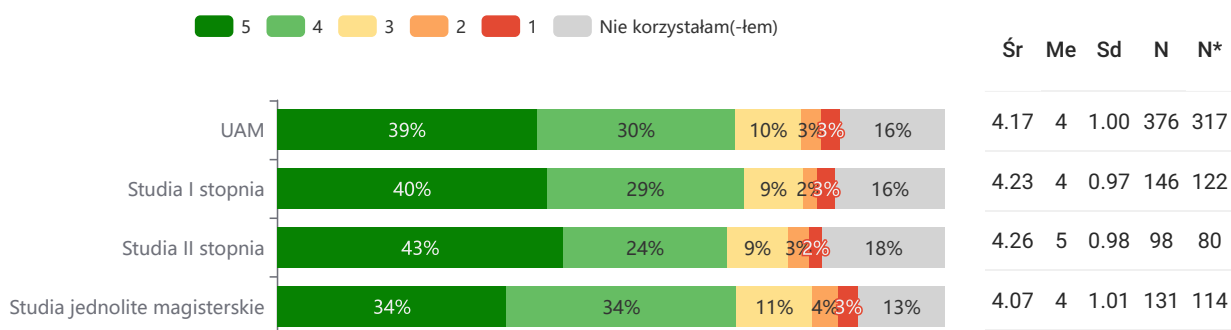
IV.1. Warunki zaliczeń i egzaminów zostały przedstawione na początku każdego semestru

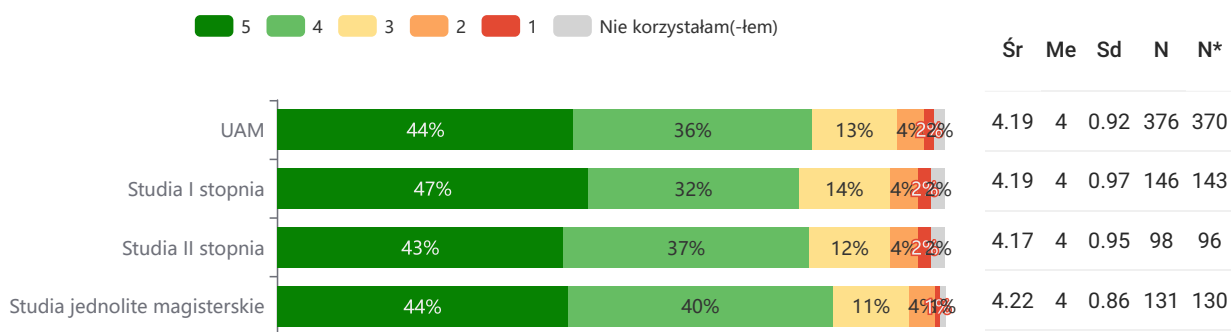
IV.2. Dostosowanie form i metod bieżącej oceny postępów w nauce do zajęć w trybie zdalnym

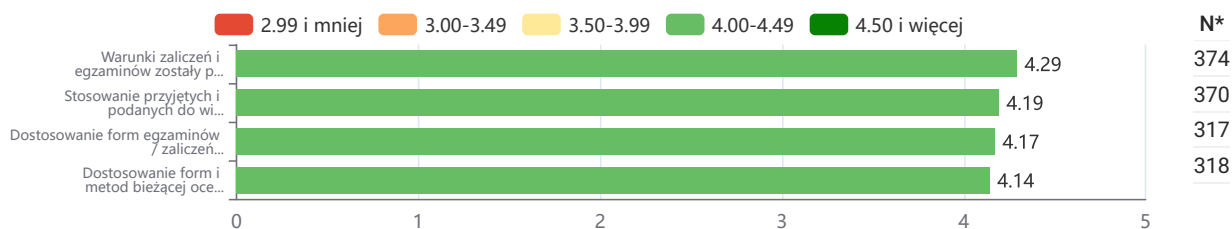
IV.3. Dostosowanie form egzaminów/zaliczeń do zajęć w trybie zdalnym

IV.4. Stosowanie przyjętych i podanych do wiadomości kryteriów oceniania

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

Najwyżej ocenianymi aspektami były "warunki zaliczeń i egzaminów zostały przedstawione na początku każdego semestru" i „stosowanie przyjętych i podanych do wiadomości kryteriów oceniania” – w obu przypadkach średnie ocen to odpowiednio 4,29 i 4,19. Z kolei niżej (ale wciąż ze średnią powyżej 4,0) oceniono dostosowanie metod oceniania do zajęć w trybie zdalnym oraz dostosowanie form i metod bieżącej oceny postępów w nauce do zajęć w trybie zdalnym.

V. Kształcenie językowe

W kategorii „Kształcenie językowe” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

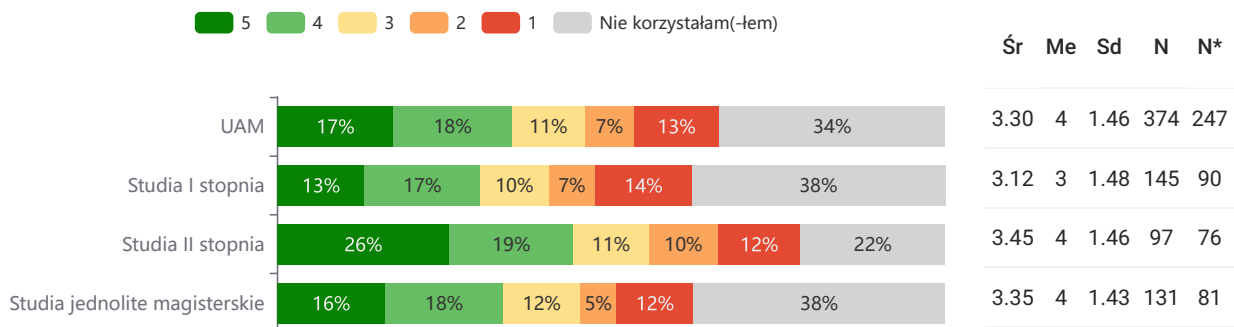
1. oferta języków obcych (lektoraty) do wyboru
2. sposób rekrutacji na poziom nauki (testy)
3. dobór przez nauczyciela technik nauczania
4. dobór przez nauczyciela materiałów dydaktycznych
5. dostosowanie treści kształcenia do poziomu grupy
6. dostosowanie zajęć z języka specjalistycznego (studia II stopnia) do kierunku
7. dostępność materiałów służących samokształceniu
8. dostępność konsultacji
9. forma egzaminu certyfikacyjnego
10. przyrost własnych kompetencji językowych.

Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów oraz w podziale na język lektoratu i poziom biegłości językowej, na którym odbywa się kształcenie, średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-łem)”).

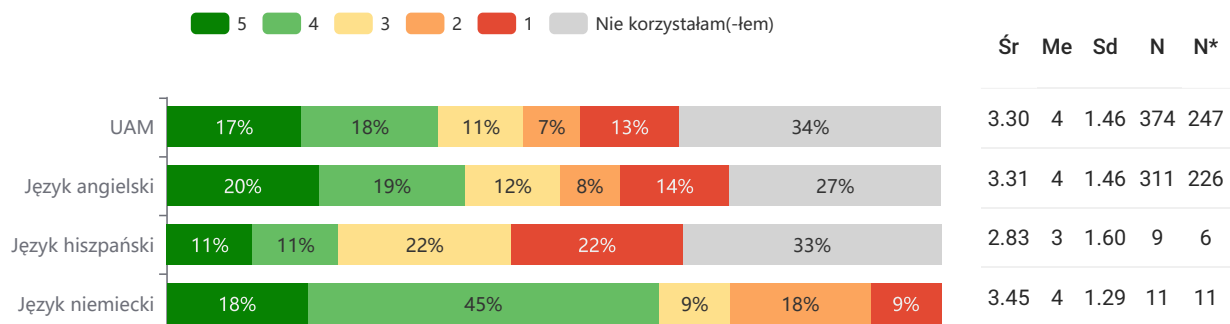
Co istotne, pominięte zostały wyniki dla języka francuskiego, w odniesieniu do którego odpowiedzi udzieliły dwie osoby. W przypadku lektoratów z języka hiszpańskiego i niemieckiego należy mieć na uwadze bardzo niskie N (odpowiednio 9 i 11 osób) w porównaniu do najbardziej licznego lektoratu, którym jest język angielski (N = 311 osób). Dlatego w odniesieniu do niektórych ocenianych kwestii pominięto wyniki dla jednego lub obu tych języków (wielkość N spadała poniżej 4).

Co ważne, również w zestawie ocenianych czynników są takie, które generowały stosunkowo dużą liczbę odpowiedzi „Nie wiem” / „Nie dotyczy”, ponieważ dotyczyły aspektów, które mogą być bardzo dobrze znane tylko osobom w określonym trybie i na określonym roku studiów (np. forma egzaminu certyfikującego czy dostosowanie zajęć z języka specjalistycznego (studia II stopnia) do kierunku).

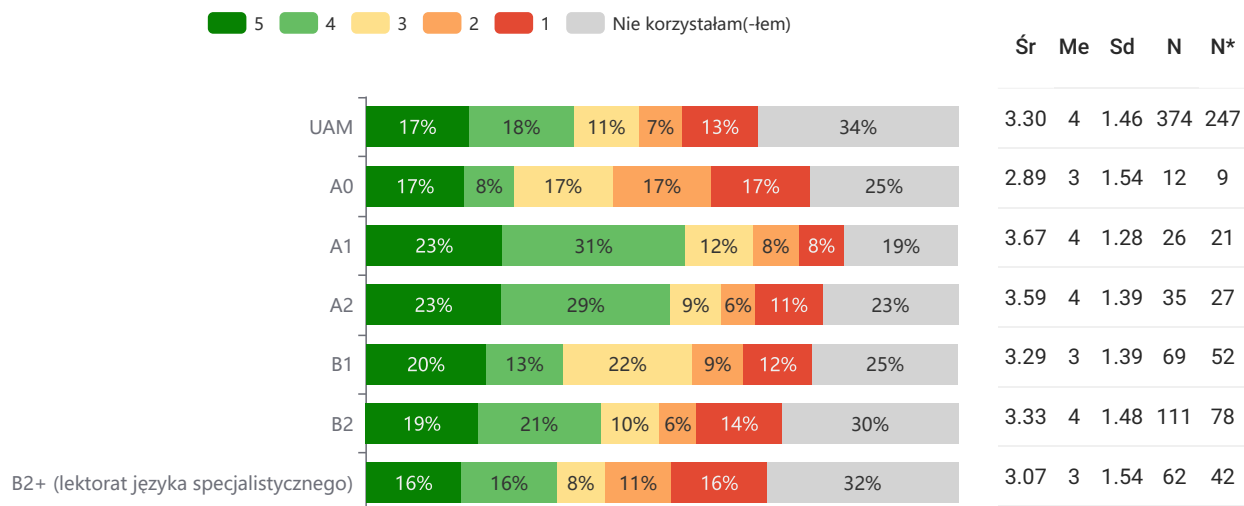
V.1. Oferta języków obcych (lektoraty) do wyboru

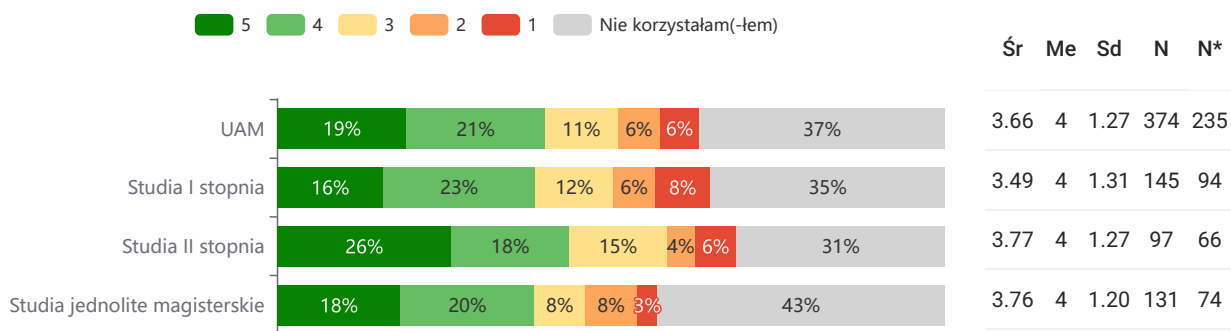
Wyniki ze względu na język lektoratu

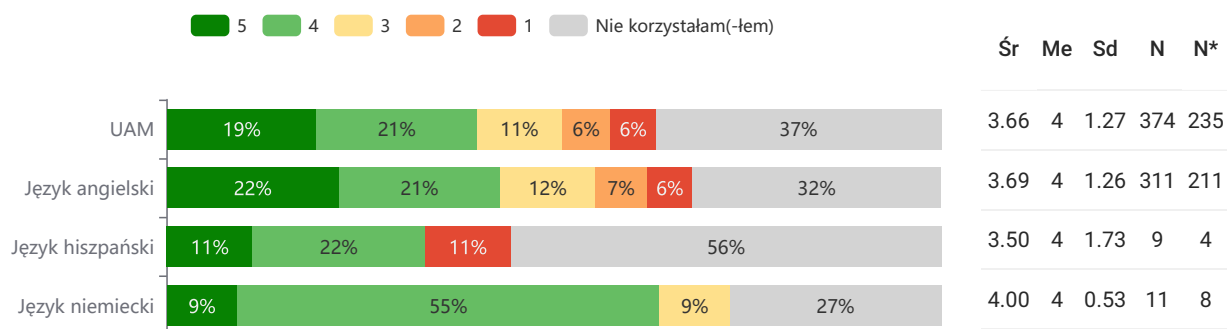
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

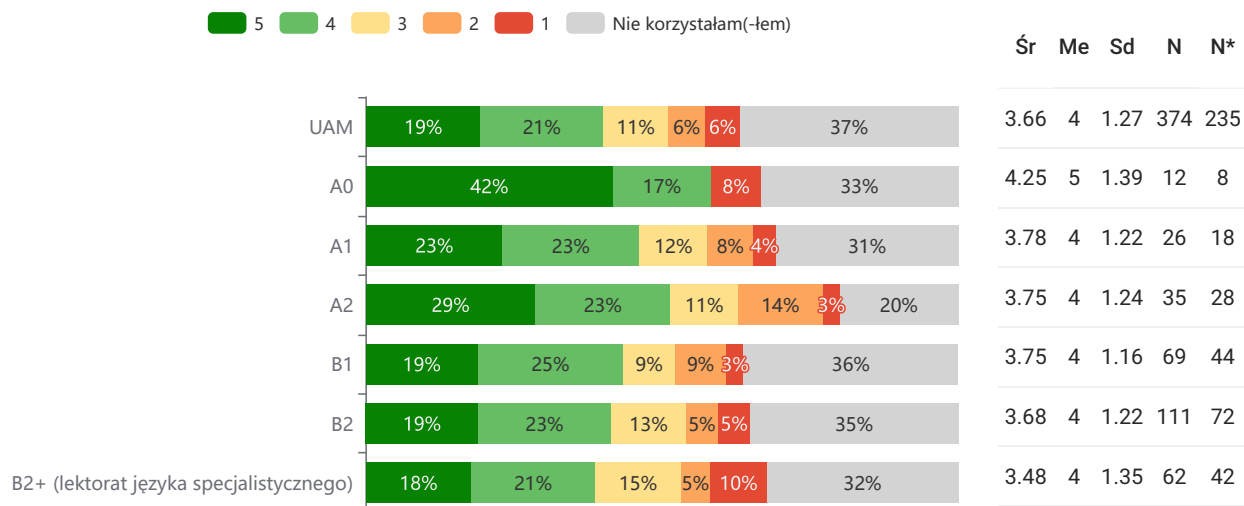
V.2. Sposób rekrutacji na poziom nauki (testy)

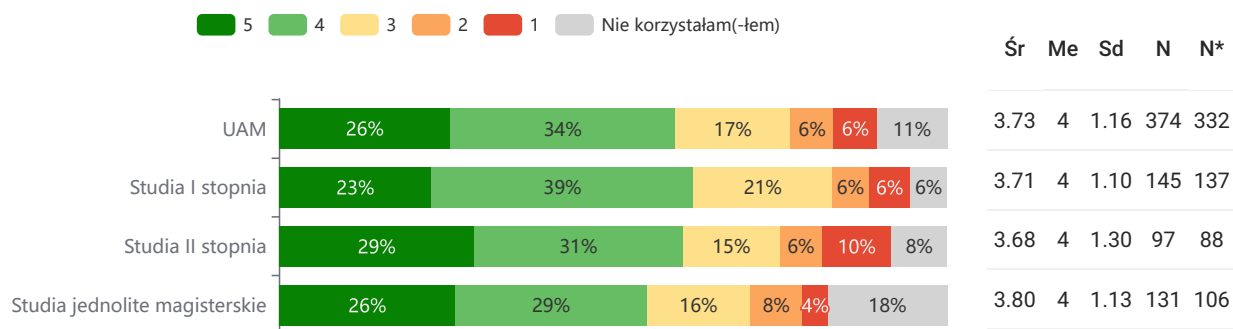
Wyniki ze względu na język lektoratu

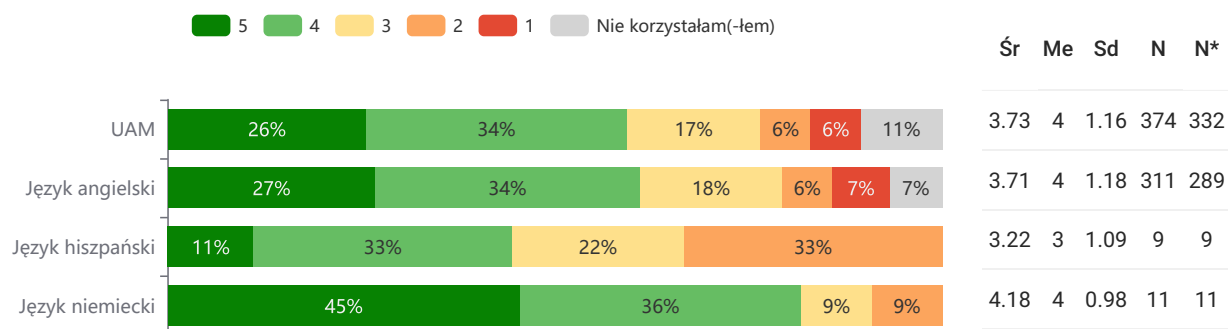
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

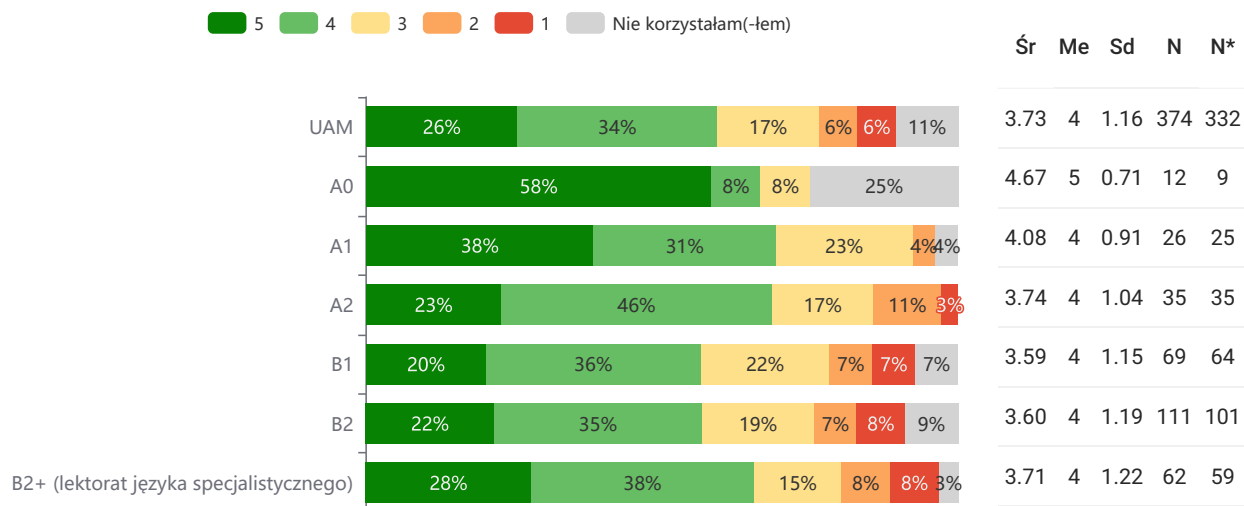
V.3. Dobór przez nauczyciela technik nauczania

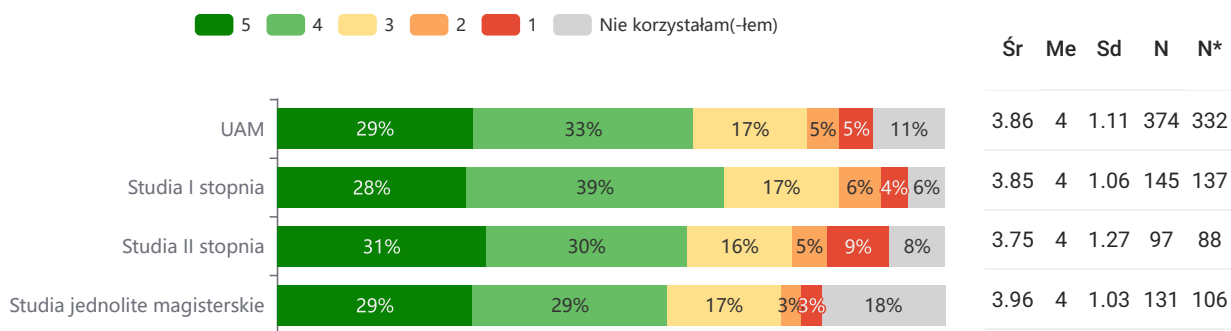
Wyniki ze względu na język lektoratu

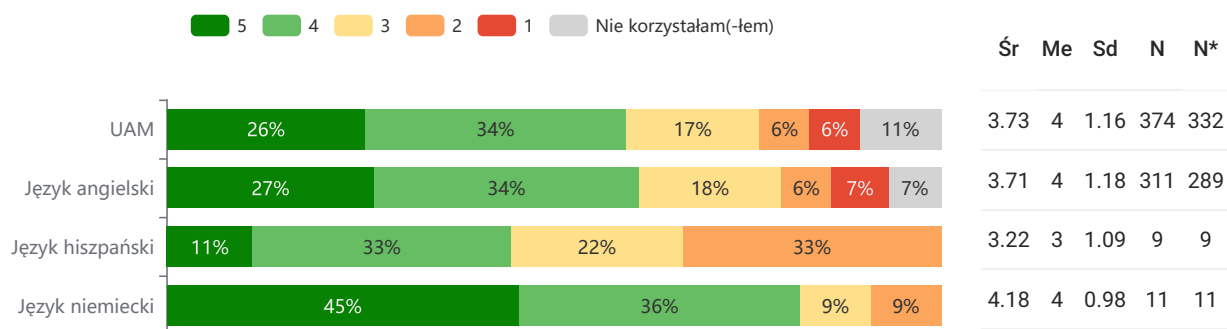
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

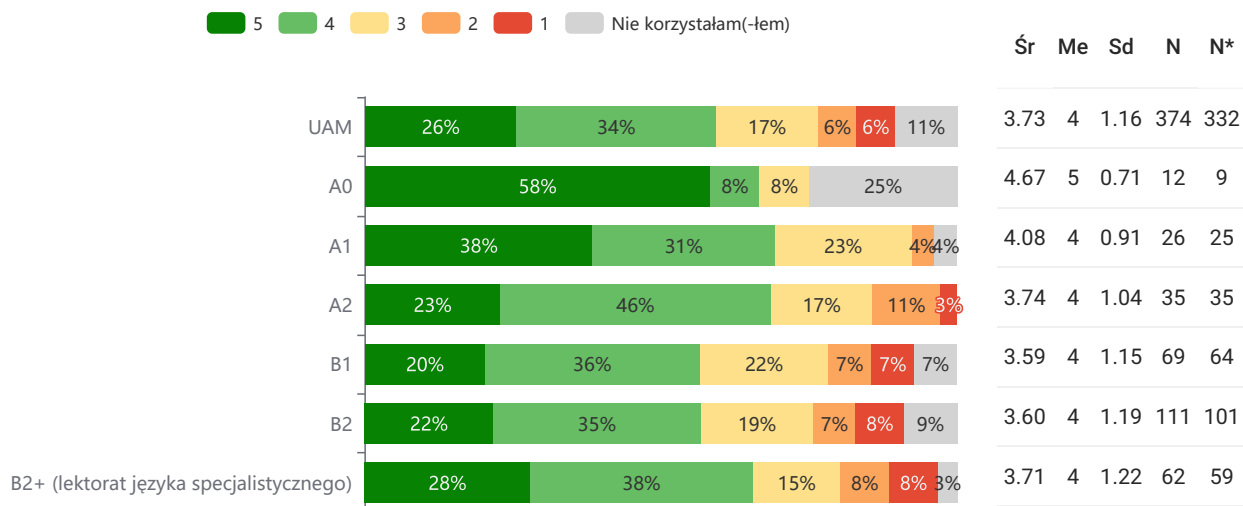
V.4. Dobór przez nauczyciela materiałów dydaktycznych

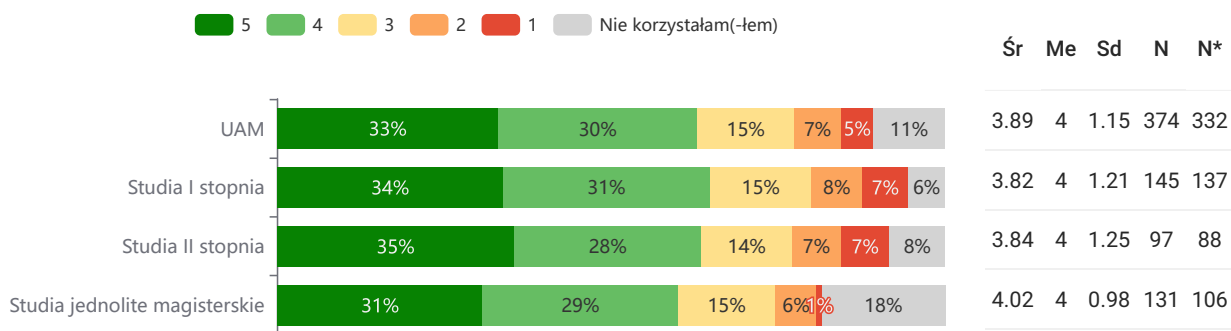
Wyniki ze względu na język lektoratu

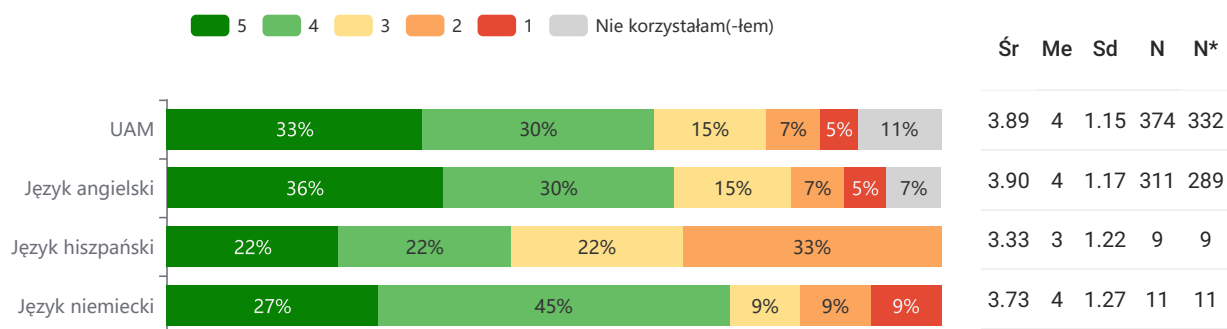
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

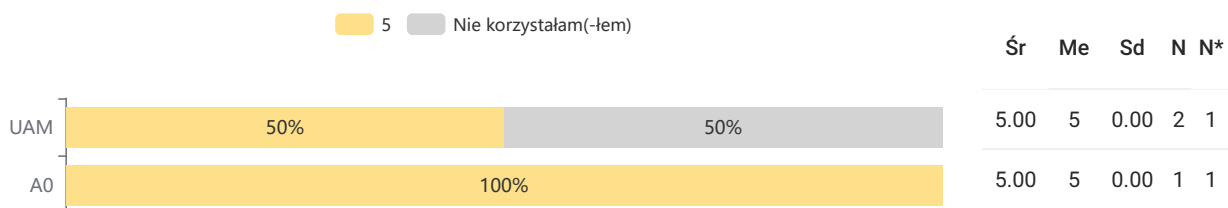
V.5. Dostosowanie treści kształcenia do poziomu grupy

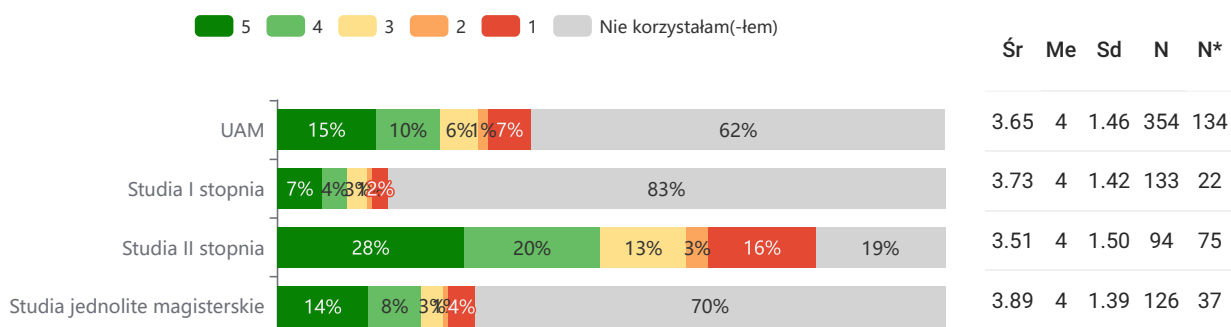
Wyniki ze względu na język lektoratu

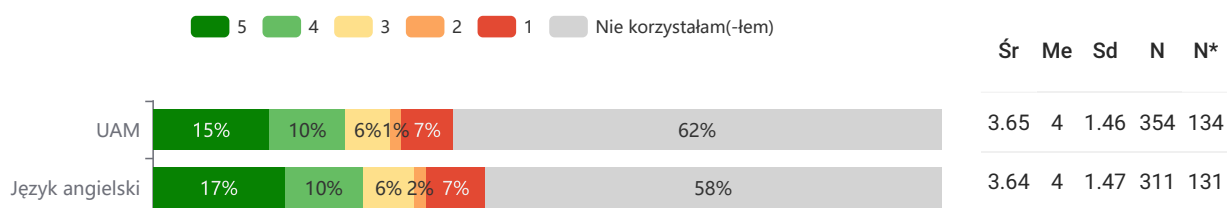
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

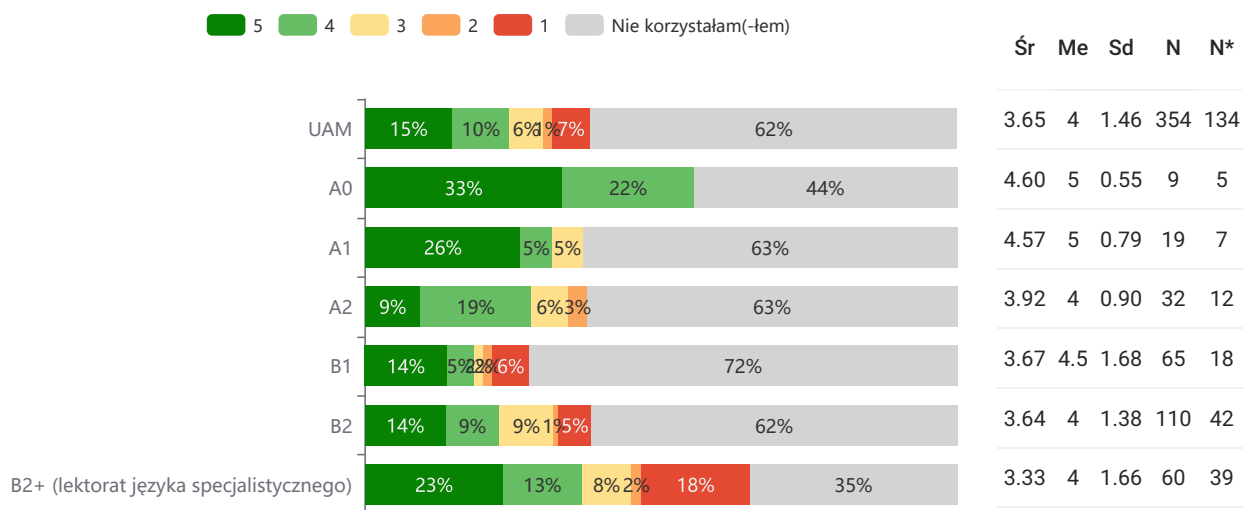
V.6. Dostosowanie zajęć z języka specjalistycznego (studia II stopnia) do kierunku

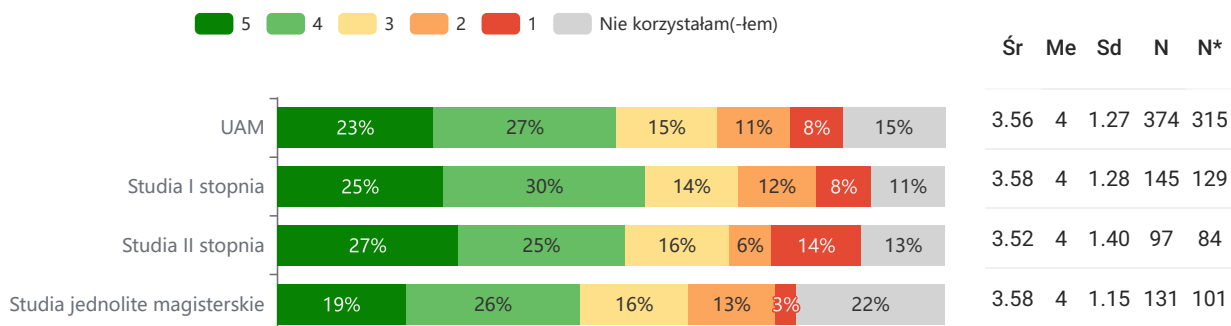
Wyniki ze względu na język lektoratu

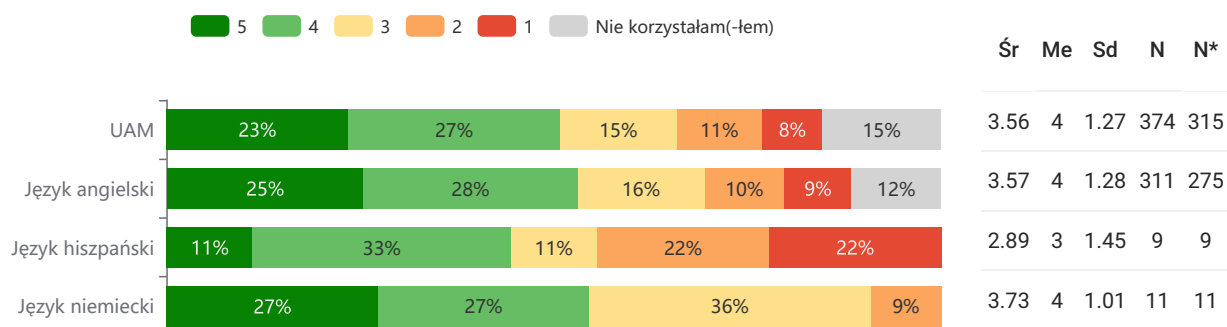
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

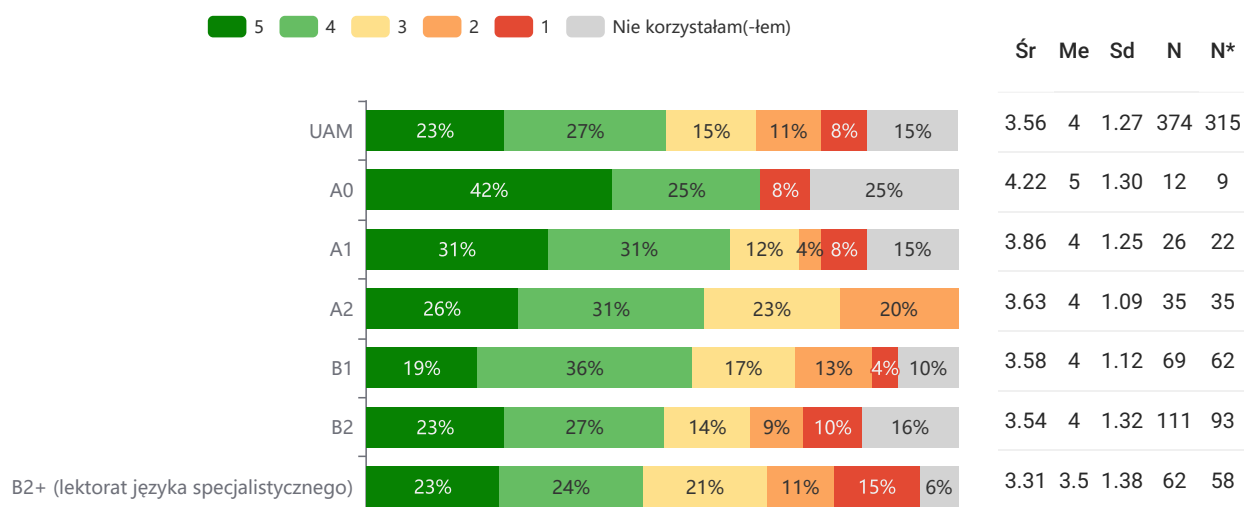
V.7. Dostępność materiałów służących samokształceniu

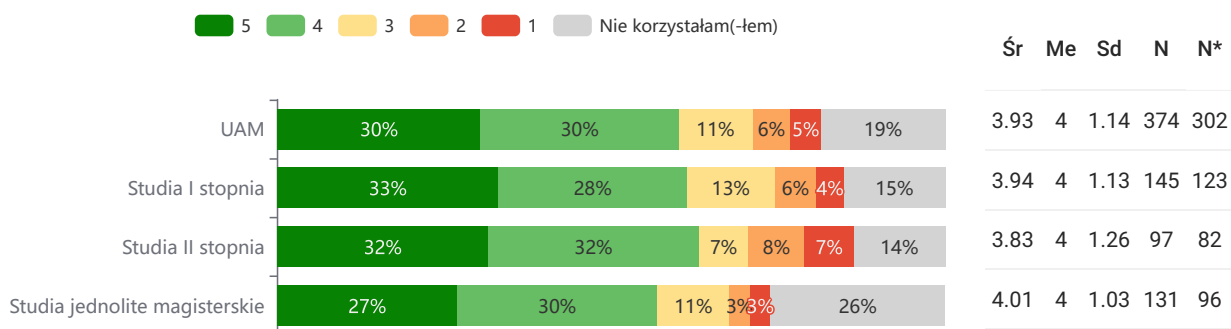
Wyniki ze względu na język lektoratu

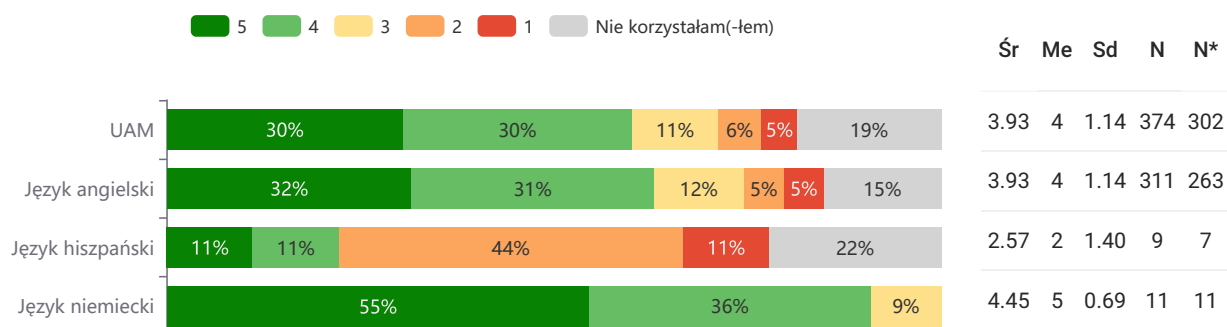
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

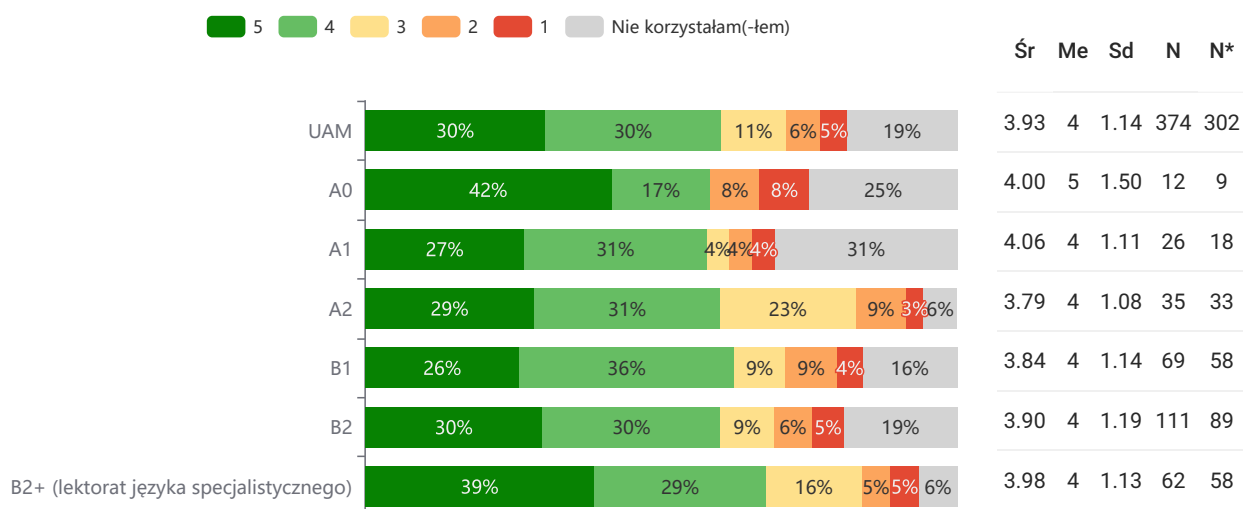
V.8. Dostępność konsultacji

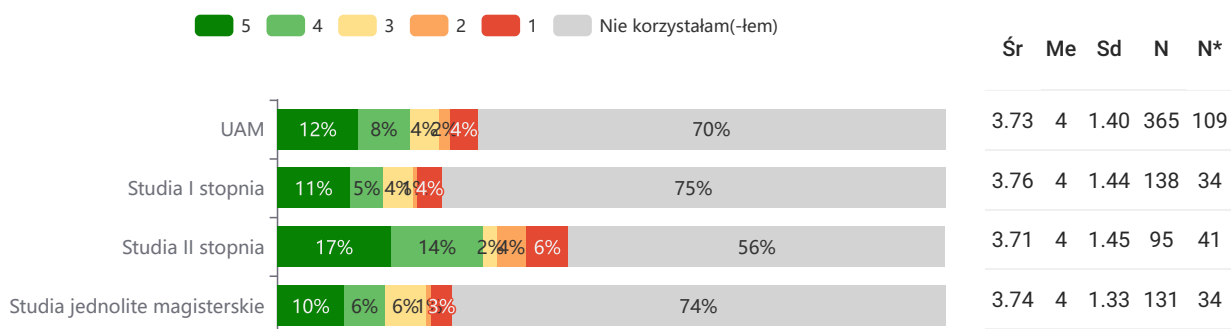
Wyniki ze względu na język lektoratu

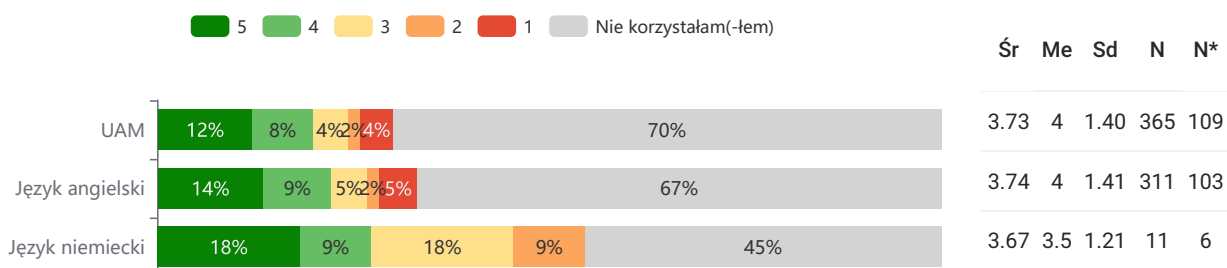
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

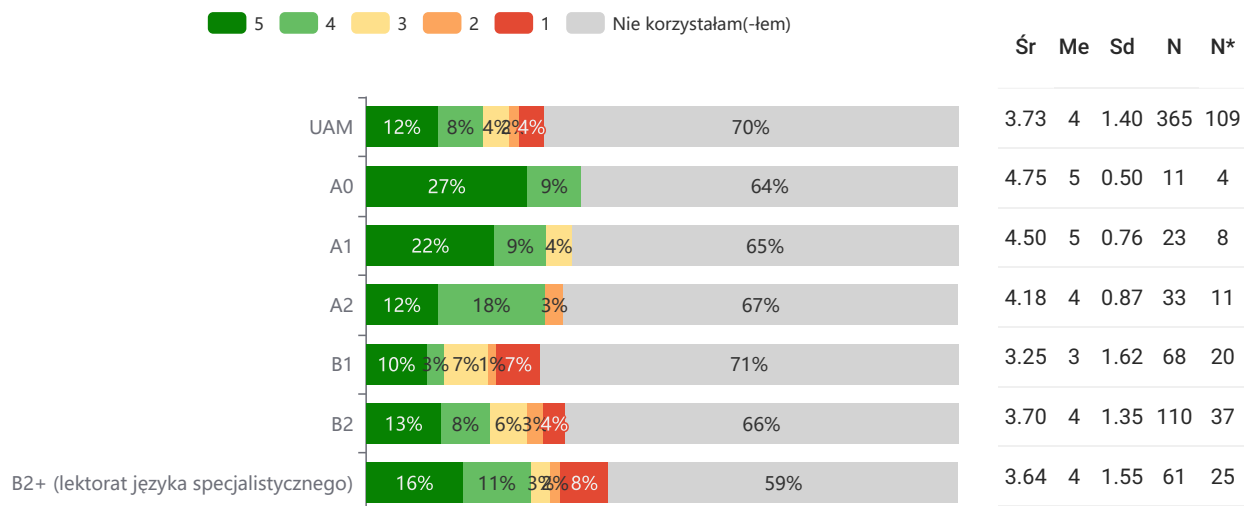
V.9. Forma egzaminu certyfikacyjnego

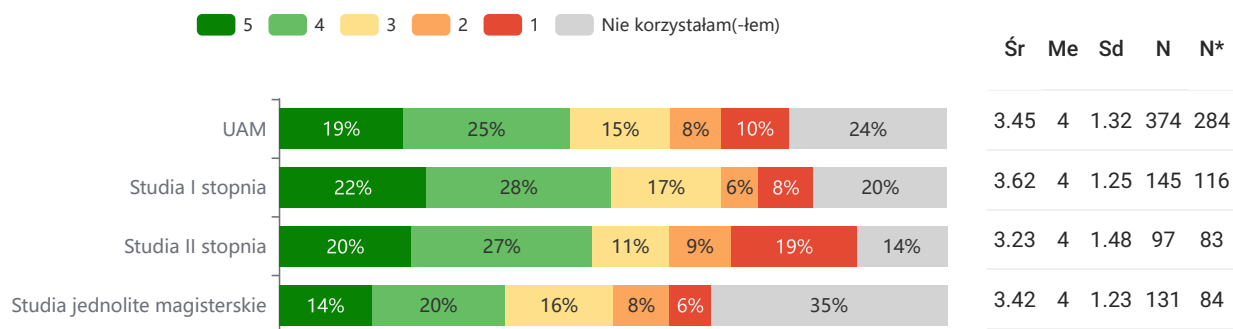
Wyniki ze względu na język lektoratu

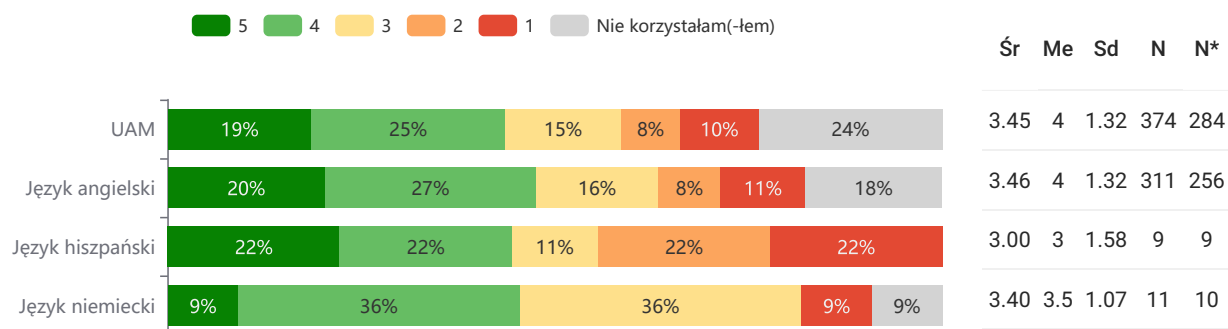
Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

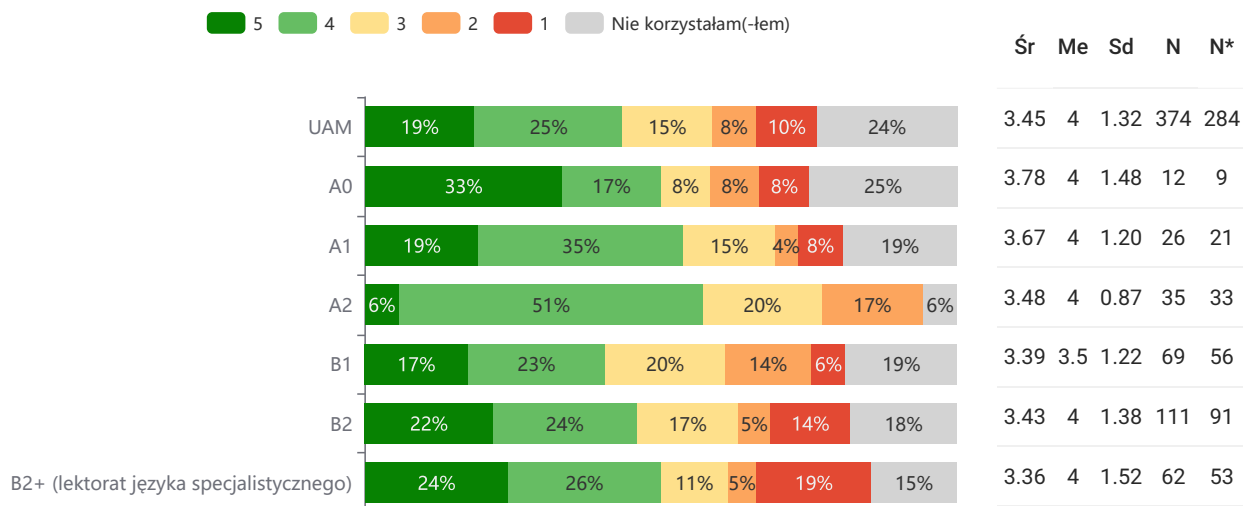
V.10. Przyrost własnych kompetencji językowych

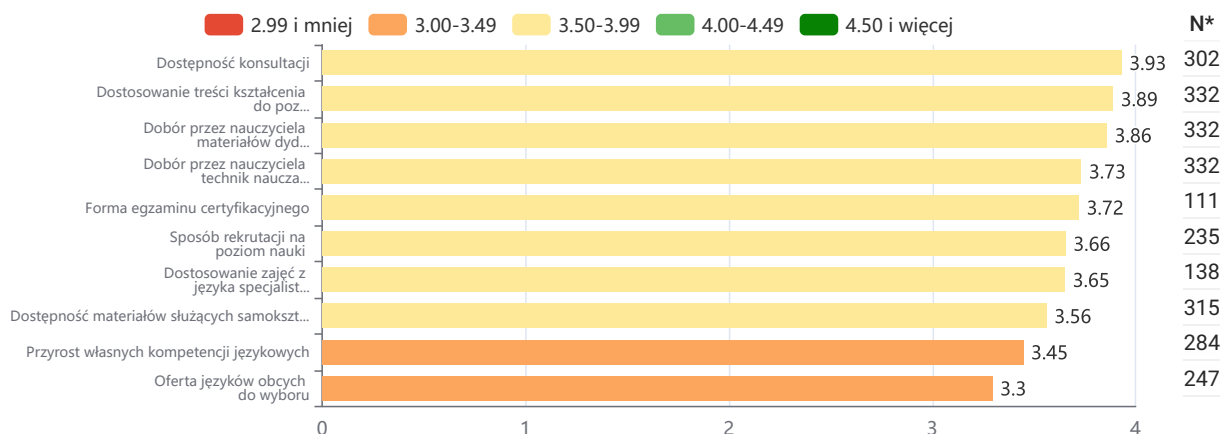
Wyniki ze względu na język lektoratu

Wyniki ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ) kształcenia

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

Najwyżej (ze średnią powyżej lub bliską 3,90) oceniono pewne aspekty pracy nauczyciela akademickiego (lektora): dostępność konsultacji, dostosowanie treści kształcenia do poziomu grupy, dobór materiałów dydaktycznych.

Jednymi z najniżej ocenianych aspektów były z kolei przyrost własnych kompetencji językowych oraz oferta języków obcych (lektoratów) do wyboru, co wskazuje na dwa obszary możliwości poprawy satysfakcji studentów. Po pierwsze, na poziomie organizacyjnym, np. poprzez zwiększenie liczby dostępnych lektoratów. Po drugie, poprzez dbałość o najwyższy merytoryczny poziom prowadzonych zajęć językowych. Bo o ile badani nie odmawiają lektorom zaangażowania i umiejętności dydaktycznych, to mimo wszystko nie przekłada się to na satysfakcjonujący studentów przyrost kompetencji językowych.

Warto również wziąć pod uwagę, że przedstawiana w tym miejscu ocena sformułowana została przez studentów wszystkich kierunków studiów, także tych lingwistycznych.

Analiza wyników ze względu na poziom biegłości językowej (ESOKJ), na którym kształci się student, pokazuje, że generalnie im wyższy stopień biegłości, tym niższe oceny. Prawdopodobnie wynika to z większych oczekiwań, jakie zaawansowani językowo studenci stawiają uczelni w tym względzie.

VI. Nauczyciele akademicy

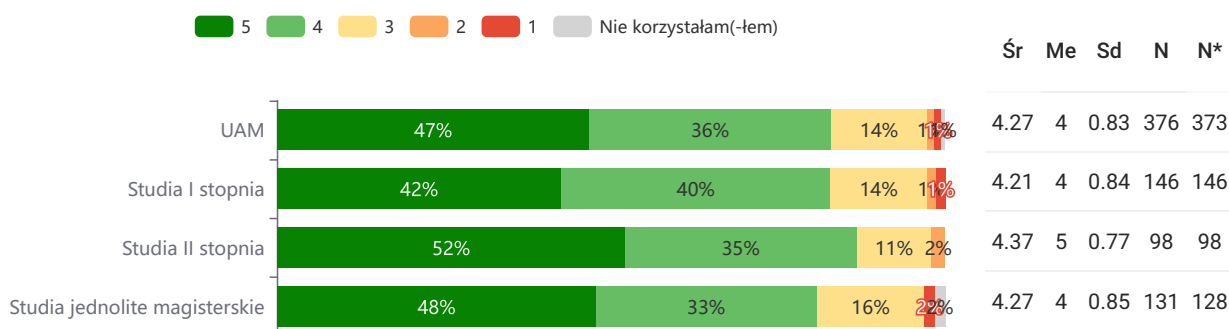
W kategorii „Nauczyciele akademicy” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

1. kompetencje merytoryczne nauczycieli akademickich
2. kompetencje dydaktyczne nauczycieli akademickich w zakresie wykorzystania narzędzi do kształcenia zdalnego
3. stosunek nauczycieli do studentów
4. równe traktowanie studentów bez względu na pochodzenie, wyznanie, wiek, płeć, orientację seksualną, poglądy, status materialny oraz niepełnosprawności
5. zaangażowanie nauczycieli w pracę dydaktyczną (terminowe odbywanie zajęć, punktualność, dostępność na dyżurach)
6. wsparcie promotora pracy dyplomowej.

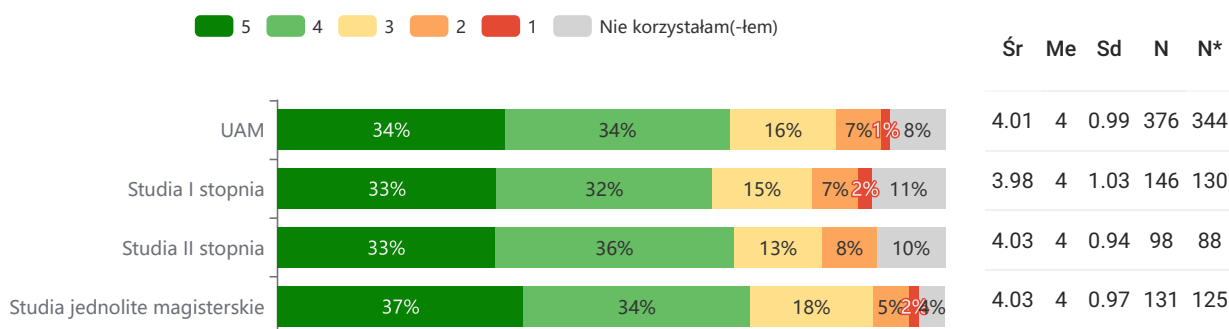
Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / "Nie dotyczy" / "Nie korzystałam(-łem)").

Co ważne, jeden z ocenianych w zestawieniu czynników generował stosunkowo dużą liczbę odpowiedzi „Nie wiem” / "Nie dotyczy", ponieważ dotyczył aspektu, który może być bardzo dobrze znany tylko osobom na określonym roku studiów (wsparcie promotora pracy dyplomowej).

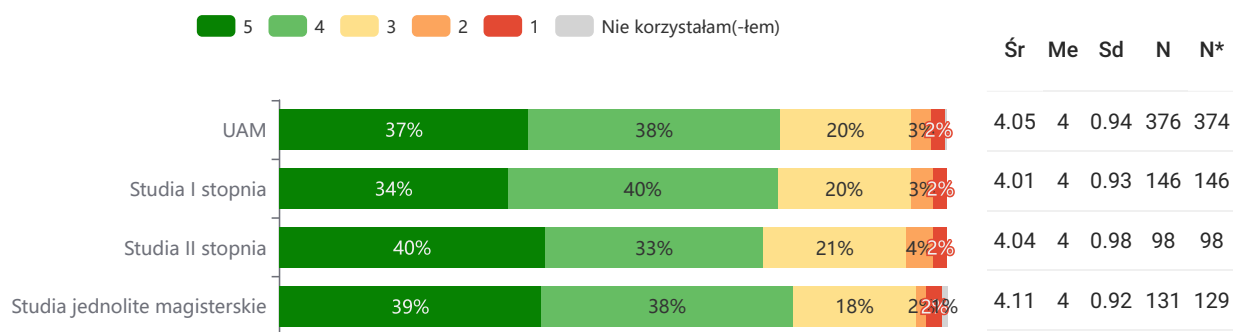
VI.1. Kompetencje merytoryczne nauczycieli akademickich

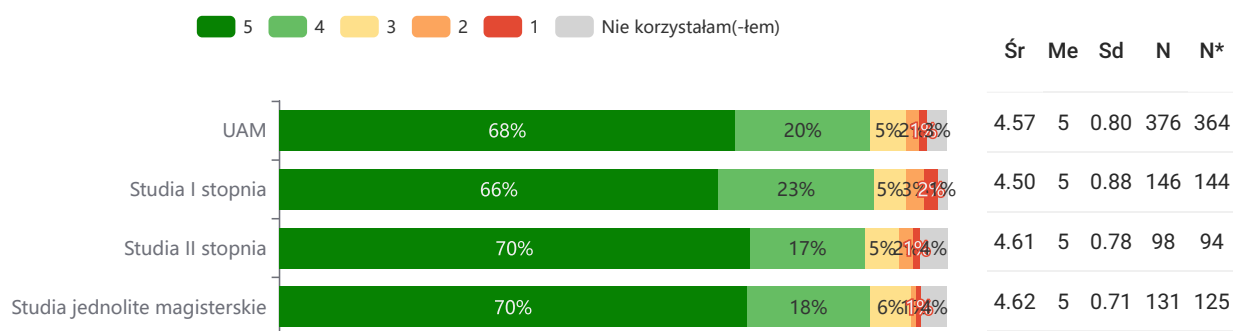
VI.2. Kompetencje dydaktyczne nauczycieli akademickich w zakresie wykorzystania narzędzi do kształcenia zdalnego

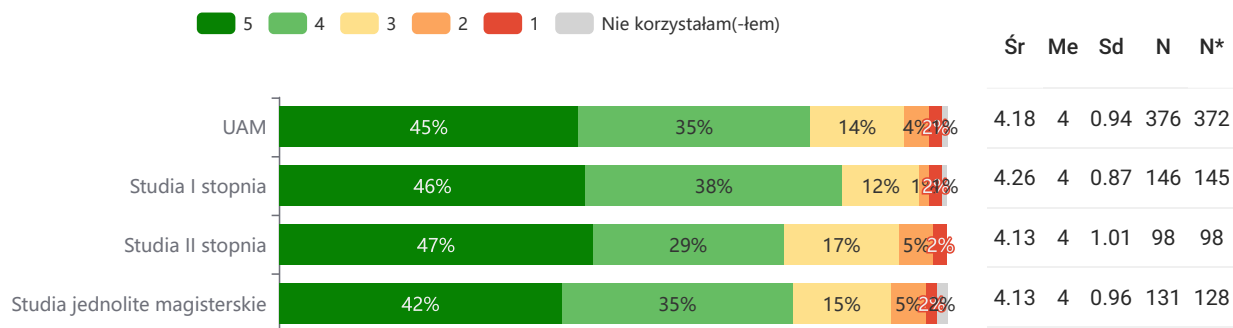
VI.3. Stosunek nauczycieli do studentów

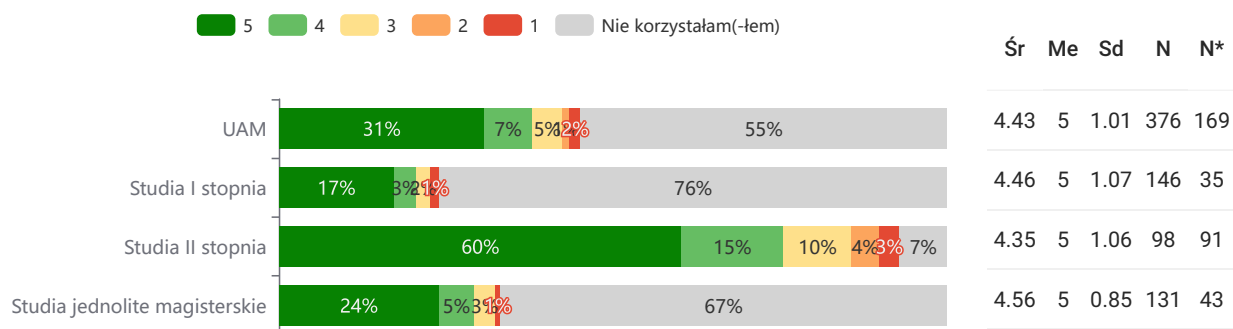
VI.4. Równe traktowanie studentów [...]

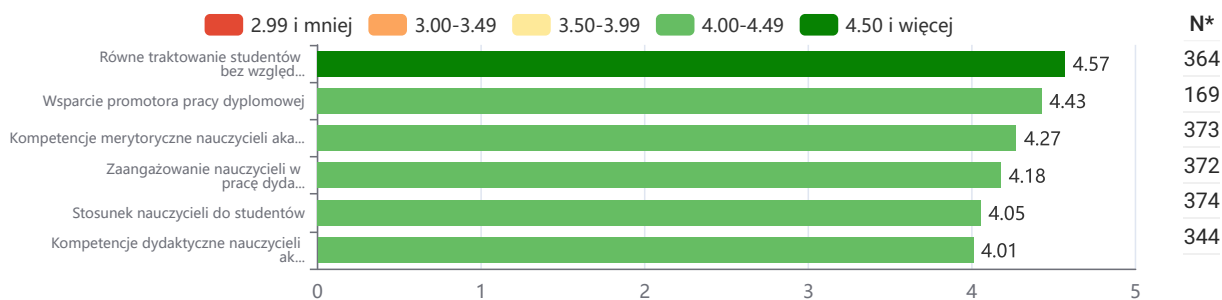
VI.5. Zaangażowanie nauczycieli w pracę dydaktyczną [...]

VI.6. Wsparcie promotora pracy dyplomowej

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

Średnie oceny wszystkich aspektów w kategorii „Nauczyciele akademicy” wyniosły powyżej 4,00, niezależnie od tego, czy dotyczyły kwestii związanych z prowadzeniem zajęć (wsparcie przy pisaniu pracy dyplomowej, kompetencje merytoryczne, kompetencje dydaktyczne), kwestii organizacji pracy (terminowe odbywanie zajęć czy punktualność), czy też umiejętności miękkich i wrażliwości społecznej.

Najniżej ocenioną kwestią były „kompetencje dydaktyczne w zakresie wykorzystania narzędzi kształcenia zdalnego” (średnia 4,01 – najniższa w stosunku do pozostałych ocenianych aspektów). Takie miejsce w hierarchii ocen jest spójne z innymi wypowiedziami respondentów, przez których forma zdalnego prowadzenia zajęć była oceniana niżej od formy stacjonarnej, m.in. z dostrzeganego przez studentów słabnącego zaangażowania wykładowców w prowadzenie zajęć na odległość.

VII. Warunki/organizacja studiowania

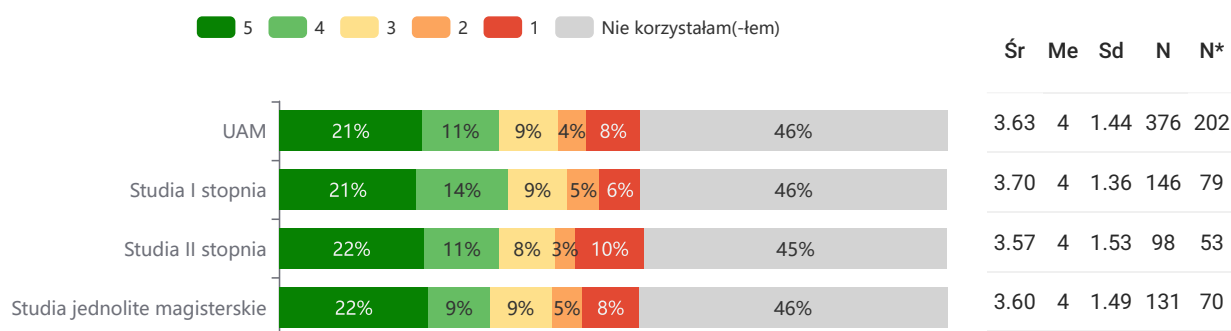
W kategorii „Warunki/organizacja studiowania” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

1. szkolenia przygotowujące studentów do nauki zdalnej
2. funkcjonalność używanych platform MS Teams/Moodle
3. dostępność zasobów bibliotecznych
4. funkcjonowanie systemu USOS
5. funkcjonalność strony internetowej wydziału/institutu
6. funkcjonalność intranetu studenckiego
7. organizacja zjazdów (termin, liczba zajęć)
8. dostosowanie narzędzi kształcenia zdalnego dla osób z niepełnosprawnościami
9. możliwość dostosowania organizacji studiowania do potrzeb osób z niepełnosprawnościami
10. liczebność grup zajęciowych.

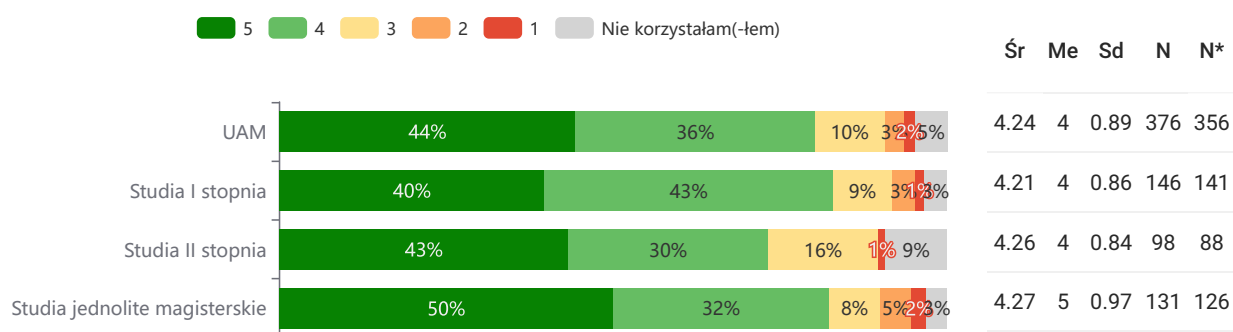
Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-lem)”).

Co ważne, niektóre z ocenianych w zestawie czynników generowały stosunkowo dużą liczbę odpowiedzi „Nie wiem” / „Nie dotyczy”, ponieważ dotyczyły aspektów, które mogą być bardzo dobrze znane tylko osobom w określonej sytuacji (np. osoby z niepełnosprawnościami, osoby rozpoczynające kształcenie w formie zdalnej).

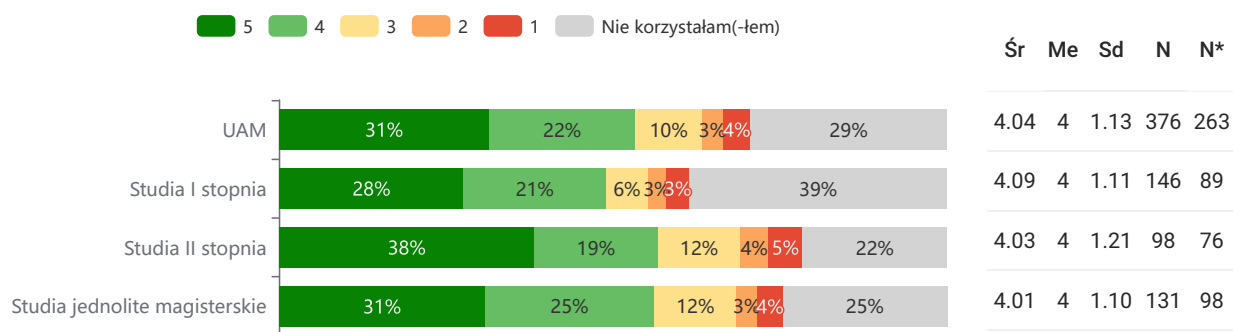
VII.1. Szkolenia przygotowujące studentów do nauki zdalnej

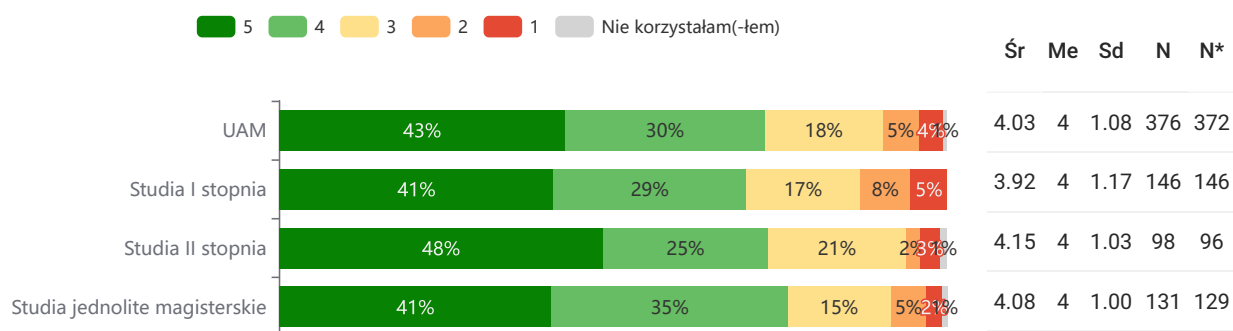
VII.2. Funkcjonalność używanych platform MS Teams / Moodle

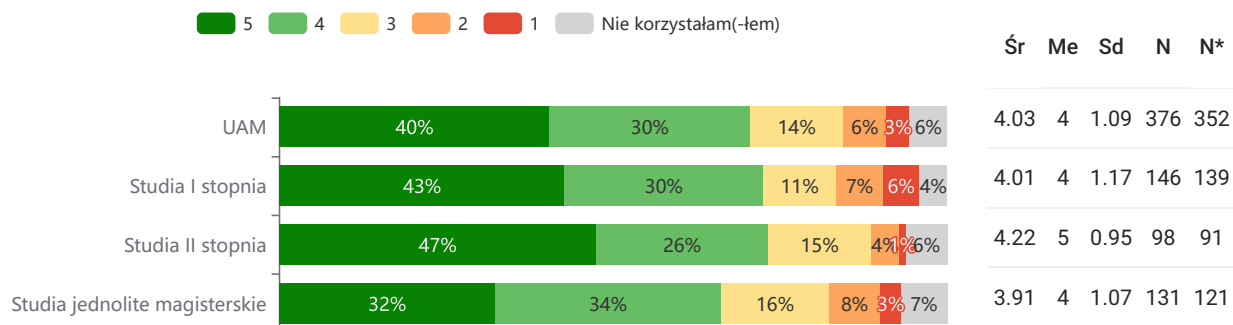
VII.3. Dostępność zasobów bibliotecznych

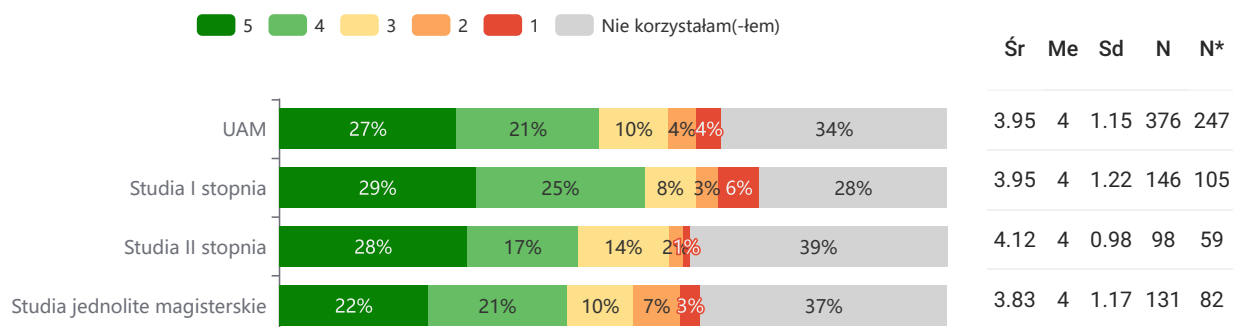
VII.4. Funkcjonowanie systemu USOS

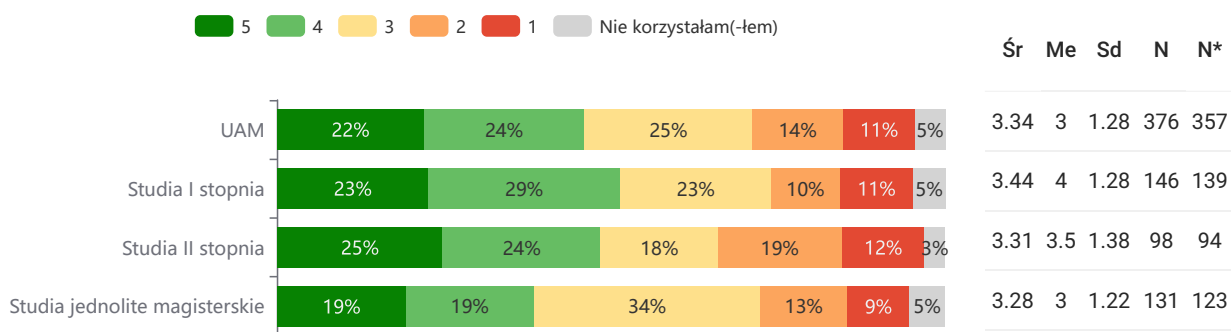
VII.5. Funkcjonalność strony internetowej wydziału / instytutu

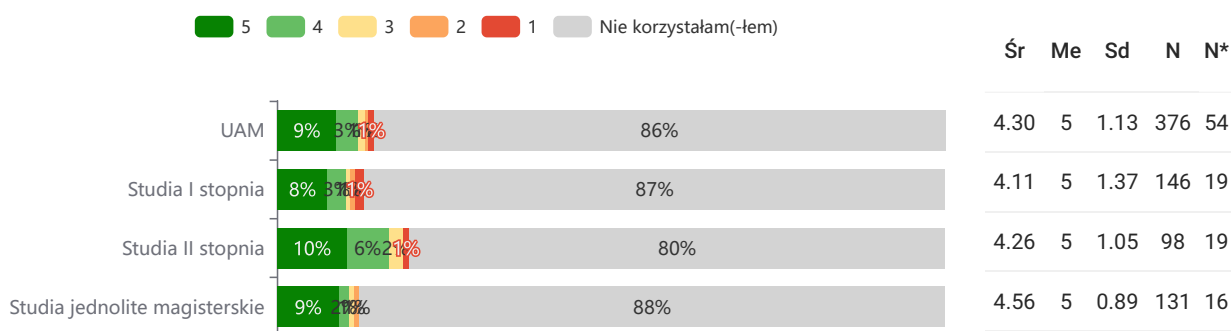
VII.6. Funkcjonalność intranetu studenckiego

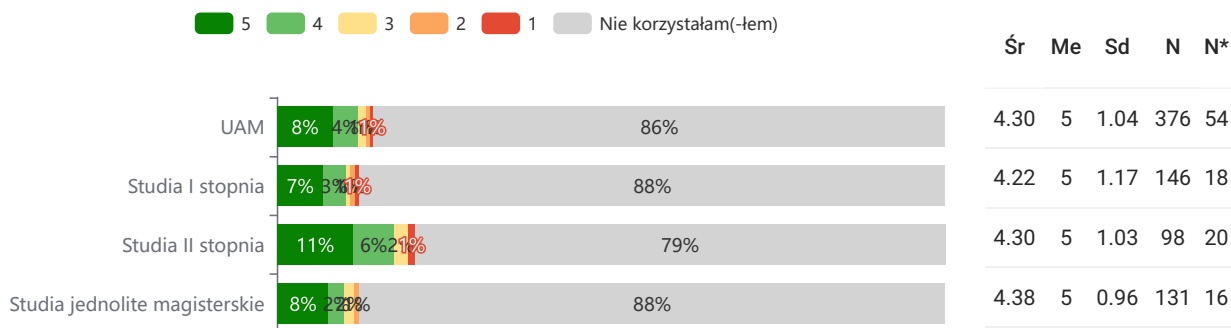
VII.7. Organizacja zjazdów (termin, liczba zajęć)

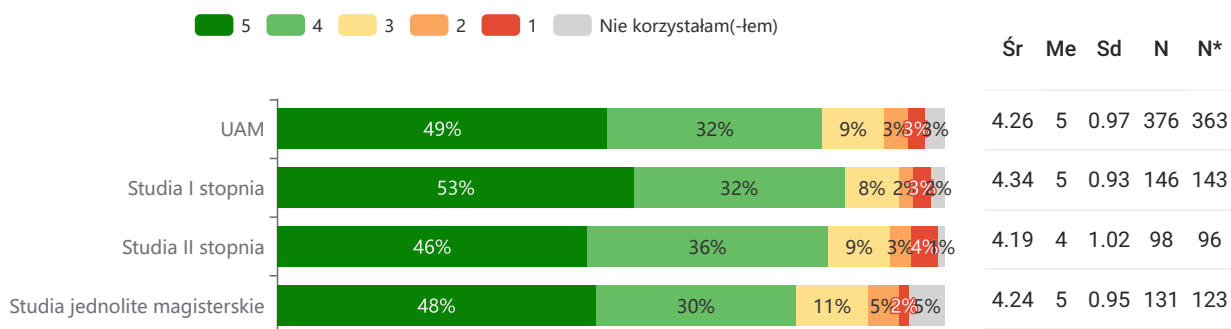
VII.8. Dostosowanie narzędzi kształcenia zdalnego dla osób z niepełnosprawnościami

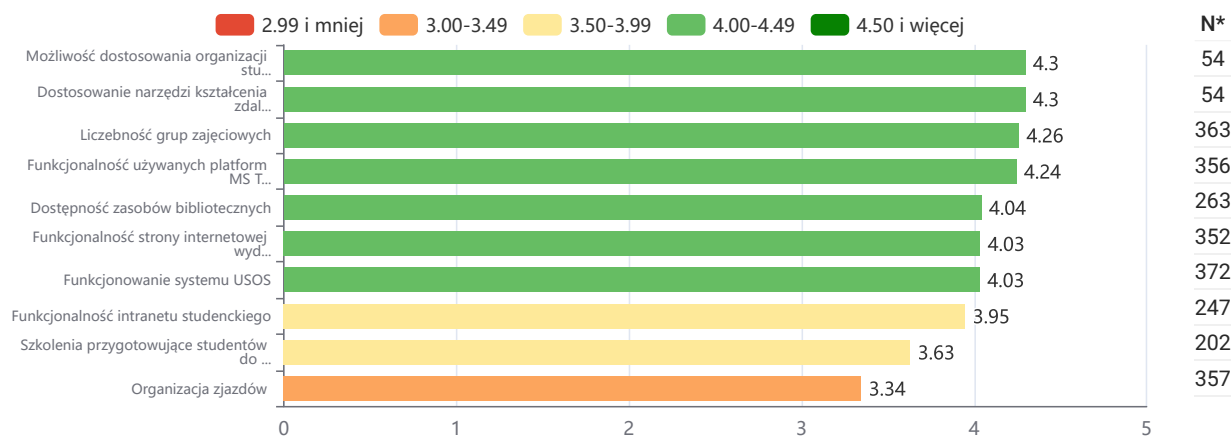
VII.9. Możliwość dostosowania organizacji studiowania do potrzeb osób z niepełnosprawnościami

VII.10. Liczebność grup zajęciowych

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

W pierwszej trójce znalazły się dwa czynniki, które odnosiły się do określonych grup studentów, tj. związane ze warunkami studiowania osób z niepełnosprawnościami: dostosowanie narzędzi kształcenia i możliwość dostosowania organizacji studiowania (średnie w obydwu przypadkach: 4,30). Jeśli pominąć te specyficzne kwestie, to najwyżej ocenianymi aspektami były liczebność grup zajęciowych (średnia 4,26) i funkcjonalność platform Teams / Moodle (średnia 4,24).

Najniżej ocenionym czynnikiem była organizacja zjazdów (termin, liczba zajęć): średnia 3,34. Wynik ten nie zaskakuje w świetle innych danych zebranych w niniejszym badaniu. Studenci niestacjonarni narzekali bowiem, że plany zjazdów weekendowych bywają kłopotliwe. Po pierwsze, jeśli wprowadzane są w nich jakiegokolwiek zmiany, to studenci dowiadują się o tym zbyt późno. W efekcie zdarza im się przyjeżdżać na uczelnię na zajęcia, których nie będzie, lub daremnie oczekiwać na pojawienie się wykładowcy. Po drugie, studentom nie przypadł do gustu pomysł zwołania w trakcie roku akademickiego dodatkowych zjazdów zdalnych, które zdeorganizowały plan zaliczeń i egzaminów.

VIII. Organizacja kształcenia zdalnego

W roku akademickim 2022/2023 część zajęć przebiegała w trybie kształcenia zdalnego. Badanym zadano pytanie o największe problemy i korzyści związane z nauką online.

Niecała jedna trzecia (32%) studentów zadeklarowała, że nie dotyczy ich kwestia problemów związanych z kształceniem zdalnym.

Pozostali respondenci zostali zapytani, jakie dostrzegli największe problemy w trakcie nauki zdalnej. Ponieważ badani mogli wybrać kilka powodów (maksymalnie 3), łączny odsetek odpowiedzi przekracza 100%.

Trzy czynniki uzyskały prawie po 30% wskazań: niska/słaba motywacja do nauki, brak kontaktu bezpośredniego oraz ograniczenia techniczne (problemy z komputerem, Internetem itp.). Na czwartym miejscu znalazł się zbyt duży nakład pracy (18% wskazań). Pozostałe kwestie uzyskały mniej niż 10% wskazań.

Hierarchia problemów studentów poszczególnych stopni studiów pokrywa się w dużej mierze z hierarchią stworzoną dla całego Uniwersytetu. Cztery czynniki wskazane wyżej jako wiodące stanowią zawsze czołówkę zestawień, choć czasem zmienia się kolejność. Studentom studiów II stopnia najbardziej doskwierała niska/słaba motywacja do nauki (28%), ograniczenia techniczne (także 28%) oraz brak kontaktu bezpośredniego (20%). Studenci studiów jednolitych magisterskich najczęściej wskazywali na brak kontaktu bezpośredniego (33%), niską/słabą motywację do nauki (31%) i ograniczenia techniczne (29%). Hierarchia problemów studentów I stopnia jest niemal identyczna z hierarchią ogólnouniwersytecką.

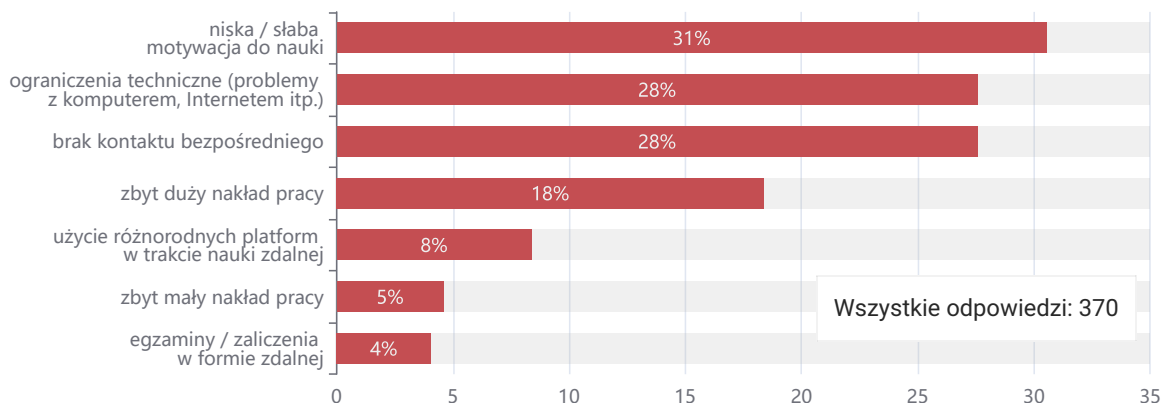
Osoby, które wybrały odpowiedź „inne”, poproszono o doprecyzowanie. Co trzeci taki badany napisał, że nie dostrzega żadnych problemów. Część osób wskazywała również, że na ich wydziale bądź kierunku w minionym roku akademickim nie było zorganizowanych zajęć w formie zdalnej.

Pozostali respondenci najczęściej wymieniali:

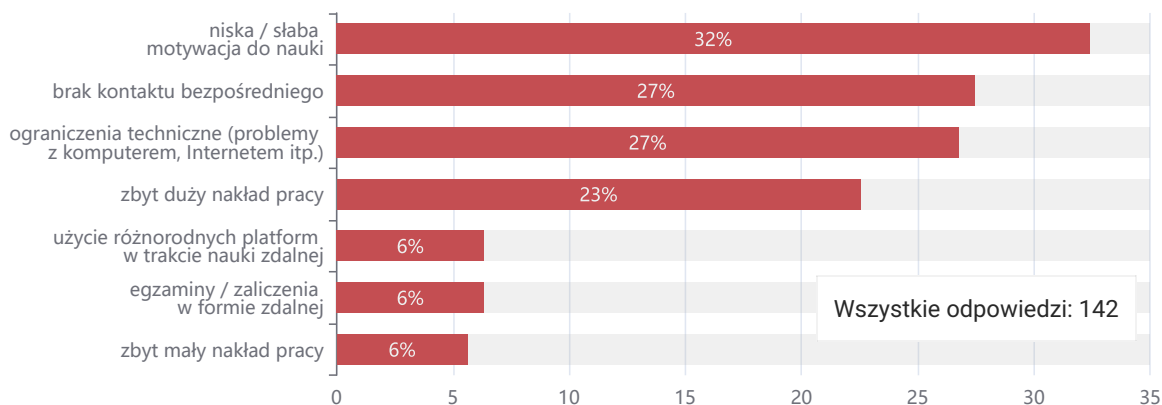
- nie do końca udane łączenie zajęć zdalnych i stacjonarnych, zwłaszcza w ramach jednego zjazdu
- brak umiejętności lub niskie umiejętności nauczycieli w zakresie prowadzenia zajęć w trybie zdalnym
- nieciekawe, monotonne, nudne zajęcia
- utrudniony kontakt z wykładowcami
- zbyt długie bloki zajęć, zbyt krótkie przerwy między zajęciami lub brak przerw.

VIII.1a. Proszę wskazać, co było dla P. największym problemem w trakcie nauki zdalnej w tym roku akademickim?

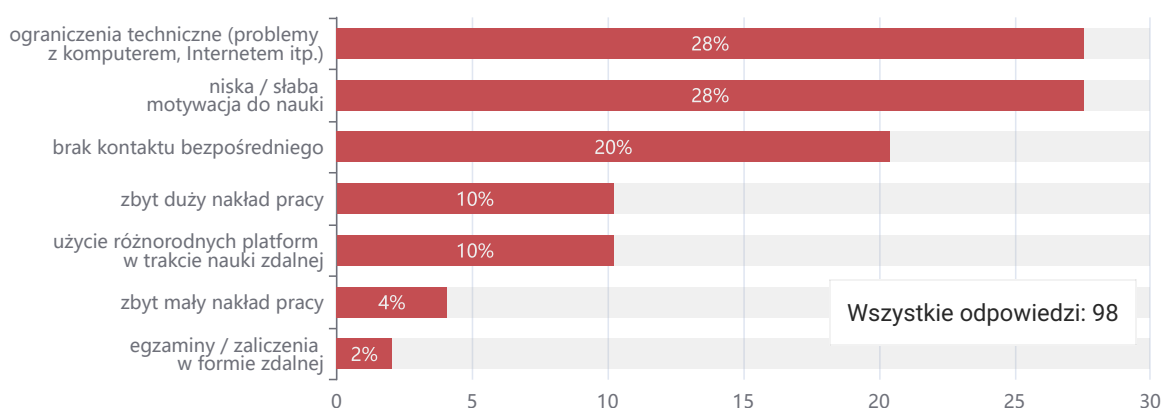
UAM

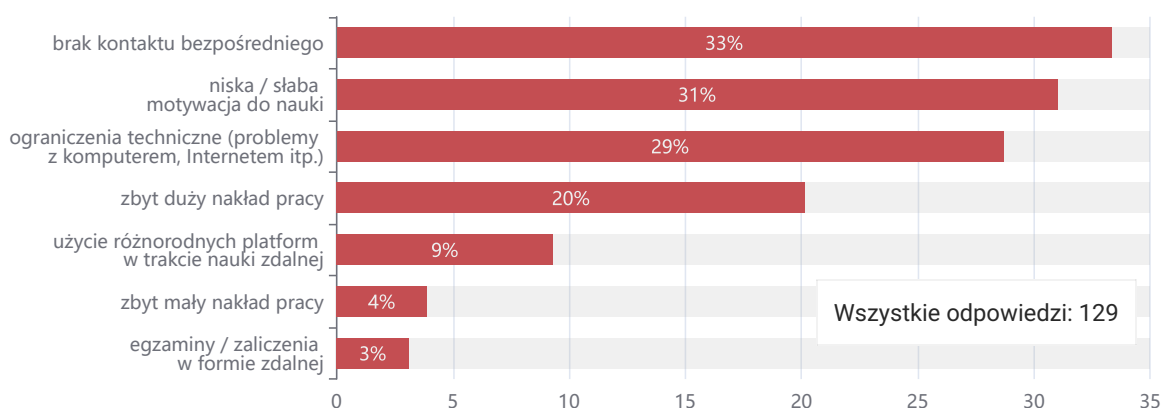
Studia I stopnia

Studia II stopnia

Studia jednolite magisterskie

VIII.1b. Proszę wskazać, co było dla P. największą pomocą lub korzyścią w trakcie nauki zdalnej w tym roku akademickim?

Niecała jedna piąta (19%) studentów zadeklarowała, że nie dotyczy ich kwestia korzyści związanych z kształceniem zdalnym.

Pozostali respondenci zostali zapytani, jakie dostrzegli największe korzyści w trakcie nauki zdalnej. Ponieważ badani mogli wybrać kilka powodów (maksymalnie 3), łączny odsetek odpowiedzi przekracza 100%.

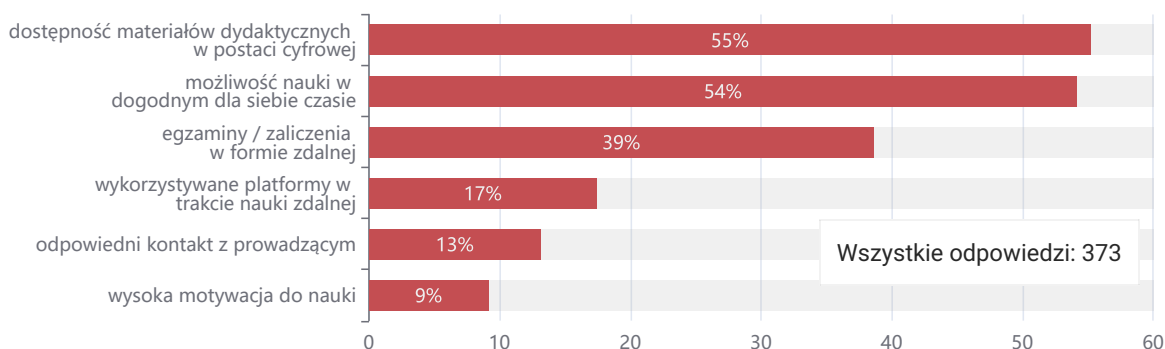
Zarówno na poziomie całej uczelni, jak i dla poszczególnych stopni studiów, hierarchia korzyści była bardzo podobna: pierwsze trzy czynniki były praktycznie zawsze takie same oraz uzyskały zawsze powyżej 45% wskazań (przy czym

dwa pierwsze zawsze powyżej 60%). Są to: dostępność materiałów dydaktycznych w postaci cyfrowej, możliwość nauki w dogodnym dla siebie czasie oraz „egzaminy/zaliczenia w formie zdalnej. Pozostałe czynniki uzyskały zawsze poniżej 25% wskazań.

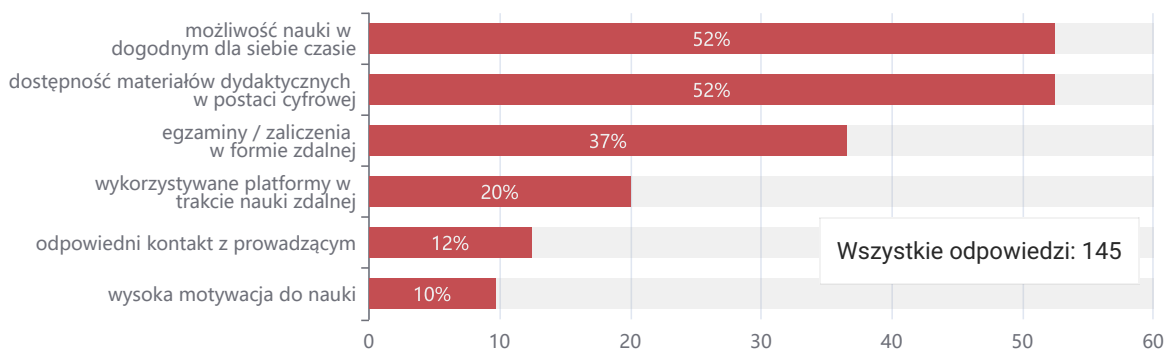
Można przypuszczać, także na podstawie wyników z innych części tego badania, że jeśli studenci chcieliby coś zachować z nauki zdalnej, to byłaby to duża dostępność do materiałów dydaktycznych w postaci cyfrowej. Pandemiczne kształcenie zdalne wymusiło na wykładowcach coś, co nie było wcześniej powszechną praktyką: udostępnianie materiałów w postaci cyfrowej (nagrań, prezentacji, opracowań, tekstów źródłowych). Powrót do kształcenia stacjonarnego spowodował, że – jak deklarowali studenci – część wykładowców wróciła do danych zwyczajów i nie udostępniła materiałów dydaktycznych w postaci cyfrowej. W opinii badanych jest to zdecydowanie niedobry kierunek zmian.

Osoby, które wybrały odpowiedź „inne korzyści z nauki zdalnej” poproszono o doprecyzowanie. Studenci wskazywali jedną podstawową korzyść: brak dojazdów i związaną z tym oszczędność czasu i pieniędzy.

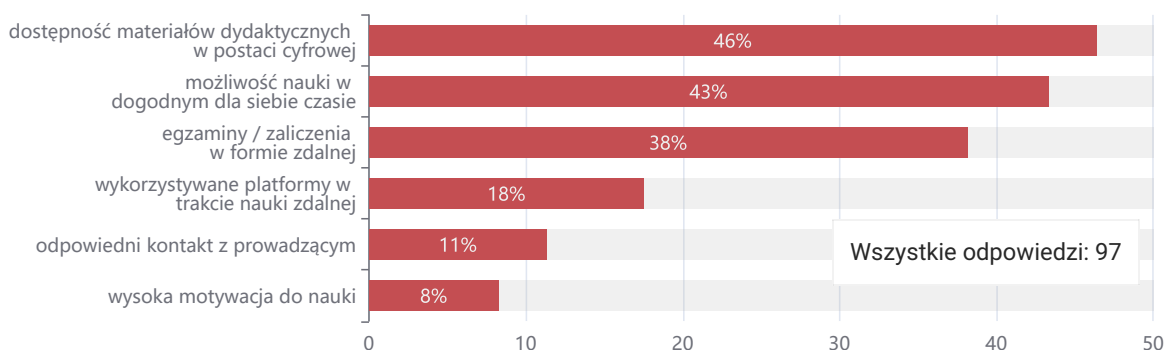
UAM

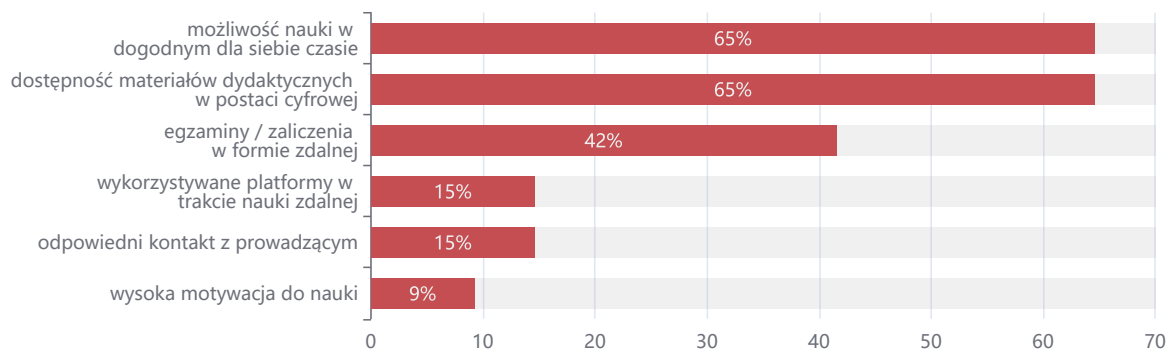
Studia I stopnia

Studia II stopnia

Studia jednolite magisterskie

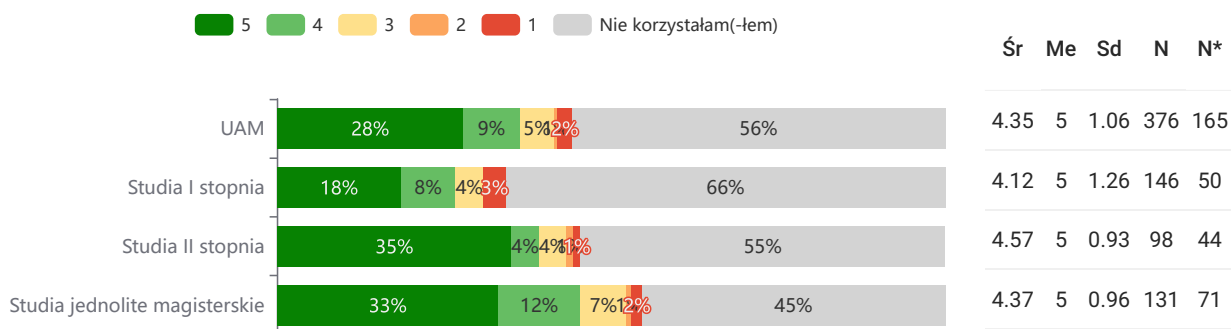
IX. Dziekan, Biuro Obsługi Studentów, Samorząd

W kategorii „Dziekan, Biuro Obsługi Studentów, Samorząd” respondenci mogli ocenić następujące aspekty:

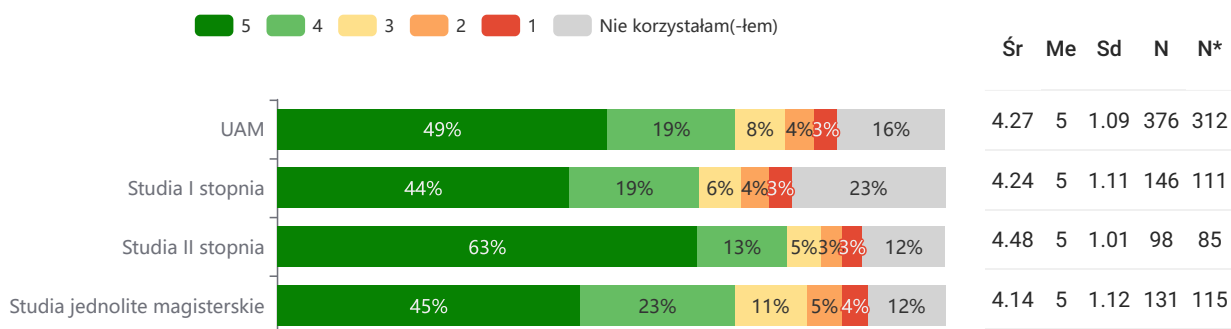
1. wsparcie prodziekana ds. studenckich
2. wsparcie pracowników Biura Obsługi Studentów
3. wsparcie opiekuna roku
4. wsparcie Samorządu Studenckiego
5. wsparcie psychologiczne oferowane przez Uczelnię / Poradnię Rozwoju i Wsparcia Psychicznego.

Ocena formułowana była w skali od 1 do 5 (5 – bardzo dobrze, 4 – raczej dobrze, 3 – średnio, 2 – raczej źle, 1 – bardzo źle). Dla każdego aspektu, dla poszczególnych stopni studiów średnia i pozostałe statystyki zostały policzone tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „Nie wiem” / „Nie dotyczy” / „Nie korzystałam(-łem)”).

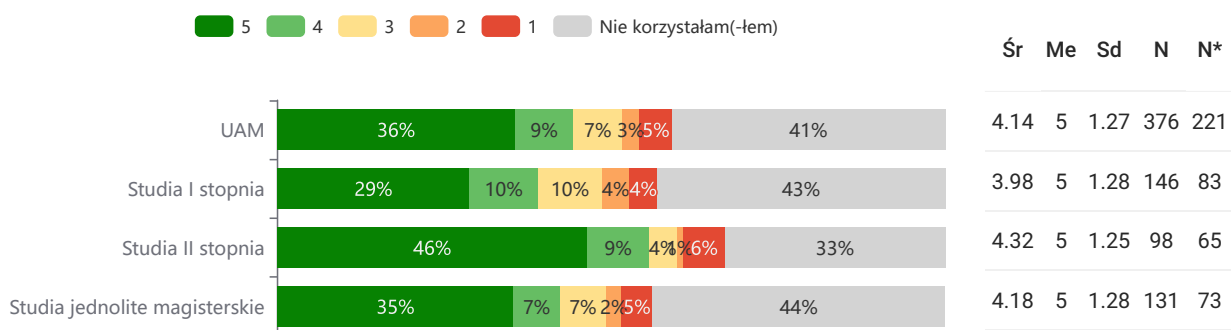
IX.1. Wsparcie prodziekana ds. studenckich

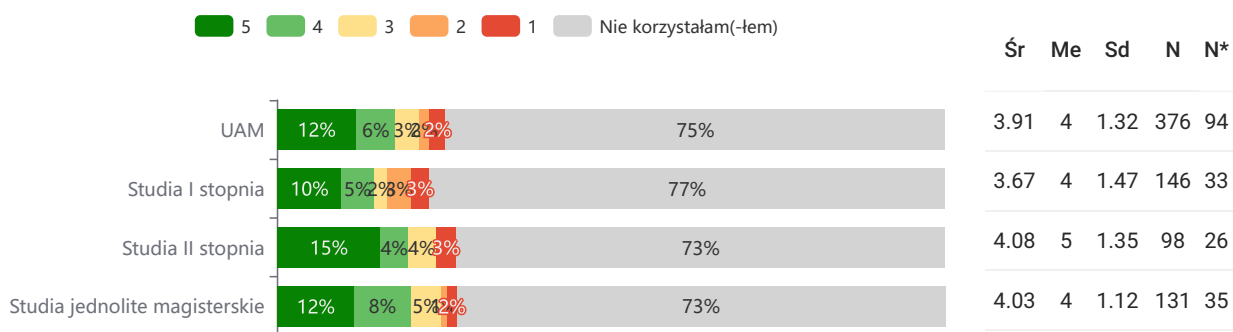
IX.2. Wsparcie pracowników Biura Obsługi Studentów

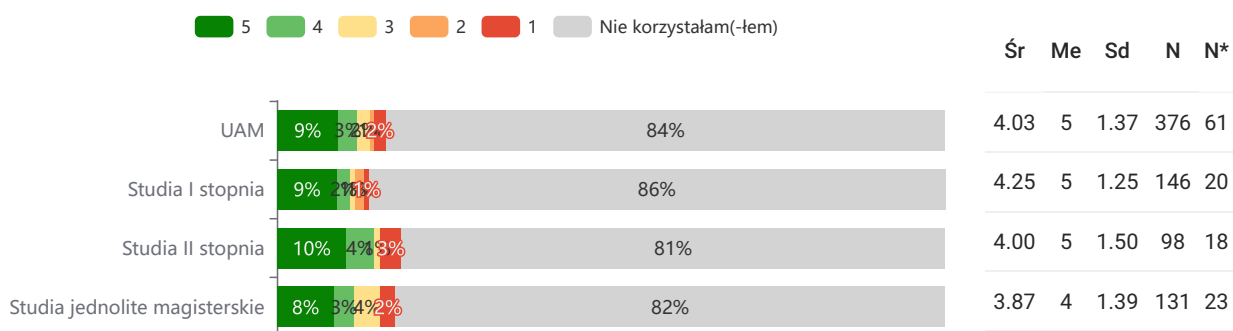
IX.3. Wsparcie opiekuna roku

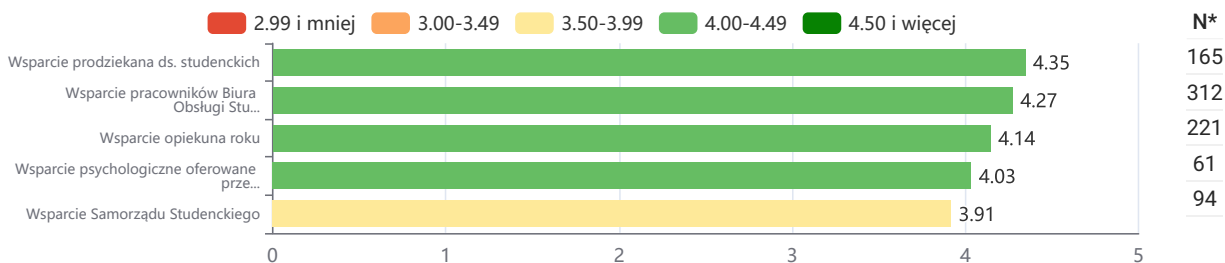
IX.4. Wsparcie Samorządu Studenckiego

IX.5. Wsparcie psychologiczne oferowane przez Uczelnię / Poradnię Rozwoju i Wsparcia Psychicznego

Zestawienie średnich dla wszystkich aspektów w kolejności od najwyżej do najniżej ocenianego prezentuje się następująco (dane dla całej uczelni):

Wszystkie czynniki oceniane w tym bloku uzyskały średnią powyżej lub bliską 4,0 (co odpowiada ocenie „raczej dobrze”).

Najwyżej oceniono wsparcie udzielane przez prodziekana ds. studenckich (średnia 4,35), przez pracowników Biura Obsługi Studentów (średnia 4,27) i wsparcie opiekuna roku (średnia 4,14). Wysoką ocenę uzyskało również wsparcie oferowane przez Uczelnię / Poradnię Rozwoju i Wsparcia Psychicznego (4,03). W tym ostatnim przypadku warto jednak zwrócić uwagę na relatywnie małą liczbę osób, które udzieliły odpowiedzi.

Stosunkowo najniżej (w porównaniu do pozostałych aspektów) oceniono wsparcie Samorządu Studenckiego (średnia 3,91). W tym przypadku również zwraca uwagę nieco wyższy odsetek osób deklarujących, że ze wsparcia tej organizacji nie korzystali.

X. Podsumowanie

Ranking zawiera wszystkie aspekty ocenianych wymiarów:

- a) program studiów
- b) jakość zajęć
- c) metody oceniania
- d) kształcenie językowe
- e) nauczyciele akademicki
- f) warunki/organizacja studiowania
- g) Dziekan, Biuro Obsługi Studentów, Samorząd.

W skali całego UAM studenci najwyżej oceniali kwestie związane z równym traktowaniem studentów (także ze względu na niepełnosprawność), wsparciem nauczycieli akademickich (szczególnie promotora pracy dyplomowej) i struktur uczelni (prodziekan ds. studenckich, Biuro Obsługi Studentów) oraz wykorzystanie nowoczesnych narzędzi w procesie nauczania (np. MS Teams, Moodle). Doceniono również liczebność grup zajęciowych oraz to, że warunki zaliczeń i egzaminów zostały przedstawione na początku każdego semestru.

Pierwsze dziesięć czynników hierarchii ogólnouniwersyteckiej pojawia się również w pierwszej piętnastce kwestii, które najwyżej oceniali studenci poszczególnych stopni studiów.

Dodatkowo studenci studiów I stopnia wysoko ocenili zaangażowanie nauczycieli w pracę dydaktyczną, szczególnie w formie zdalnej, i dostosowywanie metod pracy i zaliczeń do tego trybu kształcenia; oraz wsparcie psychologiczne oferowane przez Uczelnię i Poradnię Rozwoju i Wsparcia Psychicznego.

Studenci studiów II stopnia docenili także wsparcie opiekuna roku, funkcjonalność strony internetowej oraz to, że wykładowcy dostosowują formy oceny (w tym: egzaminy i zaliczenia) do trybu zdalnego prowadzenia zajęć.

Studenci studiów jednolitych magisterskich wysoko ocenili – poza wskazaną wcześniej ogólnouniwersytecką „dziesiątką” – sposób prowadzenia i poziom merytoryczny zajęć w trybie stacjonarnym oraz wsparcie udzielane przez opiekuna roku.

Aspekty ocenione najniżej ze wszystkich przedstawionych w badaniu związane były przede wszystkim z kształceniem językowym. Niezależnie od stopnia studiów respondenci ocenili nisko ofertę języków obcych (lektoratów) do wyboru oraz możliwość uczestnictwa w zajęciach w języku obcym (poza lektoratami z języka obcego). Z najwyższymi ocenami współgra również stosunkowo niska ocena dla czynnika „przyrost własnych kompetencji językowych”. Nie zyskały również aprobaty kwestie organizacyjne (organizacja zjazdów) oraz programowe (oferta zajęć do wyboru, zajęcia rozwijające umiejętności praktyczne, możliwość uczestnictwa w praktykach zawodowych). Ostatnią dziesiątkę najniżej ocenionych czynników dopełnia kwestia szkoleń przygotowujących studentów do nauki zdalnej.

Studenci poszczególnych stopni studiów ocenili nisko zestaw czynników, który w znacznym zakresie pokrywał się z kategoriami najniżej ocenionymi przez całą społeczność ogólnouniwersytecką. Dodatkowo, wśród najniżej ocenionych kwestii studenci studiów I stopnia umieścili sposób rekrutacji na poziom nauki języka obcego oraz liczbę punktów ECTS przypisanych do przedmiotów; studenci studiów II stopnia ocenili nisko również dostosowanie zajęć z języka specjalistycznego (studia II stopnia) do kierunku.

Respondenci mieli również możliwość wpisania dodatkowych uwag. Ponad 40% osób skorzystało z tej możliwości, a spośród nich ok. 24% wpisało jednocześnie, że nie ma żadnych dodatkowych zastrzeżeń i bardzo dziękuje za możliwość udziału w badaniu. Pozostali respondenci wskazali poniższe kwestie jako wartę dodatkowej uwagi.

Studenci zwracali przede wszystkim uwagę na sposób organizacji zjazdów. Poruszano kilka aspektów tego procesu. Po pierwsze, częstotliwość zjazdów. Studenci argumentowali, że w momencie gdy zjazdy pojawiają się częściej niż co dwa tygodnie, dla osób studiujących oznacza to każdy weekend zajęty przez uczelnię i brak czasu wolnego na wypoczynek i dla rodziny. Fatalnym pomysłem z punktu widzenia studentów niestacjonarnych są zjazdy tygodniowe. Dla pracujących studentów oznacza to konieczność wzięcia urlopu i odjęcia tych dni z puli dni urlopowych, które powinny być przeznaczone na wypoczynek pracownika i pobyt z rodziną.

Ogólnie jestem naprawdę zadowolona z organizacji zajęć i sposobu ich prowadzenia, ale jestem bardzo niezadowolona ze zjawiska jakim jest "zjazd tygodniowy". Nie po to decydowałam się na studia zaoczne, by musieć organizować sobie czas wolny w ciągu pracującego tygodnia. Myślę, że warto byłoby uprzedzić o tym kandydatów składających dokumenty na rekrutację, by nie byli później zaskoczeni w ciągu roku akademickiego, tym bardziej, że nie każde miejsce pracy podchodzi elastycznie do dawania urlopów w określonym terminie. Wiem, że w moim roczniku wiele osób nie miało pojęcia, że coś takiego będzie i nawet jeśli komuś zależy, by fizycznie być na zajęciach, to nie jest w stanie ze względu na pracę.

Byłoby idealnie, gdyby plan zajęć był znany z większym wyprzedzeniem, a nie zamieszczany na dwa dni przed zjazdem. Widniejące wcześniej plany ulegają w ostatniej chwili zmianom. Utrudnia to znacznie zaplanowanie grafików w miejscu pracy. Pracodawca nie patrzy przychylnym okiem na mnie, jeśli informuję go w ostatniej chwili, że mnie nie będzie w pracy. Poza tym na studiach niestacjonarnych, gdy zaczynałam, zajęcia odbywały się ca dwa tygodnie od piątku do niedzieli. Obecnie zajęcia są w każdy niemal weekend - zdalnie lub stacjonarnie. Nie jestem w stanie zrozumieć tej sytuacji. System nauki niestacjonarnej służy przede wszystkim osobom pracującym. Dlatego dziwi mnie, iż nie mogę pracować w niemal każdą sobotę.

Po drugie, godziny odbywania zajęć. Studenci wskazywali, że zblokowanie w dwa dni weekendu zajęć od godziny 8 do 20 jest bardzo nieefektywnym sposobem kształcenia. W drugiej części dnia, a już szczególnie wieczorem, pojawia się naturalny spadek koncentracji, zmęczenie i jakość nauki maleje. Komfortowi kształcenia nie sprzyjają też tak banalne kwestie jak niewygodne krzesła w salach.

Plan zajęć na studiach w trybie niestacjonarnym powinien być lepiej zorganizowany, zajęcia mniej rozciągnięte w czasie i mniej skumulowane. Bloki od 8 do 19:50 są bardzo męczące, a ostatecznie zajęcia nie są już tak efektywne.

Myślenie, że studenci niestacjonarni są w stanie, siedząc 8-20, wynieść cokolwiek z zajęć - to myślenie co najwyżej życzeniowe.

W większości sal dydaktycznych są niewygodne krzesła co może powodować większą niechęć do siedzenia na zajęciach szczególnie w trybie niestacjonarnym. Ciężko jest wysiedzieć na tych krzesłach po 8-10 godzin z rzędu.

Kwestia godzin organizacji zjazdów jest istotna także z punktu widzenia osób dojeżdżających do Poznania, często z ościennych województw. Dla takich studentów zakończenie zajęć w niedzielę wieczorem oznacza jeszcze kilka godzin podróży do domu, krótki sen i konieczność stawienia się nazajutrz rano w pracy. Podobnie nisko oceniany jest z punktu widzenia pracujących i dojeżdżających studentów pomysł planowania zajęć na piątkowe popołudnia. Oznacza to konieczność albo wzięcia urlopu na cały piątek, albo negocjowania z pracodawcą wcześniejszego zakończenia dnia pracy. Żadna z tych opcji nie jest przez studentów pożądana.

Plan zajęć i rozkład zjazdów również pozostawiał wiele do życzenia. Był nieekonomiczny i nieprzyjazny studentom dojeżdżającym.

Studia niestacjonarne - organizacja zjazdów w piątek od godz. 13:00 to bardzo nietypowe podejście i powinni Państwo jasno komunikować taką organizację pracy podczas rekrutacji.

Organizacja zajęć studentów zaocznych jest inna niż było to przedstawiane przed rozpoczęciem studiów. Zjazdy miały być tylko dwa razy w miesiącu, a zajęcia miały nie kolidować z pracą. Wygląda to jednak tak, że zajęcia są również we wszystkie piątki oraz całą sobotę. W takim przypadku niemożliwym jest uczestniczenie we wszystkich zajęciach równocześnie pracując na pełny etat. Lektorat z języka angielskiego, który jest prowadzony zdalnie nie ma sensu. Nie jesteśmy w stanie uczestniczyć w zajęciach, ponieważ musimy pracować w niektóre weekendy, natomiast obecność na lektoracie jest obowiązkowa, a prowadząca wymaga włączonych kamer, co uniemożliwia uczestnictwo w zajęciach w trakcie pracy.

Jeśli chodzi o zjazdy to moim zdaniem warto zwrócić uwagę na obecność studentów na zajęciach po godzinie 17:00, które kończą się czasem nawet o 19:45; jest ona bardzo niska. Studenci mając zajęcia od 8:30 są już o tej godzinie zmęczeni, osoby dojeżdżające z innych miejscowości wychodzą z zajęć, aby zdążyć na pociąg do domu.

Po trzecie, studenci wskazywali na brak odpowiedniej komunikacji ze strony uczelni. Plan zajęć bywa podawany z opóźnieniem, a do tego wprowadzane są w nim w ostatniej chwili zmiany. Co więcej, zdarza się, że o tych zmianach studenci nie są powiadamiani i dowiadują się na przykład o odwołaniu zajęć już po przyjeździe na uczelnię. Z perspektywy studentów najlepszym rozwiązaniem byłoby podanie całego planu zajęć na początku roku akademickiego.

Ustalanie planu zajęć dla studentów zaocznych przez Panią [anonimizacja] to jakiś nieśmieszny żart. Jak można planować zajęcia m. in. w piątek o 17:00, a w sobotę rano wysyłać maila o ich odwołaniu oraz z informacją o zmianach terminów jak i rodzajów przedmiotów w następnym dniu. Uważam, że jest to plucie w twarz ludziom normalnie pracującym w tygodniu i mieszkającym poza Poznaniem.

Bardzo pomocne byłoby wcześniejsze opublikowanie harmonogramu zjazdów chociaż miesiąc wcześniej, np. dla semestru zimowego już na początku września, ponieważ część osób studiujących niestacjonarnie pracuje również w niektóre weekendy i musi pogodzić pracę na etacie, nadgodziny i studiowanie. Nie musi to być dokładny plan zajęć, ale odpowiednio wcześniej podana informacja, w które weekendy będą odbywały się zjazdy w danym semestrze

Z kwestią organizacji zjazdów powiązana jest też sprawa zajęć w trybie zdalnym. Wśród studentów są osoby, które preferują taką formę kształcenia, inni wolą zajęcia w murach uczelni, stąd opinie naznaczone są osobistymi preferencjami. Jednakże w wypowiedziach respondentów często przewijał się motyw, że zajęcia na odległość są niewątpliwie formą, która powinna być wykorzystywana w systemie niestacjonarnym jako część hybrydowego planu zajęć. Kluczem jest jednak odpowiednie ich zaplanowanie i przeprowadzenie.

Jedynym największym minusem tego semestru było przeprowadzenie na samym początku zajęć w formie zdalnej. Uważam, że nie było to dobre dla studentów- umieszczenie samych wykładów przez ponad miesiąc a następnie natłok pracy po powrocie na uczelnię.

Kilka zjazdów zdalnych jest dobrym rozwiązaniem. Pozwala zaoszczędzić czas i pieniądze na dojazd.

W przypadku studiów niestacjonarnych świetnie sprawdza się podział zjazdów na wykłady prowadzone zdalnie oraz ćwiczenia/laboratoria w trybie stacjonarnym – w praktyce jest to nieocenione ułatwienie w łączeniu pracy zawodowej oraz studiów, w przypadku zarzucenia takiej formy zajęć zmuszony byłbym rozważyć decyzję o rezygnacji.

Na jednym z przedmiotów prowadzący są super, zajęcia w formie zdalnej wcale nie przeszkadzają wręcz pomagają i są dużo przyjemniejsze. Z kolei są zajęcia, które są bardzo źle stworzone pod względem dostępności i łatwości z korzystania podczas zajęć zdalnych. Mówię tutaj o [nazwa przedmiotu] gdyż udostępnione zostały wykłady w formie nagrania głosowego jednak prezentacja dostępna jest w innym pliku. W przypadku tak trudnego przedmiotu czasami trudno jest „połapać się” gdzie co jest i który slajd jest akurat omawiany.

Dla studentów niestacjonarnych (szczególnie tych, na których ciąży obowiązki rodzinne i zawodowe) możliwość nauki w dogodnym czasie jest bardzo ważna. Zajęcia hybrydowe, połączone z opcją nagrywania wykładów są odpowiedzią na tę potrzebę. Studenci zaoczeni mają mniejszą liczbę zajęć. Udostępnianie dodatkowych wykładów w formie nagrań daje możliwość niwelowania różnic w zakresie obszerności treści przekazywanych na studiach w trybie stacjonarnym i zaocznym.

Oprócz kwestii organizacji procesu kształcenia studenci w swoich wypowiedziach poświęcili też stosunkowo dużo miejsca ocenie jakości pracy wykładowców. Wskazywano, że nadal w gronie nauczycieli są osoby, którym brakuje kompetencji merytorycznych, dydaktycznych i – niestety – czasem także kultury osobistej.

Większość nauczycieli ma ogromną wiedzę i kocha to, co robi. Ale dosyć mała ilość umie to odpowiednio przekazać

Wydaje mi się, że na moim wydziale konieczna jest zmiana pokoleniowa, gdyż niektórzy już stracili motywację do nauczania studentów, utracili gdzieś pasję nauki innych, popadli w rutynę. Niektórzy wykładowcy muszą zdecydowanie poprawić swoje umiejętności w zakresie korzystania z komputera, formę kontaktu ze studentami. Niekiedy wykłady bardzo chaotyczne trudno zorientować się o czym mówi wykładowca.

Niekorzy prowadzący są tutaj jak za karę, brak szacunku do studenta.

Ostatni dość szeroko omawiany wątek to kwestia programu studiów. Część osób zwracała uwagę, że zdarzają się zajęcia merytorycznie niepowiązane lub słabo powiązane z kierunkiem kształcenia i przyszłą karierą zawodową, i że mają poczucie, iż takie przedmioty „wciśnięto” na siłę do programu studiów. Być może rozwiązaniem byłoby lepsze komunikowanie studentom, dlaczego dany przedmiot znajduje się w programie. Wydaje się, że zwłaszcza osoby na niższych latach studiów mogą mieć kłopot z wyobrażeniem sobie, do czego dany przedmiot może im się przydać i jaka jest jego rola w całym procesie kształcenia na konkretnym kierunku lub specjalności.

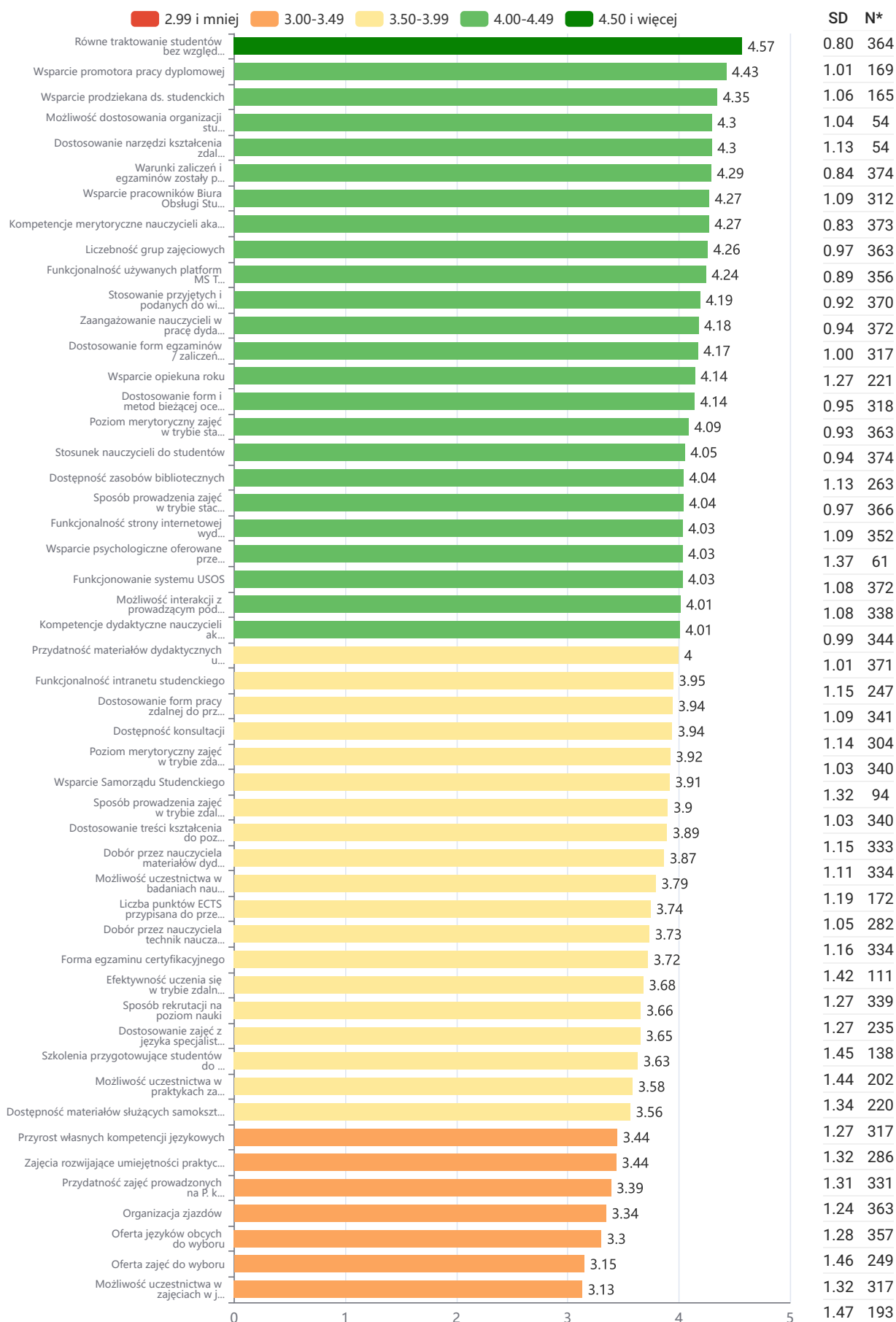
Należy bardziej dopasowywać przedmioty do specjalizacji. Przedmioty które przydadzą się w przyszłości w pracy, nie tylko po to, żeby zapchać plan

Warto zauważyć, że osoby niezadowolone z pewnych aspektów studiowania były bardziej chętne do wyrażenia swojego zdania niż te, które są zadowolone. Dlatego ogólny wydźwięk tej części raportu nie powinien być postrzegany jako reprezentatywny dla całościowej oceny jakości kształcenia na UAM.

Na zakończenie warto przytoczyć dwie krótkie opinie dotyczące samego procesu badania jakości kształcenia, wskazujące na to, że choć ważne jest oddanie głosu studentom, to rzeczywistość uczelniana jest trochę bardziej skomplikowana niż przedstawione w niniejszym raporcie dane i zestawienia.

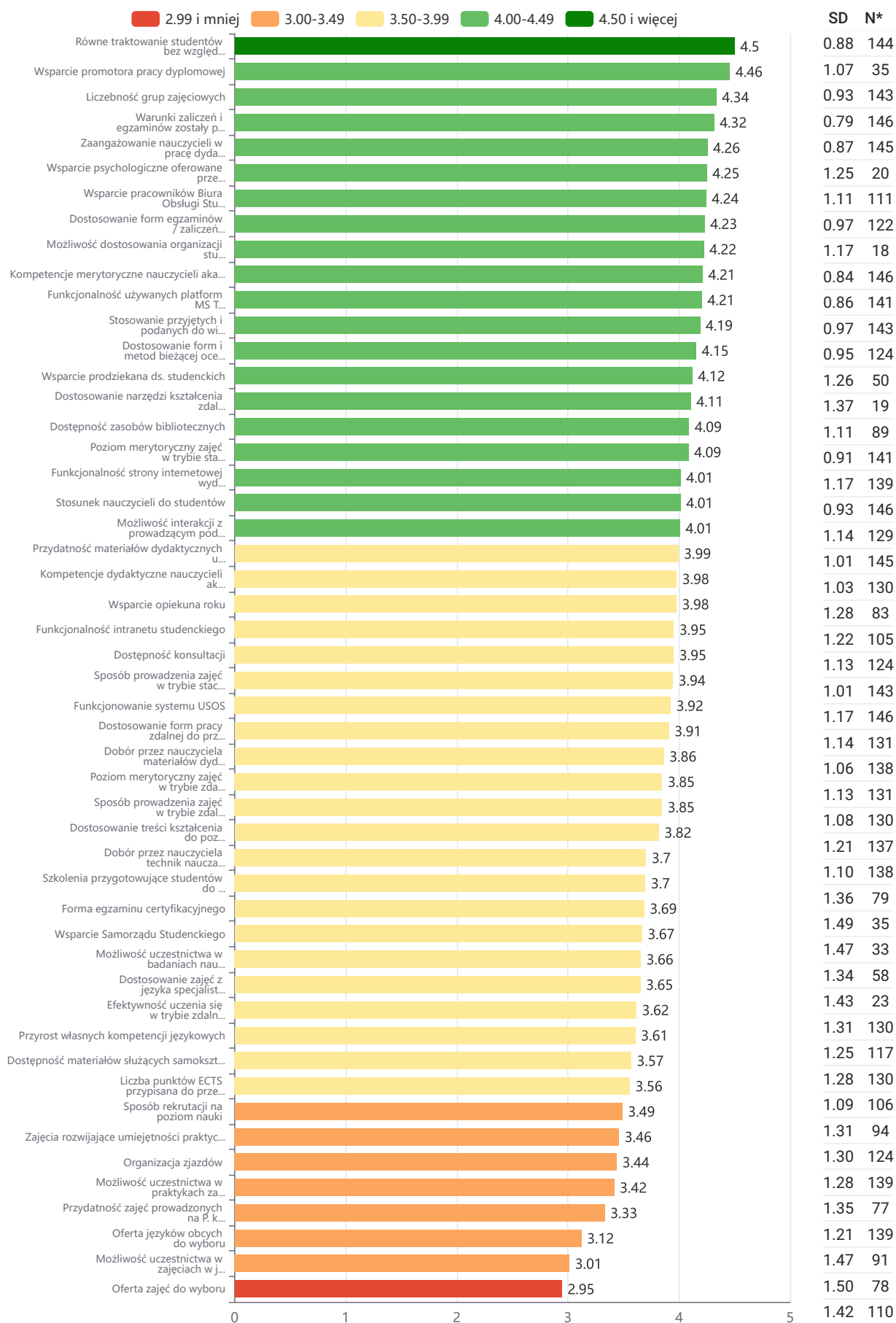
Dziękuję, że pytacie Państwo o zdanie. To już wiele:)

Badzmy lepsi dla samych siebie a nie dla statystyk:)

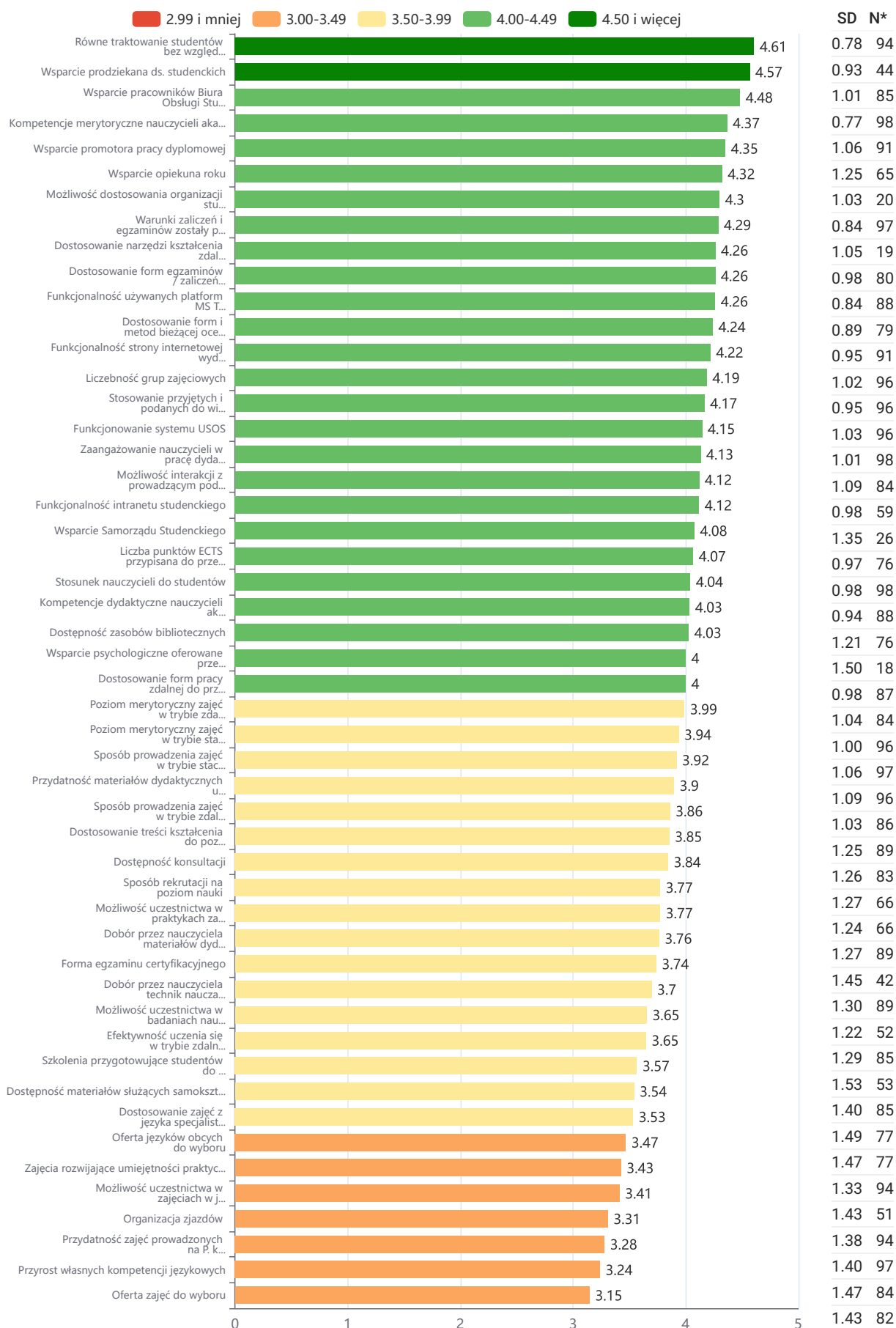
Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy / nie korzystałam(-em)").

Studia I stopnia

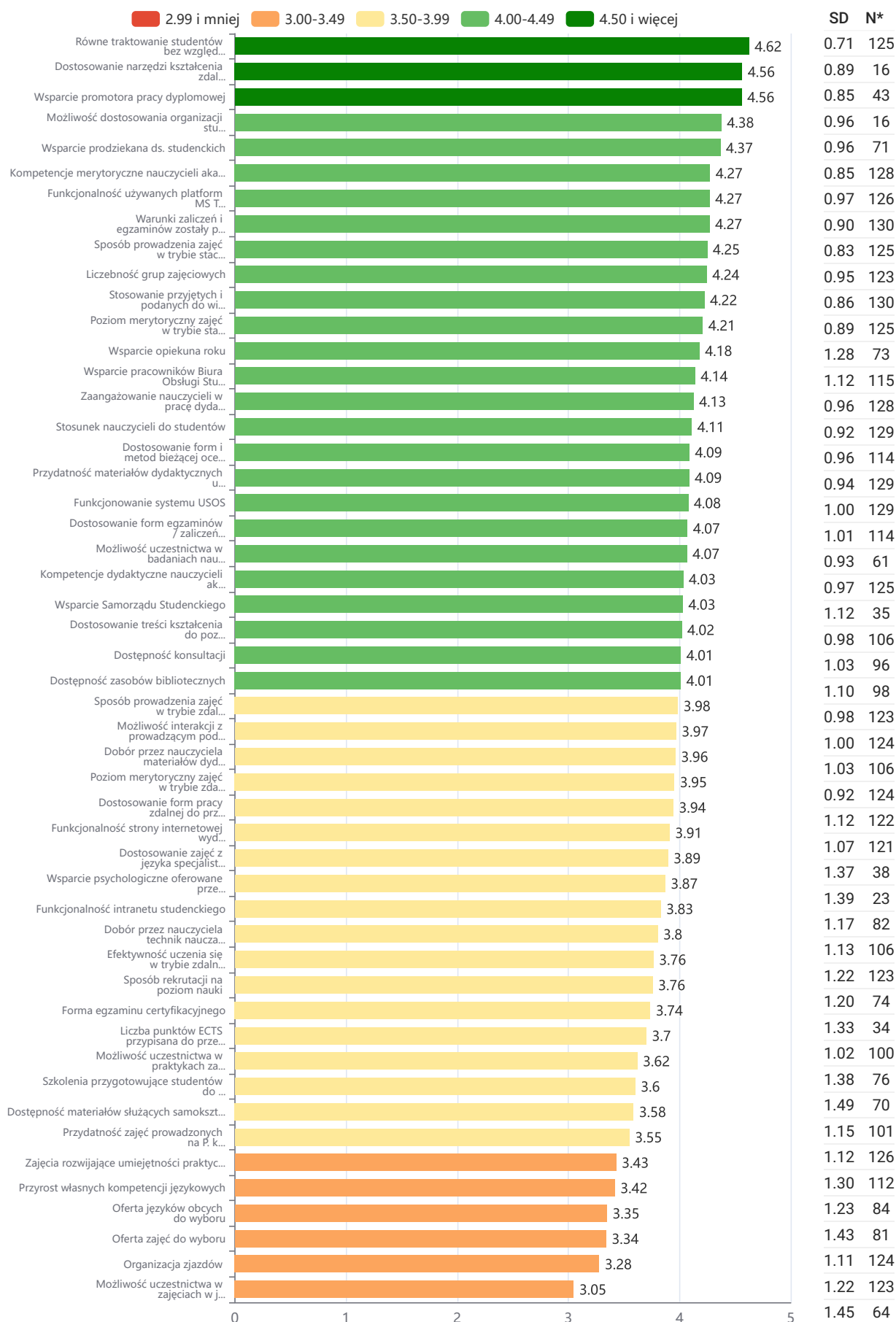
Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy / nie korzystałam(-em)").

Studia II stopnia

Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy / nie korzystałam(-em)").

Studia jednolite magisterskie

Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy / nie korzystałam(-em)").

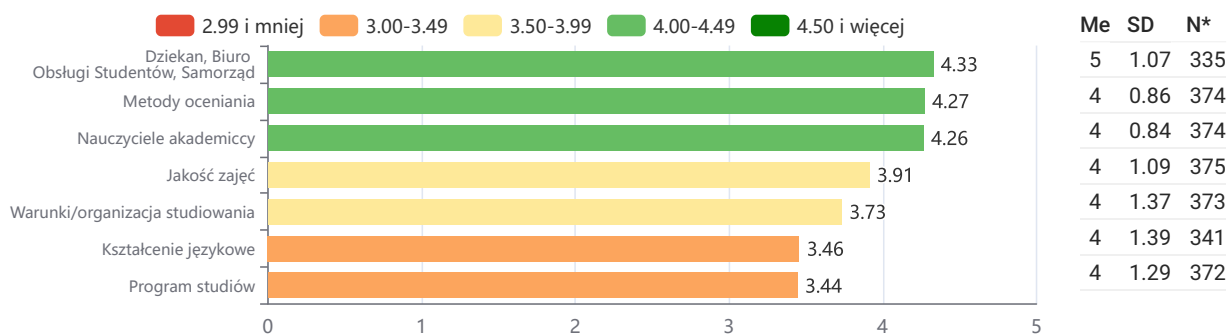
Zbiornicze podsumowanie kategorii

Dla kaŹdej z kategorii ocen policzono sredni3 ocen ze wszystkich sk3adaj3cych si3 na dan3 kategori3 aspekt3w. Powsta3a w ten spos3b moŹliwo3 por3wnania ocen w r33nych wymiarach tworz3cych szeroko rozumian3 jako33 kszt3cenia.

Respondenci najwyŹej ocenili (srednia ocen powyŹej 4,00) kategorie „Dziekan, Biuro Obs3ugi Student3w, Samorz3d”, „Metody oceniania” i „Nauczyciele akademiccy”. Sredni3 blisk3 4,00 uzyska3y r33wnieŹ kwestie z bloku „Warunki/organizacja studi3w” i „Jako33 zaj33”. Z kolei najniŹej ocenionymi kategoriami by3y „Kszt3cenie j3zykowe” oraz „Program studi3w”.

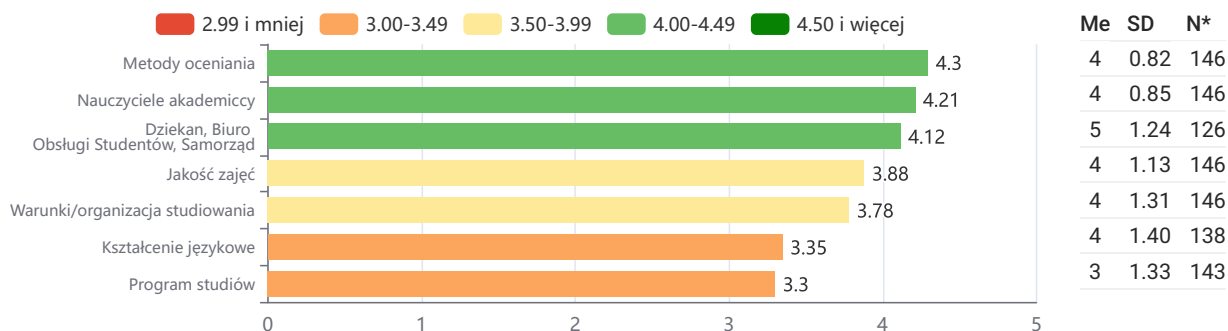
Hierarchia kategorii pod wzg3dem sredniej ocen by3a niemal identyczna w przypadku kaŹdego stopnia studi3w. Dla wszystkich stopni studi3w naj3abiej ocenionym blokiem by3y „Program studi3w”.

UAM

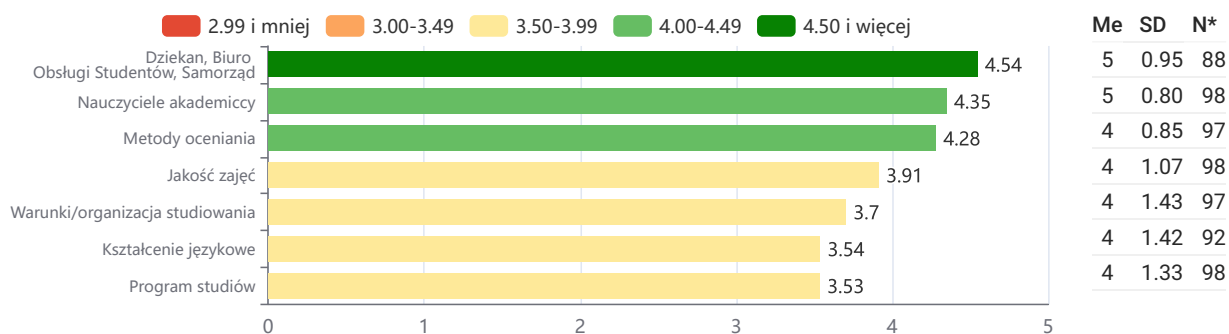
Średni3 i pozosta3e statystyki policzono tylko dla odpowiedzi waŹnych (z pomini3ciem „nie wiem / nie dotyczy”).

Studia I stopnia

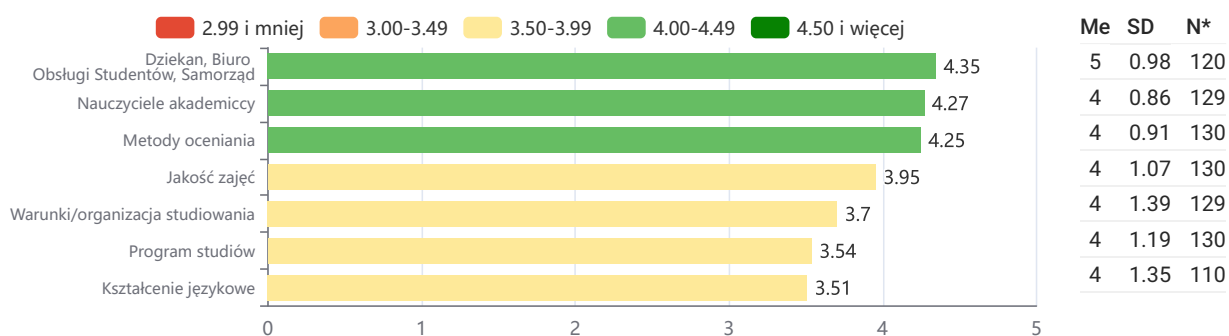
Średni3 i pozosta3e statystyki policzono tylko dla odpowiedzi waŹnych (z pomini3ciem „nie wiem / nie dotyczy”).

Studia II stopnia

Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy”).

Studia jednolite magisterskie

Średnią i pozostałe statystyki policzono tylko dla odpowiedzi ważnych (z pominięciem „nie wiem / nie dotyczy”).